

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

De saltatione

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

esse existimati. d. Occiso Cleocrito.] Cleocritus apud Comicos taxatur ut mulierosus, & cinædus, & obscurus, & ut Cibeles filius. In Rheæ enim mysterijs molles tantum intersunt. Hac Suid. e. Quod scelera.] Eorum animis, qui magnis se facinoribus, dum vitam agerent, obstrinxerunt, maculas iniustas esse docet, Platonem ridens, qui sic in Gorgia l. quitur: Ἀλλὰ πολλαίς τὰ μεγάλης βασιλείας ἐπιλαβούμενοι, ἡ ἀδύνατος ὀπισθεὶς βασιλείας ἡ δυνάσκειν ταῦτα δὲν ἔδει ὕμεις ὄντες ψυχῆς, ἀλλὰ ἀμασσομένω, & ἔλαδν μισθὸν ὑπὸ ἐπιτοκίων κ; ἀδικίας. Hoc attigit lib. in Ruff 2. Claudianus:

Quid demens manifesta negas? en peccata iniustæ
Deformant maculæ—. Solet autem is poeta diuini illius hominis sententijs mutuari.

SEQVUNTUR ORATIONES,

quarum quædam adhuc inter mortuorum dialogos, quædam adhuc inter Saturnales epistolas prius relatæ fuere: nonnullæ quoq; Dramaticæ.

ΠΕΡΙ ΟΡΧΗΣΕΩΣ.

ΔΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ

DE SALTATIONE.

Καρίτων.

inne.

Vincencio Obsopæo interprete.

ARGVMENTVM.

DEFendit hac oratione saltandi artem Lucianus contra Cratonem quendam, à quo studium eius rei reprehendebatur ut effœminatum ac molle, ac viro præsertim philosopho indignum. Colligit autè honestatè ac dignitatem artis primùm ab antiquitate, multis ac varijs exemplis, ostendens quantùm in vsu saltandi studiũ veteribus fuerit, & quantopere eo omnes propè gentes iam inde ab initio delectatæ sint, quibus itè laudibus eam artem cum poetæ tum alij quidã celebrârint, confutata interim tragœdiæ comœdiæq; præstantia, quarum certa-

mina atq; actiones Crato saltationibus anteposuerat. Deinde & præstantiam artis à difficultate commendat, docens multarū ac variarū rerum peritum, multiq; tū ingenij tū corporis dotibus saltatorem præditū esse oportere. Inter quæ & effectum ac vim artis profecit: docens non oblectare tantū eam, verū & corporis agilitatem quandam decentē atq; vtilem inde comparari, roburq; & vires augeri. Deinde & animi quandā sapientiam ac mores hominū formari. Idq; exēplis tū philosophorū, tum barbarorū quorundam amplificat. Postremò & vitia saltatorū aliquot recēset, & præcipuè quantum noceat, aut aliàs ista vel in primis in hac arte cacozelia seu nimia affectatio, exemplis docet, quæ res & ipsa ad difficultatem artis conficiendam pertinet. Exordium ab occasione sumitur: à quo mox Cratonis reprehensio sequitur, qui studiū huius rei in Luciano reprehēdit, à personæ qualitate, & modo rei: addita etiā amplificatione quadā à collatione, quam ante quā ad rē accedit, Lucianus ab inæqualitate refutat, ipsumq; Cratonē indignè & absurdè facere ostendit, qui rē nec visam, nec cognitam, temerè reprehendat. Atq; ita ad argumētum, illo, auscultandi operam pollicente, descendit.

LUCIANVS.

Πὰ τοίνυν, ὁ
Κράτων, δια-
βλύ τινα ταύ-
τῶ καταγος

ἐγάρ κ' ἐπονή, οἷμαι, παρ-
επαασμῆτος, καὶ συδὲρμας ὄρ
χῆς ἐβρ τε, κ' ἀνδ' ὄρ χυστὰ κ' κ', κ'
πρότι ἀμῶν γέ, τ' χαρῶν τωρ
τῶ τοιούτῃ θεῶ, ὡς ἐπὶ φωνῶν κ'
γυναικείῳ πράγματι μὲν ἀνδρ
σπαστῶν ποιομένων, ἀκῶν τωρ,
ουλα & muliebri multum ponamus opera: audi obsecro

Osteaquā a tu
Craton, b iam
olim acerba
quadam accu-

satione adornata, ac diu
multumque meditata, in
ius vocasti cum saltationes,
tum ipsam saltandi artifi-
cium, in super autem & nos
reos fecisti tali gaudentes
spectaculo, quasi in re frie
quantum

ἄλλο τὸ ὄρθῳ διημέρησας, καὶ
 ὡς λίληθας σιαντῆ. ἤ μάλιστα τ
 ἰν τῷ βίῳ ἀγαθῶν καὶ ἀκαθαρ
 ρῶν καὶ συγγνώμῃ σοι, ἢ ἐξ ἄρ
 ῶν βίῳ ἀκαθαρτῶν συζῶν, καὶ
 μόνον τὸ σαληρὸν, ἀγαθῶν ἴ
 γνῶστος, καὶ ἀπείρας αὐτῶν, κα
 τήσας ἀξία εἰν ὑπόμικας.
 Κρά. ἀνὴρ εἰ τις ἄρ, ὡ λῶσε,
 καὶ ταῦτα παλαιὰ σωτῆρος,
 καὶ φιλοσοφίας τὰ μίτρια ἰαμι
 ληκῶς, ἀφ' ἑμῶ. ὁ Ἄ Λυκίε,
 τῷ πρὶ τὰ βιλτία σπουδάζειν,
 καὶ τοῖς παλαιῖς σωθῆσαι,
 καὶ ἁθῆσαι κατὰ τὴν φύσιν, ὅτι
 λυθίαν ἀνθρώπων ὄρθῳ ἰδῶ
 σι μαλακῶς, καὶ ἀσμασι
 ἀπολάσειν ἐναμυνῶν ἄνθρω
 πων, καὶ μισῶν ἑρατικῶν γυ
 ναικῶν πάλαι, τὰς μαχλο
 τάτας Φαίδρας καὶ Παρθενό
 πας, καὶ Ροδόπας τινὰς, καὶ
 ταῦτα πονεῖται ἰσὺς ἁρῶμασι
 καὶ τερατίομασι, καὶ ποδῶν
 κτύπῳ, κατὰ γέλασα ὡς ἀ
 λυθῶς πράγματα, καὶ ἕκ
 τις lascivus & turpibus perstrepevtem, tum prisci seculi mu
 lierculas amatorias imitantem, nempe libidinosisimas Pha
 dras, & Parthenopas, & Rhodopas, & hec omnia cum
 pulsationibus, & lascivis & obscenis carminibus, & pec
 dum strepitu; hæc inquam res est perquam ridicula. &

quantum à recto aberraris,
 tum quemadmodum deca
 plus per imprudentiam, rem
 omnium in mortalium vita
 optimam innocenter accusa
 ris. Et equidem venia tibi
 habenda est, si statim sub ini
 tium aspera vitæ temet as
 fuescens, & tantum quod du
 rum fuerat, bonum existis
 mans, rerum ductus imperis
 tia, ista accusatine digna
 censueris. CRAT. ^c Cum
 vir sies, ὁ optime, & maximè
 disciplinis liberalibus innu
 tritus, nec non in Philosof
 phis studijs mediocriter ver
 satus, posthabeas autem, ὁ
 Luciane, rerum optimorum
 exercitium, & priscorū illa
 rum conuictum, cæterum se
 dere sustineas in theatro om
 nium possideas sannas exci
 piens, & hominè effemina
 tum spectans mollibus vesti
 mentiis indutum, ac eantiles
 que

πα ἰδιώτης ἀνδρὶ, καὶ οἷο
 εἶ πρίποντα. ὥς ἔγραψεν πρὸς
 θόμῳ ὡς ἰδιώτης θία
 σχολάσῃς, ἢ ἰδιώτου μόνου
 ἕπερ σὺ, ἀνὰ καὶ ἰδιώτου, ἢ
 Πλοτῶν ὃ καὶ Χρυσόστρῳ καὶ
 Ἀριστοῖνος ἰδιώτῳ ὃ, ἢ ἄ.
 θησα, τὰ ὁμοία πικρῶς τοῖς
 τὰ ὄτα πρὸς ἡνωμένοις καὶ
 ταῦτα μείων ἀπὸ ὄντων
 ἀποσμάτων, καὶ θαυμάτων
 ἀποσμάτων, ἢ γέροντες διοί-
 ζε, τῶν λυχνικῶν ἀνελκῶν, ἢ
 τῶν λιθάρων τὰ ἔνομα πρὸς
 ἀδόντων, ἢ μάξιμα τῆς συμ-
 βῆς τραγῳδίας, καὶ τῆς φασ-
 σφοτάτης κομῆδίας, ἢ περ
 ἢ ἰσαζόνια ἔιναι ἡξίωτα πο-
 λῆς οὐκ, ὃ γηνναῖς, τῆς ἀπλο-
 γίας εἶ δέξασθαι πρὸς τοὺς πρὸ
 παιδῶν μόνου, ἢ βόλα μὴ παν-
 τὰ πασιρ ἰκκρεῖσθαι, καὶ τῆς
 τῶν σπουδαίων ἀγίλης ἰξίλης
 ἡέσθαι. ἢ ἄ τοι τό γα ἄμνον
 ἰκκρόσθαι, οἰμοῖ, ἀρνήσθαι

que hominem ingenuum,
 qualem te esse conspicio, mi-
 nimè deceat. Quare ego
 cum certior factus essem
 huic tam turpiter incumben-
 te spectaculo, non tantum
 me tui puduit, sed vehemen-
 ter etiam discruciatu sum
 animo, si Platonis & Chry-
 sippi & Aristotelis obliuis,
 sederes non dissimilia cum
 ijs passus, quorum aures
 penna leuiter perfreicantur:
 maximè vero, alijs inno-
 meris disciplinis existentibus,
 & spectaculis graui-
 bus & ferijs, si quis omnino
 choraules exigat, ac citha-
 rædos artificiosè canentes
 requirat. ^d Cum primis ve-
 rò, cum grauem aliquam
 spectando tragædiam, aut
 plenam hilaritatis come-
 diam, non minorem volu-
 ptatem capere possis, de qua-
 rum palmario certamina
 quoque poetis proponi so-

lent. Multa itaque & accurata, ô generose, defen-
 sione apud eruditos tibi opus erit, si nolis per omnia vi-
 deri excidisse, & è bonorum grege exactus esse. Atque
 istud mihi optimum factu videtur, ut his omnibus constan-

τὸ πᾶν ἰάσθαι, καὶ μηδὲ τὴν
 ἀρχὴν ὁμολογεῖν τι τοιοῦτον
 παρανομοῦσθαι. πῶς δὲ
 τοιοῦτον ὄρα, ὅπως μὴ πάθῃς ἡ-
 μῖν ἐξ ἀνθρώπων τὸ πάθει Δι-
 ούτις, ἢ Βάκχῃ γυνώσκῃ.
 ὅτι οὐ σὸν ἀνέγκλημα εἶναι
 μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν, εἰ μὴ σὺ,
 κατὰ τὸν Οδυσσεῖα τὸ πᾶν
 ἀρπάξουσιν, ἐπὶ τὰς συ-
 νήθας ἀστριβὰς ἐπανάξουσιν,
 πρὶν πάθῃς τελευτῆς, ἅπῃ τὸν ἴον
 τὸ θεῖον Σαρπείων κατασχῆ
 μῆν. καὶ τοιοῦτον μὲν τοῖς
 ὡς ἰσχυροῖς ἐπιβόλων καὶ ἀσ-
 τριβῶν ἐπιβόλων πῶς τὸν πα-
 ράπτου αὐτῶν· οὐδὲ καὶ δι-
 ὀφθαλμῶν τοιοῦτος ὄρασις ἀ-
 δεικνῶσθαι. Διὸς παρὰ, ὃ Κρά-
 τος, ὡς ἡ ἀρχαῖον τινα ἔλ-
 θεῖς ἐφ' ἡμῶν τὸν σωτὴ ἡμῶν,
 πᾶν τὸ γινώσκον, καὶ Σαρπείων
 ἡκούσας. πῶς ἀνομοιοτάτω
 μοι δοκεῖς ἀρπάζειν, ὅρα πᾶ-
 ρουθα, παρ' ὅσον τοῖς μὲν τῷ
 πᾶν

ti negatione medeatis, neque
 sub initium fatearis aliquid
 tale te flagitiosè deliquisse.
 In reliquum verò caue, ne
 nobis ignorantibus ex viro
 quem olim egisti, in Lyden
 quampiam aut Baccham, as-
 missa pristina facie trans-
 mueris. Quam in re non tibi
 solum sed & nobis culpam im-
 putanda foret, si non Ulys-
 sis in morem à loto degustas-
 ta abstractum, ad consueta
 literarum & Philosophiæ
 commercia & studia te re-
 duceremus, priusquam om-
 nino deceptus à Sirenibus
 in theatro exultantibus occu-
 peris. Iam illa solis insi-
 dianur auribus, eamque ob-
 rem hanc nauigio præter-
 euntibus cera opus est. Cæ-
 terum tu & ab oculis vide-
 re prorsus illarum præstigiis
 esse subactus. LV C.^e Pa-
 ρα, ὃ Craton, quàm verò ro-
 bustum in nos canem solutis
 loris concitasti? Nisi quòd

exemplum sumptum à Lotophagis, & comparationem
 tractam à Sirenibus, parùm sciitè, atque adeò ineptissimè
 mihi induxisse videris ad ea quæ mihi acciderunt. Ete-
 nim

λωτῆ ζωῶμενοις, καὶ τῶν
 Σαρλέων ἀκυῶσι, ὄλεθρ
 ἢ τῆς τε ἰδωδῆς, καὶ ἀκροά-
 σιος τῶν ἰατρῶν. ἰμοὶ δὲ πῶς
 τῷ πλὴν ἰδουδῆ παραπονοῦ ἢ
 δὴν πιφηνῶν, καὶ τῶν ἄ-
 γαθῶν ἀκροάσῃς, ὅτι ἔς ἀ-
 θῶν τῶν οἴκοι, οὐδ' αἶ ἀγνω-
 σίαν τ' ἕατ' ἰμαυτῶν πρῆστα-
 μαι, ἀπ' αἰ χεῖ μὴδ' ἀνὴ-
 ἄντα ἀπῆρ, μακρῶ πινυτῶ-
 τῶν, καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ δι-
 ρατικῶν, ἐκ τῶ θῆατρο ἰ-
 πανκίλυθα. μακρῶ δὲ τὸ τῷ
 Ομήρῳ αὐτὸ ἀπῆρ ἰατρῶν, ὅ-
 τι ὁ τῷ ἰατρῶν τὸ θῆαμα, τε-
 ψάμῃ ἢ ἄτα, καὶ πλεονα
 ἀδῶς. Κρατῆ, Ηράκλῆς, ὁ Λυ-
 κίνῃ, οἷα πῆπονθας, ὅς οὐδ' αἰ-
 σχυῶν ἐπ' αὐτοῖς, ἀπ' αἰ καὶ
 σμυνομῆς ἰοικας, τὸ γοῦ
 δανότατον τῶν ὄντων, ὅτι μὴδ'
 ἰάσων τ' ἴνα ἡμῖν ποφῶν ἐν
 πίδα, ἰπανῶν ὄλεθρῶν ἄδῶς
 αἰσῆδ' καὶ ἰατῶν πινυτῶν. Λυ-
 ἀπ'

quem istorum ne pudeat quidem, sed iactanter etiam laudū
 tibi ducere videris. Igitur quod hac in re grauisimum est,
 nullam spem curationis aut remedij nobis ostendisti, qui
 laudibus offerre audeas tam execranda et turpia. L V C.

Age

nim ijs qui lotum degustā-
 uerant, ac Sirenas canullan-
 tes audierant, exitio sinit
 manducationis et audiuo-
 nis prolubium. Mithi verd
 praterquam quod volupria-
 tem spectando cepi mirifica-
 cam et incundissimam, ea-
 tiam finis peruenisse cecis-
 diu. Neque enim in obliuio-
 nem rerum domesticarum,
 aut negotiorum praesentium
 incognitionem delapsus sum,
 sed si mihi ingenue veri-
 tas fatenda est, longē sa-
 pientia excultior, ac in
 rebus humanis multo soler-
 tior atque prouidentior ex
 theatro regressus sum. Ma-
 gis autem illud Homeri in
 praesentia adducere perpul-
 chrum esse existimo, quod
 is cui illud visum sit spec-
 tacularum, Multorum gna-
 rus simul oblectatus abiuit.

CRAT. O Dī immortalis,
 Luciane, qualia patris,

ἀπὲς μοι, ὦ Κράτων, ταυ-
 τὴ δὲ περὶ ὀρχήσεως, καὶ τῶν
 ἐν τῷ θεάτρῳ γυρομένων ἰδίων
 ποσὶ ἀκίς αὐτὸς ἐπιτιμᾷς; ἢ
 ἀπέραται ὧν τοῦ θεάματος,
 ὅπως αἰσχρὸν αὐτὸ καὶ κατὰ-
 πύσον, ὡς φῆς, νομίσας; εἰ μὴ
 εἰς εἶδον, εἰς ἴσιν μὲν καὶ σὺ
 γυγνήσῃς; εἰ δὲ μὴ, ὅρα μὴ αἰ-
 σχος ἢ ἐπιτιμῆσις εἶναι σε
 δόξῃ, καὶ θρασύα, κατηγο-
 ρουῖται ὧν ἀγνοῖς. Κρά-
 τῆ, σὺ τὸ τοιοῦτον ἴδων,
 ἐν βαθεῖ τότῳ πάθει, καὶ πο-
 νητῆ τῆ λόγῃ, καθήσθαι μέλει
 ἐν τοῖς γυαλοῖς, καὶ τοῖς με-
 μνήσιν ἰκνεῖν θρασύα, ἡρο-
 τῶν τὰ τε κέσσι, καὶ ἰσά-
 νους ἀπὸ πρῶτου ἐπιβῶντος,
 ὁ δὲ ἄλλο τινὶ ἀνθρώπῳ, εἰς εἶδον
 εἶδον κατακλυμῆσθαι; Ἄν-
 θυμῶσθε οὐ ταῦτα, ὦ Κρά-
 των, εἰ δὲ μοι πειθέης ποτὲ, καὶ
 ὄσον πάρας ἔνικα παράσχοις
 ταῦτα, ἀναπρωτῶς τὸς ὀφ-
 θαλ-

Ago hoc mihi responde, Cra-
 ton: istud de saltatione,
 tum ea quae fieri in theatro
 consueverunt, coramne tibi
 visa sunt, ut ea ita crebrius
 probrosis dictis insecteris: et
 aut an potius spectaculi
 prorsus expertus atque ignarus,
 nihilo secus tamen illud ut
 tupe atque execrandum (ut
 ais) existimas? Quod si es
 nim aliquando ea praesens
 vidisti, iam nobis et tu hac
 stulta spectandi curiositate
 paria fecisti. Sin non, vide
 ne parum modesta et nimis
 temeraria tua videatur esse
 insectatio, ea in crimen vocans,
 de quibus nihil habes comperti.
 CRAT. Ergo hoc mihi adhuc su-
 pererat, ut in tam profun-
 da barba et cano capite ses-
 dem inter mulierculas, et
 infantes illos spectato-
 res, applaudens et praecos
 nix ineptissimis acclamans

homuncioni cupiam perdito, nulla necessitate lachry-
 mas profundenti? LVC. Est equidem hoc tibi igno-
 scendum, o Craton: illud tamen pro certo exploratum
 habeo, si meis monitiis morem gerens, tantum tempu-
 sculi.

θαυμάς, ὡς οἱ θεοὶ οὐκ ἀνά-
 σχοιοῦν, μὴ δὲ καὶ τῶν ἀν-
 ὀρων διαρῆριπιτηθεῖν κατὰ
 λαμβάνων, ὄσφρ καὶ ὄσφρ ἀ-
 χειρῶν, καὶ ἀκροῦν ἅπαντα.
 Κροθ. μὴ ἄρα σισπρ ἄρα ἰοῖς
 μίω, ἢ τι βουδῶν ἀνασχοί-
 μίω ποτὲ, ἐς ἄν θεοὺς τε
 ἄλλω τὰ σέλιγ, καὶ τὸ γέσφρ
 ἀπαράτιτθ, ὡς νῦν γε καὶ
 οἱ ἡδὲ ἰδῶν, τολίως ἡμῖν ἐκ-
 θεθαυμάσφρ. Λυ. βόλα
 σῶν, ἀφῆλθ, ὁ ἑσῶρ, τῶν
 βλασφμητῶν τῶν, ἀκροῦν
 μὲ τι περὶ ὀρχήσφρ ἀέζουδς,
 καὶ τῶν ἐν ἐντῆ κατῶν, καὶ
 ὡς ὁ τῶν μόνων, ἀπὸ καὶ
 ὡφῆλθ μὲς οἱ τοῖς θεωμάσφρ,
 καὶ ὁ πῶδ ὡν, καὶ ὁ δι-
 λάσκει, καὶ ὡς ἑυθμῖα τῶν ὀ-
 ράντων τὰς ψυχὰς, κατῆσφρ
 θεάμασφρ ἐγγυμῶσφρ, καὶ ἄρ-
 εῖσφρ ἀκροῦσφρ ἰνδῶν ἰδῶ-
 θ, καὶ λοιπὸν τι ψυχῶν καὶ
 σῶμα

seuli spectandis saltationi-
 bus impertires, quantum vel
 periculo faciendo suffice-
 ret, nihil tibi posthac rebus
 omnibus fore prius aut ans-
 tiquius, quàm vi loco com-
 modo occupato, seruire que-
 as spectaculis, unde exactè
 ὁ videre, ὁ clarè audire
 possis omnia. CRAT.
 Nunquam ego formam
 amabilis, si quid tale vn-
 quam prudens ac sciens fe-
 cero, semper autem mem-
 bris hirsutis, ὁ barba in-
 compta atque horrida, vt
 me nunc tui ex animo mi-
 feret, omnibus modis in fas-
 nientis. LVC. Vis ergo,
 sὸ amice, omisis blasphem-
 ijs atque conuicijs, arrectis
 auribus attentè mihi dare
 operam non nihil super salu-
 tatione, eiu:q; virtutibus dis-
 ferenti, tum quemadmodum
 non solùm oblectamento sit

spectantibus, verum etiam emolumento : tum, quantis de
 rebus hominum animos commodè admoncat, ὁ erudiat :
 præterea, quemadmodum spectantium mentes aptè com-
 ponat, pulcherrimis exercens spectaculis, ac optimis præ-
 ceptis imbuens : ad hæc communem quandam corporis
 ὁ ani.

ὁμαρῶν ἡ ἀκὴν ἐπιθάνου-
 μύνη; τὸ ἴδ' ἢ μὴ μὴ ἀ μωσιῆς ἢ
 ἴθιμὸν ταῦτα πάντα ποιῆν,
 εἰς ὅσον ἄρ' αὐτῆς, ἀμ' ἵπασ-
 ν' ἄρ' ἔγ. Κρά. ἔμοι μὲν ὁ
 πάντων σχολῶν μεμνηὸν ἄν-
 θρώπου ἀκροσάδαι, πλὴν νόσον
 πλὴν αὐτῶ ἐπανουῶντ'. οὐ
 δεῖ, εἰ βέβαια, λῆρόν τινα λα-
 τασκεδαιμά μὲν, ἔτοιμ' ἔ-
 ωλικὸν τῶν τῶν πατριῶν
 ἵπαστων, καὶ παρασχῆν τὰ
 ὄντα, καὶ ἄνθ' ἡμῶν παρα-
 πῆσιν τῶν φάτων δωῆσ-
 μῶν. ὡς ἡδὴ σιωπῆσομαι
 σοι, καὶ λίγῃ ὁπόσα ἰθέλοισ,
 ὡς μὴ ἀκούστος τιν'. Λυ-
 εἶδ' ἢ Κράτωρ, ἢ τότε ἰδού-
 μιν μάστιγι. ἔση γὰρ κατ' ὀ-
 νίον, εἰ κῆρ' ἔναι σοι δό-
 ξα τὰ λεχθησόμενα. καὶ πρῶ-
 τὸν γὰρ ἐκείνο πάντων ἡγεμονί-
 να μοι δοκῆς, ὡς ὁ νεώτερος
 τὸ τῆς ὀρχήσεως ἐπιτίθωμαι
 τῷ ὄντι, εἰ δὲ χθὲς καὶ πάλιν
 ἀρξάσθαι

& anime pulchritudinem
 ostendens? Etenim quæ il-
 li accedunt à Musica & mo-
 dulationibus, hæc inquam
 omnia facere, non dedeco-
 ri aut vituperio, sed illi
 potius laudi tribuenda sunt.
 C. R. Quanquam mihi in
 presentia ocium non est
 insanientem hominem au-
 scultandi, suum ipsius mor-
 bum laudibus effere mentem
 attamen si nugis & mani-
 bus fabularum commentis
 me oplere tibi consultum
 factu visum est, paratus
 sum in hoc tibi officiosè in-
 seruire, & aures præbere,
 vel sine cera inutilia ver-
 ba obaudire valens. Quare
 compressa voce hanc tibi
 operam dabo. Dic verò
 quodcumque animo tuo libi-
 tum fuerit, quasi nemine au-
 scultante. L. V. Euge, ὁ
 Craton, istuc ipsum om-
 nium maximè mihi egentè

in optatis fuit. Paulò enim post ipsare comperies, num nuge
 tibi censendæ sint quæ in medium produciurus sum. Ac
 h principio quidem illud planissimè mihi ignorare videre,
 quàm non nouitium inuentum sit saltatio, neque heri

ἀρξάμενον, οἷον κατὰ τὸς πλε-
 πῶταραις ἡμῶν, ἢ τὸς ἰκάνων,
 ἀπὸ τοῦ γε τάλανθιστῶν ὄρχη-
 στας πῶτε ἡνιοχοποιῶντος,
 ἅμα τῇ πρώτῃ ἡρώσει τ' ὄλων
 φῶν ἄρ βι καὶ ὄρχησιρ ἀνα-
 φῶσα, τῶ ἀρχαίῳ ἰκάνῳ ἱρω-
 τι σιωναφανεῖσασ. ἢ γουῶ
 χορεία τ' ἀσέρον, καὶ ἢ πῶς τὸς
 ἀπλανῆς τ' πλανῶτων συμ-
 πλοκῆ, καὶ ἰβρῶν ὅ αὐτῶν
 λουινωσία, καὶ ἰβτακῆ ὅ ἄρμος
 νία, τῆς πρώτονον ὄρχησινας
 δαίγματα ἔβη. κατ' ὄλιγον δὲ
 αὐξανομένη, καὶ τῆς πῶς τὸ
 βέλτιον ἀπ' ἑωθῆς τυ-
 χάνουσα, νου ἰοικνῆς τὸ ἀ-
 κρόταλον ἀρτετελιῶσαι, καὶ γὰρ
 ἡνιοχὸς ποικίλον τι, καὶ παναρ-
 μόνιον καὶ πολύμυσον ἀγα-
 θόν. πρώτων δὲ φασὶ Ρῆαν ἢ
 ὀψίσαν τῇ τέχνῃ, ἐν Φρυγίᾳ
 ἢ τὸς Κορυβάντας, ἐν Κρήτῃ
 δὲ τὸς Κερῆτας ὄρχηθῶσαι κ-
 λῆῶσαι. καὶ ὃ τὰ μίτρια ἴνα.

το τῶς

res esse omnifariam varia, & congruens, tum bonum multiplicis ornatus & scientia. Hoc verò saltandi artificis aium Rheam potissimum oblectatam, in Phrygia quidem^k Corybantas, ^l in Creta autem Curetas saltare iussisse. Neq; verò modicum cepit

aut nuper natum & increm-
 ptum, puta apud maiores
 nostros, aut illorum: sed
 qui super saltationis ortu
 quam verissima perseveras-
 ti sunt, affirmant illam vna
 cum mundi ac omnium re-
 rum generatione natam esse,
 & cum Amore deo illo ve-
 tutissimo in lucem prodixisse.
 Etenim ipsaⁱ siderum chos-
 rea, & erraticum cum non
 errantibus coniunctio, eo-
 rundemque modulata atque
 concinna participatio, &
 illa bella tam pulchrè in-
 stituta harmonia, primogeni-
 ta saltationis argumen-
 ta fuere, & indicia certissi-
 ma. Ea verò temporis pro-
 gressu subinde incremen-
 tis aucta maioribus, neque
 non additiones melioris ins-
 ueni sortita non modica-
 cas, summo nunc absolu-
 ta videtur esse festigio, ac

το τῆς τέχνης αὐτῶν. οἱ γὰρ πε-
 σορχέμενοι, διωκόσαυτο αὐτῆ
 τὸν Δία, ὡς ἐν σώσῃ ἀκότως
 ἂν ὁ Ζεὺς ὀφείλει ὁμολογοῦν
 αὐτοῖς, ἐκφυγὼν δὲ τῶν αὐ-
 τῶν ὄρχησιν τὸς παρῶς ὀ-
 δόντας, ἐπὶ ὁποῖς δὲ αὐτῶν ἢ
 ὄρχησις ἴω, τὰ ξίφῃ μύταξυ
 κροδωτόων πῆς τὰς ἀσπί-
 δας, καὶ πυδάντων ἐνυόρωτι,
 καὶ πολεμικόρ. μετὰ δὲ, Κρι-
 τῶν οἱ κρᾶτισοι ἐνργῶς ἐπι-
 τηδύσαντες αὐτὸ, ἕκασο ὄρ-
 χησά ἐγχοῦτο, ἢ οἱ ἰδιωτά
 κρόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ βασιλικῶς
 τισοι. καὶ πρωτόθεν ἀξιοῦν-
 τῶ. ὁ γοῦν Ομηρὸς τὸν Μι-
 χείων ἐν ἀσχεῶσαι βολόμε-
 νῶ, ἀλλὰ λισμῆσαι, ὄρχησῶ
 πῆσάπῃ, καὶ ἕτως ἀρα ἰπίση-
 μῶ τῶ, καὶ γνόμενῶ ἄπα.
 σὺν ἐπὶ τῆ ὄρχησικῆ, ὡς ἐχ οἱ
 Ἐκλωσὸν μόνον ταῦτα ἰπί-
 σαντο περὶ αὐτῶ, ἀλλὰ καὶ οἱ
 Τρωῶν αὐτοῖ, καὶ τοι πολε-
 μιοῖ ὄντων, ἐβρωρ γὰρ οἱ μω, καὶ
 τῶ

ex illorum arte compendii.
 Quippe circumsaltantes Iou-
 uem illi serudrunt incolu-
 mem, ita ut Iupiter non gra-
 uatē fateatur salutis contri-
 buta premia se illis debe-
 re, per illorum saltationem
 patrios dentes effugiens. Por-
 rō autem hæc saltatio ab
 armatis desaliabatur, gla-
 dios ad seuta collidentibus,
 ac bellicum quiddam ὄτα-
 tonitum saltantibus. Mox
 verò inter Cretenses ut quis-
 que maxime nobilitate præ-
 celledat, summo studio hæc
 rem exercentes, præstantissi-
 mi saltatores reddebantur,
 non tantum homines pri-
 uati; ὄ humili loco orti,
 sed nobiliores quoque, ὄ
 regij sanguinis, ὄ prima-
 tes in populo. ^m Home-
 rus quoque Merionem non
 suggillare, verum pulcherò
 rimo laudis testimonio or-
 nare volens, saltatorem no-

minauit. itaque in tantum
 clariudinis ὄ notitia ob sal-
 tandi peritiam apud omnes venerat,
 ut hæc non Græcò
 solùm de illo comperta tenerent,
 sed ὄ Troianis hostibus
 non ignota foret. Videbāt enim,
 ut mea est opinio, eius in bela-

τὴν ἰμ ὡς πολυμῆρ αὐτῷ λυ-
 φότιτα, ἢ ὀρυθρίαρ, λῶ ἐξ
 ὀρχήστως ἐκείτῳ. φησὶ ἡ τὰ
 ἔση ὃ δὲ πος Μησιόνι, τὰ χα-
 κή σι καὶ ὀρχησῶν περὶ ἑὸν α,
 Βηχ. ὁ ἴμορ κατέπαυσι, καὶ
 ὄμοσι ὁ κατέπαυσι αὐτόρ.
 ἄτι γὰρ ἡσσημῶς ὁ ἰμ τῆ
 ὀρχησικῆ, ῥαδίας, οἰμα. δι-
 διάσκει τὰς ἐπ' αὐτόρ ἀφί-
 σις τ' ἀουγίωρ. ποδὸς δὲ καὶ
 ἀπὸς τ' ἡρώων ἡπῆρ ἴχωρ,
 τῶσι αὐτοῖσι ἐγγυμνασμεύσι,
 ἢ τῆρ λῶ τὸ πρᾶμα σπιου-
 μέυσι, ἡναυδρ ἡ ὄμοσι τὸν
 Νιοπέλιμορ, Αχιλλέως μῦθ
 πᾶσ' ἀόνη, πᾶν δὲ σπρι-
 ψαντα ἐπὶ τῆ ὀρχησικῆ, τὰ ἄ-
 σ' ὁ τὸ ἡάμισον αὐτῆ πῶ-
 σι ἀκότα, Πυρρήχιον ἀπ' αὐ-
 τῷ λυκνημῶν. καὶ ὁ Αχιλ-
 λῆος ταῦτα ἡπῆρ τῷ πωδὸς
 πωθανόμῳ ὁ, μᾶλλον ἴχαι-
 ρον, οἰμα, ἢ ἐπὶ ὡ ἡάμα, καὶ
 τῆ ἄμῃ ἀληθῆ αὐτῷ. Ἔιγαροῦ

τὴν
 præcelluit artificio, ut cum speciem quoque saltandi pul-
 cherrimam sibi adiscisset, Pyrrhiehij nomen ab illo acce-
 perit. Achilles quoque ipse his de filio suo inauditis, maiori
 gaudio suffusus est, ut ego existimo, quam propter eius
 forme præstantiam, & membrorum robur insuperabile. At
 qui

lando agilitatem, & con-
 cinnum membrorum mo-
 tum, quæ ex saltatione in
 usum conversa peculiari-
 ter possidebat. Versiculī
 Homeri ad hunc loquun-
 tur modum:

Te cido Merione, quam-
 vis saltare peritum,

Straussem in dura con-
 fossum cuspide pugna.

Tame si eundem non strau-
 erat. ut enim in saltando
 semet magno studio exer-
 cuerat, sic facile, ut opinor,
 effugiebat iacula in eum
 contorta atque emissa. Iam
 quanquam & alios complures
 ex heroibus enumerare
 posim eo ipso saltandi stu-
 dio diligentissimè exercita-
 tos, quicquid ex hac ipsa re ar-
 tem fecerint: sufficere ta-
 men suspicor uno à me pro-
 ducto Neoptolemo Achil-
 lis filio, qui usque adeo hoc

τῶν Ἰλιῶν, τῶς ἀνάλωτον ἔ-
 σαν, ἢ ἐκείνῳ ὀρχησικῶν καθῆ-
 λι, ἢ ἄς ἔλαρ ὅ κατῆρῆψε.
 Λακιδαιμόνιοι μὲν, ἄεσοι
 Εὐλιῶν ἐν δόκοιόντων, παρὰ
 Πολλύδου καὶ Κάστορ ὅ κα-
 ρυατίσαν μαθόντων (ὀρχή-
 σιας ἢ καὶ τὸ ἔδῳ, ἐν Κα-
 ρύσας ἢ Λακωνικῆς διδασκῶ-
 ντων) ἅπαντα μετὰ Μουσῶν
 ποίωσι, ἄλλοι ἢ πολλοὶ μὲν πῆς
 αὐλῶν καὶ ῥυθμῶν, καὶ ὑψα-
 λῶν ἐμβασιρῶν ποδός. καὶ τὸ
 πρῶτον σάθημα Λακιδαι-
 μονίους πῆς τῶν μάχων ὁ αὐ-
 τὸς ἐνδίδωσι. Ἰγαραῶν καὶ
 ἐκράτου ἀπάντων, μου-
 κῆς αὐτοῖς καὶ ἀρρυθμίας ἕνε-
 μίνης, ἰδοὺς δ' αὖ καὶ τὸς ἐ-
 φήβους αὐτῶν ἢ μῆσον ὀρχῆσθαι,
 ἢ ὀπλομαχῆν μαθάνοντας.
 ὅταν γὰρ ἀπροχαισάμενοι,
 καὶ πῶσαις ἀρῆδες, καὶ
 ποαδέντων ἐν ὅ μῆρα πῶσαι-
 σονται, ἄς ὀρχησιν αὐτοῖς
 ἢ ἀγωνία τιλαστέ. καὶ αὐ-
 λητῆς

cendis dare operam. Vbi enim iam summis colluctati
 sunt digitis, ac mutuis ictibus semet ceciderunt, quiescunt
 parumper, & omne illorum certamen in saltationem so-

lutum

λητῆς μὲν ἐν ὧ μίσην λάβου-
 ται, ἐπαυλῶν, καὶ λυτυπῶν ὧ
 ποδί. οἱ δὲ κατὰ στήθεσιν ἀπά-
 λους ἐπόμβοι, σχήματα παν-
 τῶν ἐπιδύκνωτα, πῶς ἐν θυ-
 μῶν ἰμβάουσι δὲ ἄρτι μὲν πο-
 λεμικὰ καὶ μὴ ὀλίγοι φασ-
 ρωτικὰ, ἃ Διονύσου καὶ Ἀφρο-
 δίτης φίλα. τοιγαροῦν καὶ τὸ
 ἄσμα, ὃ μὲν ἀπὸ ὀρχήμων ἐ-
 δασιν, Ἀφροδίτης ἐπίκλισις
 ἔστι, καὶ Βράτων, ὡς συγχωμά-
 ζουσιν αὐτοῖς, καὶ σωροχοίντο.
 καὶ θάπτρον δὲ τῶν ἁμαρτῶν
 (ἄλο φῶ ἀδύτου) διδασκα-
 λία καὶ ἔχθρῶς καὶ ὀρχήσθαι. πόρ-
 θῶ γὰρ, φασιν, ὃ πᾶσθε πῶς
 διαμύλαβετε, καὶ ἰσμάσσατε
 βίβλιον, τῶν ἐπισημασμένων ὀρ-
 χήσασθε. ὅμοια δὲ καὶ οἱ τὸν
 ὄρμον καλῶν ὀρχήμων
 ποιοῦσιν. ὃ δὲ ὄρμον, ὀρχήσθαι
 ἔστι κοινὴ ἐπέθεσθαι καὶ παρ-
 θένωρ, παρ' ἑνα χοροσύντων, καὶ
 ὡς ἀληθῶς ὄρμον κοινῶν. καὶ
 ἔχθρῶτα μὲν ὃ ἐπεθεσθαι, τὰ νεα-
 νικὰ

est adolescentibus virginibusque commune, alternam ad cho-
 ream dispositis, ut planè horum, hoc est, segmentum refe-
 rant. Solet aut̄ adolescens chorum ducere, more iuuenili sal-

lutum conueritur. Quorum
 in medio tibicen locatus est,
 tibiam incinens, ac pedi-
 bus instrepens. Ceterum ita
 li per ordinem alter alterum
 sequentes, omnigenas figu-
 ras corporis agilitate ex-
 primunt ad rhythmum ina-
 gredientes, alias quidem bel-
 licas, alias verò saltatorias,
 quæ Baccho & Veneri gra-
 tæ sunt. Quin etiam can-
 tus quem inter saltandum
 modulantur, Veneris & cu-
 pidinum cognomento nobi-
 litatus est, quasi vna cum
 Venere & Cupidinibus com-
 muni choreæ saltationi in-
 dulgerent. Et altera qui-
 dem cantilena (duæ enim ca-
 nuntur) rationem quoque &
 præcepta saltandi in se com-
 plectitur. Procul, aiunt, ô
 pueri, promouete pedem, &
 saltate perfecti. Non dis-
 paria faciunt quibus Hor-
 mus saltare curæ est. Hora-
 mus autem genus saltationis

ἦν δ' ὄρχησθ' ὅτι, καὶ ὅσοις ὕ-
 περον ἐν πολεμῷ χρίσεται. ἢ
 παρθέν' ἢ ἐπιταί κοσμίως,
 τὸ θῆλυ χορεύειν διδάσκα-
 σα, ὡς εἶν' τὸν ὄρχηρον ἐν σω-
 φροσύνης καὶ ἀνδρίας πλε-
 κόνηρον. καὶ ἀγυμνοποδία
 δ', αὐτοῖς ὁμοίως ὄρχησις
 ἔστιν ἃ δὲ Ομηρ' ἔπιρ Α-
 ριάδης, ἐν τῇ ἀσπίδι πε-
 ποίηκε, καὶ τῷ χορῷ, ὃν αὐ-
 τῇ Δαίδαλ' ἔσκησεν, ὡς ἀ-
 γνηνοκίτι σοι παύειμι καὶ
 τὸς ὄρχησας δὲ τὸς δύο, ὅς
 ἐκ' ὁ ποιητὴς λυβήεντηρας
 λαλῆ, ἡγυμνῶς τῷ χορῷ καὶ
 πάλιν, ἃ ἐν τῇ ἀσπίδι λέγει,
 Κῆροι δ' ὄρχησῶν ἰδία
 ὕπον, ὡς τι λάμπισον τῶτο
 τῷ Ηφάιστ' ἔμποισαυτ' ἐν
 ἀσπίδι. τὸς μὲν γὰρ Φαίακας
 καὶ πάνυ ἀνδρῶν ὄρχησας
 χαίραρ, ἀδρῶς τε ὄντας, καὶ
 ἐν πάσῃ ἀνδραμονίᾳ ἔσχε-
 βοντας. ὃ γοῦν Ομηρ' τῶτο
 αὐτ' ἄλλοις θαυμάζοντα πε-
 ποίηκε τὸν Ὀδυσῆα, καὶ τὰς
 μαρ-

fuerent delicijs, ac in omni rerum abundantia & fortu-
 nae indulgentia uisitant. Quare Homerus Vlysem ex om-

μαρμαρυγὰς τ' ποδῶν θείας
 ἔφρον. ἐν μὲν γὰρ Θεσσαλίᾳ
 τοσοῦτον ἐπίλωκε τῆς ὀρχησι-
 κῆς ἢ ἄσκησις, ὥς τὸς πῆσά-
 τας, καὶ παραγωνιστὰς αὐτῶν,
 πεορχηστῆρας ἐκάλεω. καὶ
 Ἀλλοῖσι τὸ εὐ τῶν ἀνδριάν-
 των ἐπιγραφαί, ἕς τοῖς ἀ-
 εισώσιον ἀνίστασαν. Πρῶτοι
 νῆ γάρ, φησι, πεορχηστῆρα
 αἰ πόλις. καὶ αὐτοῖς, Εἰλατίω-
 νι τὰς ἀκόντας ὁ δὲ μῦθος,
 καὶ ὀρχησαμένω τὰν μάχην.
 ἐὼ λίσαν, ὅτι τινεὶ τῶν ἀρ-
 χάων ἐδελμαίων ἔδην ἐν ἑσπέρῳ,
 αἰνον ὀρχήσιος, Ὀρφέως Ἀγ-
 γαδὴν ἢ Μυσοῦ, καὶ τῶν τότε
 αἰέτων ὀρχηστῶν, κατὰ σῆσα-
 μίνων αὐτὰς, ὥς τι κἀμισθῶν
 καὶ τῶν νομοθετησάντων,
 σὺ ἑνὸ μῦθῳ καὶ ὀρχήσῃ μὲν.
 ὅσα. ὅτι δὲ ὅτως ἔλα, τὸ μὲν
 ὀρχησιωπῆρ ἄξιον, τῶν ἀ-
 μυνίτων ἐν κῆ. ἐκείνο δὲ πάν-
 τῶν ἀκόσιον, ὅτι τὸς ἐξαγο-

ρῶους

tunc saltatoribus, constitutas fuisse satis certe constat, qui
 & hoc, ut cætera omnia, vel honestissimum quiddam legi-
 bus sanxisse videntur, initiari cum rhythmo & saltatio-
 ne. Quòd autem hoc ita se habeat, reticenda erant orgia,
 propter prophanos nondum initiatos. Illud autem omnes au-
 diunt,

nibus quæ visenda apud
 Pheacas conspexerat, hoc
 cū primis admirantem testa-
 tur, agilesq; pedum motio-
 nes spectantem. Iam in The-
 salia eò usque progressum est
 saltationis exercitium, ut
 populi præsides, & ante-
 signanos illorum, præsaltas
 tores vocare non dubitã-
 rint. Cui rei etiamnum sta-
 tuarum inscriptiones & ti-
 tuli suo suffragantur testis
 monio, quas ÷s qui in bello
 optimam nauassent operam,
 erexerunt. Prætulit, inquit,
 præsaltatorem ciuitas. Et
 iterum, Eilaioni posuit
 hanc imaginē populus, pro-
 pterea quòd pugnam pro-
 bè desaltarit. Mitto illud,
 apud veteres nullas unquam
 fuisse celebratas festiuita-
 tes aut ceremonias citra sal-
 tationem: quippe quas ab

Orpheo & Museo, optimis

ράουτας τὰ μυσίαια, ἔφορχή-
 θαι λέγουσι οἱ ποιοί. ἐν Δί-
 κω δὲ γὰρ ἔδδ' αὐθυσία ἀνεφ-
 ἔρξαισιως, ἀλλὰ αὐτὰύτη, καὶ
 μετὰ μυσικῆς ἐγίνοντο. παύ-
 λω χοροὶ σωιδούτων ἐν
 αὐτῷ καὶ κινάρα, οἱ μὲν ἐχο-
 ρου, ὑπαρχοῦτο δὲ οἱ ἀει-
 σοι περὶ αὐτῶν ἐξ αὐτῶν. τὰ
 χορῶ τοῖς χοροῖς γραφόμενα
 τόδοισματά, ὑπορχήματα
 ἰκαλῆτο, καὶ ἐμπέπλησεν τῶν
 τοιούτων ἢ λύρα. καὶ τί σοι
 τὸς Ἑλλήνας λέγω, ὅπου καὶ
 Ἰνδοί, ἐπαδῶν ἔωθεν ἀνα-
 σάντων, περὶ αὐτῶν τὸν ἦ-
 λιομ, ἐχέσπερ ἡμῆς, πλὴν
 χεῖρα λυσαντων, ἡγέμεθα
 ἐντελῆ ἡμῶν ἐν πλὴν ἀνχλῶ,
 ἀπ' ἐπείνοι πρὸς πλὴν ἀνα-
 τολῶ σάντων, ὀρχήσα τὸν
 ἦλιομ ἀσπάζοντα σχηματί-
 ζοντων ἐαυτοῖς. σιωπῆ, καὶ μι-
 μίμφοι πλὴν χορείαν ἢ θύῃ καὶ
 τῶν δῶν Ἰνδῶν καὶ ἀνχῆ, καὶ
 χοροί, καὶ θυσία. διὸ καὶ τοῦ-

τοῖς
 esse arbitramur: verum illi ad Orientem conuersi, saltatio-
 ne Solem consalutant, sed cum silentio seipsos conforman-
 tes, dei choream imitari atq; effingere conantur? Et hæc In-
 dorum est precatio, & chori, & sacrificium. Duabus verò vi-

diunt, quòd ij qui lingua vi-
 tio atque inconinencia my-
 steria prodidissent, plerique
 eos desaltasse dicittarent.
 Porro autem in Delo nuls
 la sacra peragebantur, quib-
 bus saltatio non fuisset ad-
 hibita, sed & cum illa &
 cum musica cuncta persola-
 uebantur. Ingressi verò pue-
 rorum chori, iibia & ci-
 thara præcinentibus salta-
 bant: quos subsecuti opti-
 mi, factò delectu choreis
 excipiebant. Itaque & can-
 tilenas illiusmodi choreis
 conscriptas hyporchemata
 nominare consueuerunt, taz-
 libusq;e lyra impleta fue-
 rat. Quid verò Græco-
 rum gentes tibi commemo-
 rem, cum Indi quoque po-
 steaquam manè è strato sur-
 rexerint, Solem precibus ve-
 nerati fuerint, non quemad-
 modum nos deosculata ma-
 nu perfectam precationem

ζωϊς ἰκευωτοῦ τὸν θεὸν καὶ ἄρ-
 χομήης καὶ ἀνομήης τῆς ἡ-
 μίρας. Αἰθιοπὸν δὲ γὰρ καὶ πο-
 λιμοῦτόν, οὐδ' ὀρχήσας αὐτὸ
 ὄρωσι. καὶ ἐκ αὐτῶν ἀφίη τὸ βέ-
 λον. Αἰθίοψ ἀνὴρ, ἀφιδὸν
 τῆς κεφαλῆς (ταύτη γὰρ ἀντί-
 φασίαν ἔχει, περιδίων-
 τὸν αὐτῆ ἀκτινοδὸν τὰ βέ-
 λη) εἰ μὴ πρότερον ὀρχήσαι-
 το, καὶ τῷ σχήματι ἀπαλή-
 σαι, καὶ περικφοβίαις τῆ ὄρ-
 χήσας τὸν πολέμιον. ἄξιον
 δὲ, ἐπὶ τῷ Ἰνδικῷ, καὶ τῷ
 Αἰθιοπίαν διεξελκυσθῆναι,
 καὶ ἐς τὴν γάτονα αὐτῶν
 Αἰθιοπία καταβῆναι τῷ λό-
 γῳ. Δοκῆ γὰρ μοι ὁ παλαιὸς
 μῦθος καὶ Πρωτῆα τὸν Αἴ-
 γυπτιον, ἐκ αὐτοῦ τῆ ὄρχης
 βῆναι τινὰ γυνῆα λέγειν, μη-
 μητικὸν ἀνθρώπον, καὶ πῶς
 πάντα σχηματίζουσι καὶ με-
 ταβάλλουσι θωάμβρον, ὡς
 καὶ ἔλατ' ὑγρότητα μι-
 μῆσαι, καὶ πυρὸς ὀξύτη-
 ταν ἐν τῇ πῆσι λιμῆσι σφο-
 δρότητι, καὶ λίοντος ἀγριότητι,
 καὶ
 cibus ad hunc modum Deū
 placare solent, nempe ma-
 ne & vesperi. Atenum Ae-
 thioptes non alia quàm sal-
 tandi ratione illatis iam si-
 gnis bellum ingrediuntur,
 nec quisquam Aethiopum
 vel sagittam excussam emit-
 teret auulsam à capite, (hoc
 enim vice pharetræ uiu-
 tur, radiorum instar tela ca-
 pitii circumponentes) nisi
 prius saltauerit, & saltatio-
 ne hosti terrorem incusserit.
 Consentaneum verò esse os
 pinor, posteaquam totam
 Indiam & Aethiopiam per-
 agrauimus, ut in vicinā Ae-
 gyptum oratione diuertas-
 mur. Etenim vetus illa fa-
 bula Proteum Aegyptium
 nihil aliud quàm saltatorem
 fuisse eximium, mihi planè
 confirmare videtur, hominè
 effingendi imitandiq; pri-
 tum, quisq; semet in varias
 rerum facies demutare &
 transformare potuerit, ut
 modo in aquas tenues dilap-
 sus abiret imitando, modo ignis
 celeritatem & vehemen-
 tiam agilitate corporis, mox
 leonis immanitatem, ac parda-

καὶ παρὰ δάκρυα θυμῶν, καὶ
 δάκρυα δόνημα, καὶ ὄλας, ὅ
 τι καὶ θνήσκουσιν. ὁ δὲ μῦθος
 παραλαβὼν πᾶς τὸ παραδο-
 ζόταρον τὴν φύσιν αὐτῆς, διη-
 γήσατο, ὡς γιγνομένης ταῦτα,
 ἄπειμι μᾶτο. ὅπερ δὲ καὶ
 τοῖς νῦν ὀρχημομένοις πρόσ-
 ειπ. ἴδοις ἴ' ἄρ' οὐδ' αὐτοὺς
 πᾶς τὸν αὐτὸν ἑκατόν ὀκτώσ
 σφραγισμένους, ἢ αὐτῶν μι-
 μομένους τὸν Πρωτέα ἀνάσφ
 ἔχει καὶ τὴν Ἐμπύσαν, τὴν ἰς
 μινείας μορφὰς μεταβαπο-
 μέντων, ζωώτων τινὰ ἀνθρώ-
 πων ἰσὺ τῆ μύθου παραδιδό-
 νται. ἐπὶ τοῖς δικαίον μιν
 ἔ Ρωμαίων ὀρχήσας ἀμνη-
 μουῖν, τὴν οἱ ἀνθρώπων ζω-
 τῶν, ὅσων ὀρχημοκώτατος τῶν
 θεῶν Ἀρε, οἱ Σάλιοι καλεῖται.
 νοι (ἑρρωμένους δὲ τῶ ὄνο-
 μα) ὀρχημοῦται σιμωσάντων ἴς
 ἅμα ἢ ἑρρωσάντων. Βιθωνὸς δὲ
 μῦθος

luiffe homines. Ad hæc iustum esse opinor, ne Romano-
 rum quidem saltationem præterire tacitam, quam no-
 bilissimi quique illorum, quos vocant * Salios (est autem
 nomen sacerdotij) Marti deo bellicosissimo saliant gra-
 visimè, & religiosissimè. Neque verò Bithynicæ fabu-
 læ com-

lis impetum, deinde arboris
 motum flexibilem: postre-
 mō in summa quicquid col-
 libuisset, exprimeret. Cate-
 rùm fabula eas Protei pro-
 prietas ad inusitatorem om-
 pnicionem detorquens eame-
 ius naturam fuisse coma-
 menta est, quasi ea ipsa qua-
 que fieret, quæcunque salt-
 tandi artificio imitaretur,
 Qua facultate & eos qui
 hodie saltationibus nauant
 operam, præditos esse ani-
 maduertimus, videasq; illos
 eodem tempore diversissi-
 mis modis immutari, ac
 planè ipsius Protei esse æ-
 mulos. Et si quid coniectu-
 ra assequendum est, & Ema-
 pusam suspicor (quæ & ipsa
 in varias rerum facies se-
 met transfundere dicta est)
 non aliam quàm salta-
 tricem fuisse, fabularum
 involucro significare vo-

μῦθος καὶ οὗτος, οὐ πάνυ
 τῶν Ἰταλιωτικῶν ἀπόφρων.
 οἱ τὸν Πείραπον, Ἀκάμονα πο-
 λεμιστὴν, τῶν Τιτάνων οἰμο-
 ἕνα, ἢ τῶν Ἀκίων διακτύ-
 δων, τὸ ἔργον ποιησάμε-
 νον, τὸ ἰσόπλιον ποσειδῶνα,
 παραλαβόντα παρὰ τῆρας
 τῆς Ἀρι, πᾶσα μὲν ἔτι, σκλη-
 ρὸν δέ, καὶ πέρα τῆς μητρὸς ἀνδρι-
 κῶν, μὴ πρότερον ὀπλομα-
 χῆν διδάσσει, πρὶν τίλασον
 ὄρχησθαι ἀπαργάσατο. καὶ
 ἐπὶ τῷ καὶ μιοδῶς αὐτῷ πα-
 ρὰ τῆρας ἰσχυρῶς, ἀκρότητι
 αὐτῆς τῆς πολέμου περιγυνο-
 μίνων τῆς Ἀρι, παρὰ αὐτῆς λαμ-
 βάνων, τὰ μὲν γὰρ Διονυσιακά
 καὶ Βακχικά οἰμαίσι μὴ πρὶν
 εἰμένων ἢ μὴ ἀκῶσαι, ὅτι ὄρα-
 χαισι ἰκῆνα πάντα τῶν πρὶν
 γοῶν ἕσθων τῶν γυμνα-
 τῶν ὀρχήσων, ἰσχυρῶς,
 καὶ σικιννίδος, καὶ ἰμ-
 λίας, οἱ Διονύσιος θεράποντες
 οἱ Σάτυροι, ταύτας ἐφάρων
 τῶν, ἀπ' αὐτῶν ἰκῆσι ἄνους
 μασσαρ, καὶ ταύτη τῆς τέχνης
 ἡγά-

inuentis, de se cuique nomen indiderunt : & hac saltandi
 arte

la commentum ab Italarum
 instituto abhorret admodū,
 perhibentium. ἢ Priapum
 deum bellicosum, unum (ut
 opinor) ex Titanibus, aut I-
 daeis Dactylis, illud opus fa-
 ctum, rebus militaribus in-
 situendum fuisse, quē Mars
 à Junone offerente acceptū
 adhuc puerum, durum por-
 τὸ & rudem, & supra mo-
 dum virilem, non prius ar-
 morum peritum reddidit,
 quā perfectum eundē sal-
 tatorem effecisset. Quam
 obrem & merces illi à Ius-
 none destinata est, ut ab illa
 semper decimam partem spo-
 liorum in bello partorum
 reciperet. Ut autem Diony-
 siaca & Bacchica tibi ex-
 pediam, opinor te non expe-
 ctaturum ut audias, cuius to-
 ta actio nihil aliud quā
 saltationem complectitur.
 Cum itaque tria sint cele-
 berrimarum saltationum ge-
 nera, Cordacis & Sicinnis-
 dis & Emmelie, Bacchi
 ministri Satyri his à se ipsi

ἡρώδης ὁ Διόνυσος, Τυρρ-
 ῶνδης καὶ Ἰνδῶν καὶ Λυδῶν ἐ-
 χερῶσατο, ἢ φίλον ἔστω μά-
 χημον ὧς αὐτοῖς θιάσοις λα-
 τάρχισατο ὡς ὁ θαυμάσιος,
 ἔρα μὴ ἀνόσιον ἢ, κατηγο-
 ρῆν ἐπίτρυφώματ' ἔβας τε
 ἅμα ἢ μυστικῶς, ἢ ὧς αὐτοῖς
 ἰσοδοσασμῶν, ἢ ἐπὶ τιμῇ αὐ-
 τῶν θρωμῶν, ἢ ὧς αὐτῶν τέρ-
 ψιν ἅμα καὶ παιδαῖον ὠφελι-
 μον παρρηγομῶν. θαυμάσιος δ'
 σε κἀκῆνο, εἰδὼς Ομήρου καὶ
 Ησίοδος μάστιξ ἰρασιλῶ ὄντα
 σε (αὐθις ἦ ἐπὶ τὸς ποιητὰς
 ἐπάνεμι) πῶς ἀντιφθεγγοδι
 ἱεάνοις τολμᾶς, πῶς τῶν πάν-
 των ὀρχησιῶν ἱπανδῶσιν, ὁ μὲν
 γὰρ Ομηρ' ὅ, τὰ ἴδισα καὶ
 ἐάπισα καταλέγων, ὕπνον
 καὶ φιλότητα καὶ μοιπλῶν
 καὶ ὄρχησιῶν, μόνων τῶντων
 ἀμόμονα ὠνόμασε, πῶς
 μαρτυνίσας πὺ Δία, καὶ τὸ
 ἄδ' ἢ μοιπῆ, ἄπειρ ἀμφό-
 τρα

arte utens Bacchus, Tyrthe-
 nos ὁ Indos ὁ Lydos de-
 uictos subiugauit, ac gen-
 tes adeo bellicosas ipsis sal-
 tem thyrsis desaltauit. Quo-
 circa, ὁ admirande, vide ne
 parum pium aut religio-
 sum sit, in crimen vocare
 exercitium adeo diuinum ὁ
 mysticum ὁ cui colendo
 tanti Dij nauarint operam,
 quodq; in illorum honorem
 ὁ cultum toties peragiur,
 insuper quod tantum obles
 flamentum simul atque in-
 stitutionem adeo uitilem ex-
 hibere solet. Illud ego A dea
 miror, non ignorari Home-
 ri atque Hesiodi te amatos
 rem esse maximum (iterum
 et in ad poetas me conferā)
 qua fronte illis contradi-
 cere audeas, pra omnibus
 saltationem summē laudan-
 tibus. Siquidem Homerus
 cum res mortalium longē
 iucundissimas iuxta ac ele-
 gantissimas vno quasi fasce coniunctim efferret, nempē
 somnum, amorem, cantum, atque saltationem: B hanc tas
 men solam praclaro nobilitauit encomio, inculpata eadem
 nominata, ascribens per Iouem cantui dulcedinem, qua vira-
 que

τρεῖς τῆ ἄρχισικῆ πρόσει, καὶ
 ἑδὲ γλυκρὰ, καὶ ὄρχισμὸς
 ἀμήμων, ὅρ σὺ νῦν μωμᾶ.
 οὐα ἱπινοῖς. καὶ ὡάλιν ἱρ
 ἰτέρω μίρα τῆς ποιήσων;
 Αἰθ' ἰψ' γὰρ ἔδοκε διὰς πο-
 λιμῆια ἴργα, Αἰθ' δ' ὄρχη-
 σέω τε, καὶ ἱμροῦσαν ἄοι.
 δῶδ' ἱμροῦσαν φ' ὡς ἀληθῶς
 ἡμῖν ὄρχισμὸς ἑδὲ καὶ δῶ-
 ρον θῶν τῶ καμίσου. καὶ
 ἔοικον ἄς δῶο διγρηκὸς ὁ
 Ουκρος τὰ πάντα πρᾶγματᾶ,
 πόλεμον ἢ ἀρῶν, τοῖς ἴ πο-
 λῆς μόνα τὰτᾶ ὡς κάμι-
 σα ἀντιτελευτῶα. ὁ δ' ἦοιο.
 δ' ὅ παρ' ἄπ' ἀύσας, ἀπ'
 ἰδῶν κῶτος ἔωδον ἄνθος ὄρ-
 χισμῶας τὰς Μόσας, ἱρ ἄρ-
 χῆ τῶν ἱπῶν τῶτο περὶ αὐτῶν
 τὸ μείζον ἐγκόμιον διγυᾶ-
 τᾶ ὅτε περὶ ἱρῶν ἴσαθῶα
 πῶσο' ἀπαλοῖσιν ὄρχισῶτα,
 τῶ παρὸς τὸν βωμὸν πειχο
 ρῶσσαι. ἀτὰ οὐ ἰψ', ὃ γυν
 ὀποῦσῆ. C At verò Hesiodus, qui non ab alio percensente
 hoc auditu percepit, sed ipse statim sub aurora exortum Mus-
 sas saltantes viderit, in carminis sui initio de illis hoc sum-
 mum & elegantissimum referre non est verius encomium;
 nimirum eas circa fontem floridum mollibus saltare pes-
 dibus, iuxta patris aram agentes tripudium. At tu, ὁ γενεα
 rose

que saltandi artificio ad-
 esse videmus, & dulces mo-
 dulos, & saltationem in-
 culpatam, quam viupes
 rare cogitas. Rursus a-
 lia in parte sua Pœseos ita
 inquit:

Iupiter hunc belli reddit
 virtute potentem,

At leuibz membris aliū
 saltare peritum:

Est quem dulcisona su-
 stollit voce canendi.

Suavis profectò est vocum
 modulatio, quæ saltationi
 adiuncta est, ac munus quod
 à dijs immortalibus præ-
 stari potuit, longè pulcher-
 rimum. Ac mihi apparet
 Homerus omnes res morta-
 lium in duo tantùm diui-
 sisse, nempe in bellum & pa-
 cem: cæterùm rebus bellis
 cis tantùm hæc tanquam
 præstantissima studia pacis
 opposuisse. C At verò Hesiodus, qui non ab alio percensente
 hoc auditu percepit, sed ipse statim sub aurora exortum Mus-
 sas saltantes viderit, in carminis sui initio de illis hoc sum-
 mum & elegantissimum referre non est verius encomium;
 nimirum eas circa fontem floridum mollibus saltare pes-
 dibus, iuxta patris aram agentes tripudium. At tu, ὁ γενεα
 rose

ἄλλοι, μόνον ἂν θεομαχῶν, ὃ
 βέλεις ἀς πλὴν ὀρχησικῶν. ὃ
 Σωκράτης δὲ, σοφώτατος ἂν
 ἦν (ἄγε, ἠρισαντίον τῶν περὶ
 αὐτὸν λέγοντι ὡς Πυθίῳ) ὃ μὲν
 νομίζοντα πλὴν ὀρχησικῶν,
 ἀλλὰ καὶ ἐκμαθῶν αὐτῶν ἡ-
 ξίς, μίξιον ἡμῶν ἀρυσ-
 μίᾳ καὶ ὀνομασίᾳ, καὶ λιγύ-
 σι ἡμιμῆδῃ, καὶ ὀνομασίᾳ
 τῶν κινουμένων καὶ ἐκ ἡδῆτο γέ-
 ρων ἄνδρ, ἐν τῶν σπουδαίω-
 τάτων μαθημάτων καὶ τῶν
 ἡγεμονίῳ ἔιν. καὶ ἡμιμῆδῃ γὰρ
 ἐκείνῳ περὶ ὀρχησικῶν ὃ
 μάλιστα σπουδαίωτα, ὃς γὰρ
 καὶ τὰ μικρὰ ἐκ ὧν μαν-
 θάνει, ἀλλὰ καὶ ἀς τὰ διδασ-
 σκαλεῖα τῶν ἀνελκυστῶν ἐς
 φοῖτα, ἢ παρ' ἐταίρας γυναι-
 κῶν ἐκ ἀπυξίῳ σπουδαίω τῆ
 ἀκέρῃ, ἢ Ἀσπασίας, καὶ τοῖ
 ἐκείνῳ ἄρτι ἀρχομένῳ ἐθε-
 ρα πλὴν τέχνῳ, καὶ ὃ ἐπεὶ ἀς
 τοῦτο γὰρ καὶ. ὃ διυθραμί-
 νῳ. ἢ ἢ τὸς νῦν ἐπὶ μίξιον
 πηγαζόντας αὐτῶν ἡδῆτο,
 ὃ

rose, tantum non cum Dijs
 ipsis pugnant, saltationem
 consendis contumeliosis co-
 uicis. Ceterum D ipse So-
 crates, vir omnium sapiens
 iustissimus, si Pythio hoc ille
 lum testimonio cohonestan-
 ti fides habenda est, non
 tantum saltationem laudi-
 bus extulit, sed illam quo-
 que discere non erubuit aut
 grauatus est, plurimum tri-
 buens venusta concinnitas
 ti ὃ elegantia, tum apto
 motui, neque non mouentis
 affirmationi. Nec veritus
 est iam natu grandior sala-
 tationem inter serias habem-
 re disciplinas: videbaturque
 non parum huic rei perdi-
 scenda impensurus opera,
 quem leuiora ac viliora per-
 disere non piguit: sed tibi-
 cinarum quoque scholas fre-
 quentare solebat, neque à me-
 retrice muliere E Aspasia
 quiddam audire dignatus
 est. Atqui ille artem non ita
 pridem natam vidit, necdum tanta elegantia ὃ pulchritu-
 dinis accessione auctam ὃ elatam. Qui si nunc eos quo-
 rum opera in summum vsque fastigium euecta est, spectaret,

εἴ οἱ δὲ πάντων ἀνικανός γε
 ἀφ' ἑμῶ, μόνω τῷ θεάματα
 τῶ τὸν νοῦν ἀρ' πεσέχει, καὶ
 τὸς πῶδας οὐκ ἀρ' ἀπό τι
 πῶ αὐτὸ ἰδιδάξαιτο. δοκῶς
 ἡ μοι, ὅταν ἡωμοδίαρ καὶ
 τραγῳδίαρ ἴπουνός, ἐπιτελεῖ-
 σθαι ὅτι καὶ ἐν ἑκατέρῃ ἐκεί-
 νων ὀρχήσεως ἰδίον τὸ ἔδος
 ἔστιν, ὅσον τραγικῆ μὴ ἡ ἑμ-
 μέλαια, ἡωμοδικῆ δὲ ὁ κόρυς
 διαξ' ἰνιότης ἢ καὶ τρίτη, οἰκνυ-
 νιδ' ὅ πῶσιν ἀνομήνης. ἐ-
 πα δὲ ἐν ἀρχῆ καὶ περὶ τῆς
 σης τῆς ὀρχήσεως τῶν τρα-
 γῳδίαρ, καὶ τῶν ἡωμοδίαρ,
 καὶ ἀλλήτας λευκίος, καὶ λι-
 θαρῳδίαρ, ἐναχάνια ταῦτα,
 καὶ εἰς τὸ σιμνὰ πῶσιν ἄν,
 φέροι νιῶ, ἀντιξέτασσωμῶ τῆ
 ὀρχήσεως ἑκαστῶν αὐτῶν. καὶ
 τοι τὸν μὴ ἀλλότῳ, ἀ δλοκῆ,
 καὶ τῶν λιθάραρ παρῶμῶ,
 μέρη γὰρ τῆς τῆς ὀρχήσεως ὑ-
 πηρισίας καὶ ταῦτα, τῶν τρα-
 γῳδίαρ δὲ γε ἀπ' τὸ σχῆμα-
 τ' ἡρώτου καταμάθωμῶ,
 οἷά ἔστιν, ὡς ἀ δειχθῆς ἄμα
 καὶ

sat scio illum omnibus re-
 liquis posthabitis, hisce tan-
 tum spectaculis operam da-
 uurum, neque pueros quic-
 quam perinde atque sala-
 tionem docturum. F. V. i.
 deris autem mihi laudans
 Comædiam atque Tra-
 gædiam, obliuiscere, in v-
 traque illarum proprium
 quoddam saltationis genus
 exerceri. ac tragicam qui-
 dem esse Emmeliam, comi-
 cam verò esse Cordaca. Nōn
 nunquam usurpari & ters-
 tiam, nempe Sicinnidem.
 Postea verò quàm in prin-
 cipio saltationi tragædiani
 & comædiam, tibicinas &
 & citharam ante ferre non
 dubitaris, tanquam ista in
 certamen veniant, atque
 per hoc grauiâ dicenda sint:
 age vicissim ista singula-
 tum executiamus, tibias au-
 tem & citharam relinqua-
 mur. Etenim & ista sala-
 tionis partes sunt, ducendis
 choreis subseruietes. Porro
 autem ipsam tragædiam pris-
 mum ab habitu contemplerur,
 cuiusmodi sit, quàm tur-
 pe &

καὶ φοδῖρον διάμα ἢ μένος
 ἄρρηκτον ἠοκίμησιν ὅν
 ἔραπ' ὅ, ἰμῶτας ἠφελῶς
 ἰποχούμην ὅ, πρόσωπον ἠπῖρ
 λιφαλῆς ἀνατενόμενον ἐπι-
 κέμην ὅ, καὶ ὄμα λιχηνδὸς
 πᾶμύνα, ὡς καταπόμενον ὅ
 τὸς θιατῆρας. ἰὼ λῆσιν πεστρε-
 νίση καὶ περὶ ἀσπίδα, περὶ
 πλῶ καὶ ἐπιτεχνητῶ παχύνει-
 τα περὶ οἰόμενον ὅ, ὡς μὴ τὸ
 μῦθος ἢ ἀρρῦτα ἐν λιπῶ
 μακρον ἐλέγχοι. ἔτ' ἐν-
 δόσθην αὐτὸς λιχράως, ἰαυ-
 τὸν ἀνακλῶν καὶ κατακλῶν,
 ἰνίον, καὶ περὶ ἄδων τὰ λαμ-
 βῆα καὶ τὸ δὴ ἄσπισον, με-
 λῶδων τὰς συμφορὰς, καὶ
 μόνης τῆς φωνῆς ἰπῶθων
 παρῆχων ἑαυτὸν τὰ τῶ ἀπᾶ-
 ρῆς ποιητῆς ἐμίμησι, πε-
 ποπῆ ποτε ἕρρομφοῖς καὶ
 μέγχι μὲν Ἀνδρομάχῃ τις
 ἢ Ἐκάβῃ δὲ, φορητὸς ἢ ὠδῆ.
 ὅταν δὲ Ἡρακλῆς αὐτὸς ἀσπι-
 θῶν μωνῶδῃ, ἰπῆαθόμενον ὅ
 αὐτῶ, καὶ μῆτε πλῶ κλοντῶ
 αἰδρ-

pe & minimè iucundum spe-
 ctaculum, homo longitudi-
 ne deformi atque incompo-
 sita exornatus, aliis calcea-
 mentis ingrediens, caput lat-
 us minaci obductum has-
 tens, tum paramplo ore hian-
 tes, quasi spectatores esset de-
 uoraturus. Mitto adscititiâ
 peclora, & ventres factis
 eios, adianctam & artè
 compositam corporis crass-
 suadinem, ne longitudine
 discors compositio in tea-
 nui corpusculo magis reâ
 prehendenda veniat. Dein-
 de indecora histrionis vo-
 ciferatio, iam seipsum in-
 clamantis, iam verberantis,
 aliquando etiâ iambicos ver-
 siculos cantillantis, & quod
 turpissimum est, grauisimas
 calamitates modulantis, ac
 sola voce semetipsum repre-
 hendendū exhibentis. Quip-
 pe alia prisceorum poetarum
 industria inuenta sunt. Et
 quamdiu quis Andromam
 chen agit, aut Hecubam, to-

lerabilis est coniectio: vbi verò ipse Hercules carmine lugen-
 bri in scenam ingressus est, sui oblitus, neque leoninam,

h h h h

ne q

ἀδιδάξ, μήτε τὸν ῥόπαλον,
 ὃ περιέεται, σοποικίαν ἰδ
 φρονῶν ἀπέτως φαίη ἄρ τις
 τὸ πρᾶγμα. καὶ ἦρ' αὖ, ὅτι
 ἐνικαίεσ τῆ ὀρχηστῆ, τὸ
 ἀνδρας ὄντας μιμῆσθαι γυ
 νῆκας, λοιπὸν τοῦτο καὶ τῆς
 τραγωδίας καὶ τῆς ἡωμο
 δίας ἐγκλημα ἄρ' εἴη. πλεόν
 γοῦν ἐν αὐτοῖς τῶν ἀρδρῶν
 αἰ γυναικῶν. ἢ ἡωμοδία δέ,
 καὶ τῶν πρῶτων αὐτῶν
 τὸ καταγέλαστον, μήτε ὅ τοῦ
 θειρπυῖ αὐτῆ νεφελή, οἷα
 δάκων καὶ τιβίων καὶ μαγά
 ρων πρῶσσωπα. τὸ δὲ τῶ ὀρ
 χησοῦ σχῆμα, ὡς ἡδὲ ἰδο
 μοιορ καὶ ὀπριπίς, ἐν ἡμῶν
 κίχην. ἀλλὰ ἦρ' τοῖς μὴ τυ
 φλοῖς ταῦτα. τὸ δὲ πρῶσω
 πον αὐτὸ, ὡς ἡάλλισον, καὶ
 τῶ Ἰσοκαμῆθ δράματι ἰοι
 κός, οὐ λυχνός δέ, ὡς ἰκῆνα,
 ἀλλὰ συμμυκός. ἴχα ἦρ'
 σομὸς τὸς ἡπῆρ αὐτῶ βοῶν
 τας. πάλαι μὲν ἦρ' αὐτοῖ καὶ
 ἡδῶν, καὶ ὀρχουῖτο. ἔστ' ἰπα
 δὲ

neque clavam quæ proporia
 tur, vneratur: adeo ut sa
 ne mentis homo quispiam
 iure optimo talem actionem
 solacisimum vitiosum pos
 sit reprehendere. Iam quod
 cum primis quoque in salta
 tione damnasti, viros hie
 striones mulierum mores i
 mitari, hoc equidem com
 mune quoque est & tragedia
 & comædia vitium. Ete
 nim in utraq; plures intro
 ducuntur mulieres quam vi
 ri. Quinetiâ Comædia par
 tem personarum omniū ma
 xime ridiculam, & oblecta
 tionis plenam huic tribuit,
 videlicet lampadum & tibi
 cinarum & coquorum per
 sonas. Sedenim saltationis
 habitus quàm decens sit &
 modestus, quorsum attinet
 dicere, & cum cæcis quoque
 ista sint perspicua? Larua
 ipsa pulcherrima, & subie
 cta fabula respondens, non
 immane hiat, ut ille, sed sal
 tationi per omnia conuenit.

Habet enim permultos sub illa vociferantes. Olim verò
 ipsi quoque saltatores canebant, & vnâ saltabant. De
 inde

ἢ ἐπιθυμῶν τὸ αἶμα τὸ
 ποδῶ ἐπιτάραξεν, ἀμεινον
 ἔδοξεν ἀπὸς αὐτοῖς ἰσχυρῶ.
 αἱ δὲ ποθέσας κοινὰ ἀμει-
 ποτέροις, καὶ ἴδεν τι ἰσχυ-
 κικεμεθού τῶν τραγικῶν αἰ-
 ἔρρησικὰ, πλὴν ὅτι ποι-
 κιλώτεροι αὐτὰ, καὶ πολυ-
 μαθεύσαι, καὶ μυρίας μετα-
 βολὰς ἔχουσι. εἰ δὲ μὴ ἵνα
 γάνθη ἢ ὄρησις, ἐκάνλω
 φημί ἐν αἰτίαν, τὸ δόξα
 οἷς ἀγωνοθέταις μέζον καὶ
 σμυνότερον τὸ πρᾶγμα, ἢ
 ἔστι αἰς ἔξιστασις λαθεῖσθαι.
 ἰδὲ ἄλλων, ὅτι πόλις ἐν Ἰτα-
 λία, τοῦ Χαλκιδιμοῦ γένος ἢ
 αἰεὶς, καὶ τοῦτο, ὡς περ τι ἐδό-
 μημα, τῷ παρ' αὐτοῖς ἀγωνί-
 πρῶτον ἐκινῶν. ἰθὺς δὲ σοὶ ἐν-
 ταῦθα ἴδεν ἀπλογύσασθαι
 ἢ περ τῶν παραθελαμύφων
 τῷ λόγῳ, παμπότων ὄν-
 των, ὡς μὴ δόξαν ἀνοίας
 ἢ ἀμαθίας παράσχουσα. οὐ
 γάρ

inde animadvertentes con-
 tinuo motu grauari anhe-
 litum, & per hunc turba-
 ri cantilenam, visum est fa-
 ctu longè confutius, ut as-
 ly saltantibus succinerent.
 Porro autem argumenta tri-
 trisque communia sunt: ne-
 que ulla in re à tragicis di-
 stinctim separata sunt sala-
 tatoria, quam quòd multia-
 pliciori varietate exorna-
 ta sunt illa, maioriq̄e stu-
 dio perdiscenda, atque infi-
 nitas mutationes habentia.
 H Quòd autem saltatio-
 num nulla sunt certamina,
 hanc ego causam esse opi-
 nor, quòd certaminum aus-
 toribus res maior & gra-
 uior visa sit esse saltatio,
 quàm ut de ea exactè pro-
 nunciari possit. *VI* praterc̄
 ciuitatem in Italia Chalci-
 dici generis præstantissimā,
 & hanc quemadmodum or-
 namentum aliquod certami-

ni quod apud ipsos decertandum proponitur, adiecisse. Iam
 verò super his respondere tibi stat sententia, quæ oratio-
 ne mihi omissa sunt, quæ non pauca esse video, ne quam
 ignorantie aut imperitiæ opinionem apud te incurram. Ne-
 que

γὰρ μετέθεσθαι, ὅτι πολλοὶ
 πρὸ ἡμῶν περὶ ὀρθότητος συγ-
 γραφότων, πλὴν πλείων
 ἀπειρήτων τῆς γραφῆς ἰσοί-
 στων, πολλὰ τῆς ὀρθότητος
 τὰ ἑλένη ἰσχυρίοντο, καὶ ὀνό-
 ματα αὐτῶν κατακρίνοντες,
 καὶ οἷα ἰκάνη, καὶ ὑφ' ὅτου
 ἰσχύει, πολυμαθείας ταύ-
 τῶν ἰπιδάξιν ἡγέμεροι παρ-
 ἕξαι. ἐγὼ δὲ μάστιγ' ἔχω πλὴν
 περὶ ταῦτα φιλοτιμίαν ἀπα-
 ρόκαδόν τι καὶ ὀψιμαδίη, καὶ
 ἰμασθῶ ἄμικρον ὀλομα εἶναι,
 καὶ ὅτι τὸ τοῦ παλίου. ἴσα-
 τα δὲ λαμβάνω σὺ ἀξιώ ἰννοῦσιν
 καὶ μεμνῆσαι, ὅτι μοι νῦν
 οὐ πάσαν ὀρθοῖσιν πρόκα-
 ται γρηγοροῦσιν, ἔσθ' ἔτι
 τὸν σκοπὸν ἀνεσησάμεν ὅ-
 λόγῳ, ὀρθοῖσιν ὀνόματα
 καταειδυῖσθαι, πλείον ὅ-
 σον ἐν ἀρχῇ ὀλίγων ἰπινύ-
 στω, τὰς γρηγοροῦσιν αὐ-
 τῶν περὶ αὐτῶν. ἀπὸ
 τὸ γὰρ

que mihi obscure est, com-
 plures ante nos de saltatio-
 ne libellos conscripisse, ac
 omnem suam in scriben-
 do operam & industriam
 in hoc posuisse, ut omnia
 saltationis genera atque spe-
 cies numero comprehende-
 rent, earundemque nomina
 percenserent, tum cuius-
 modi unaquaque illarum,
 aut quo auctiore foret in-
 uenta, quo insituito magnam
 multiplicis scientiæ opinio-
 nem sibi adiuncturos exis-
 timabant. Ergo verò hanc
 ambitiosam super hisce res-
 bus contentionem, & ine-
 ptiam, & seræ cognitionis
 & mihi ipsi in presens mi-
 nimè tempestiuam & ac-
 commodam esse arbitror,
 eamque obrem illa superse-
 deo. Deinde & hoc te cogi-
 tare velim, ac tenere me-
 moria, quòd neque in præ-
 sentia stauerim omnem sal-
 tationem à prima stirpe repetitam velle indagare: neque hunc
 orationis meæ scopum esse propositum, saltationum nomi-
 na numero complecti velle, præter paucas illas quarum ini-
 tiò memini, tanquam generosioribus propositis. i Verum
 hoc

Ἡ γὰρ ἐν τῷ παρόντι μοι ἡ
 φάλαξ τοῦ λόγου οὗτο ὄσα,
 πῶν νῦν ὄρχησιρ, ἡδυστῶ
 σαρ ἐπιφανέσσα, καὶ ἡξία ὄσα
 ἐν αὐτῇ τερπνὰ καὶ χεῖσιμα
 περιλαβοῦσα ἔχα, οὐ πάλαι
 ἀρξασμένη ἐς τοσοῦτον ἡλά-
 λῃ ἐπιθιδόνα, ἀπὸ κατὰ
 τὸν σιβαστρὸν μάλισα. οὐ γὰρ
 γὰρ πρῶται ἡκῆνα, ὅσπερ
 τινὸς ῥίζα καὶ θεμέλιοι τῆς
 ὄρχήσεως ἦσαν. τὸ δ' ἀνθ' ὅ
 αὐτῆς, καὶ τὸν τελειότατον
 ἡαρτῶν, ὅσπερ νῦν μάλισα
 ἐς τὸ ἀκρότατον ἀφελί-
 λισαι, τῶτο νῦν ὁ ἡμέτερος
 λόγος διέξερχεται, παρῆς
 τὸ θερμαῦσπίσαν, καὶ γέρα-
 νορ ὄρχησθαι, καὶ τὰ ἄλλα,
 ὡς μηδὲν τῇ νῦν ταύτῃ ἐπι-
 πέσκειντα· εἰ δὲ ἦρ ἡκῆνο τὸ
 Φρύγιον ὄρχήσεως ἔδος, τὸ
 παρόντιον ἢ συμποτικόν, μὴ
 τὰ μέγας γιγνώσκον, ἀρτοι-
 κωρ πομπάνης πῶς αὐλημα
 χλωανέων ὄρχησμένων, σφο-
 δρὰ

hoc orationis meae caput
 & summa futura est, ut
 eam saltandi rationem qua-
 nunc constitutam in usu vera-
 satur, laudibus illustrem:
 planumque faciam, quan-
 tum cum voluptatis, tum
 fructus in se complectatur:
 & quam non nuper primum
 incepta, ad tantum venus-
 statis & elegantiae culmen
 & fastigium peruenierit,
 nec minus de se exhibens rea-
 uerentiae. Quippe priores
 illae, perinde ut radices &
 saltationis fundamenta fue-
 runt. Eius autem floridam
 venustatem, & fructum abs-
 soluissimum, qui nunc om-
 nium perfectissimè cunctis
 augmentis ematuruit, illum
 nunc in praesens oratione no-
 stra explicabimus, postha-
 bita Thermaestrade, &
 gruum saltatione, & alijs
 praesenti parum conuenien-
 tibus. Sed ne Phrygiam qui-
 dem illam saltandi speciem

aptam conuiujs & comotationibus, & qua tantum
 ebrietate duce exerceri solet, hominibus rusticis sepe-
 numero ad iibiam muliebriuer saltantibus saltus duros
 h h h 3 & la-

ὄρα καὶ λαματιρὰ ψηδύμας
 τα, καὶ νῦν ἔτι τῶς ἀγρο-
 κίας ἐπιπονήσονται, ἢ ἂ-
 ρυοίας παρήλιπον. ἀλλ' ὅτι
 μὴδὲν ταῦτα τῆ νῦν ὀρχήσει
 λωινῶν καὶ, ἢ ὁ Πλάτων ἐρ-
 οῖς νόμοις, τὰ μὲν τινα ἄδῃ
 ἔπιοντ' αὐτῆς, τὰ δ' ἅπαν ἂ-
 παξιοῖ, διακρίων αὐτὰ ἕς τε τὸ
 τρυπνόν, καὶ τὸ γήσιμον, καὶ
 ἀπτελεύτων αὐτῶν τὰ ἀσχη-
 μόνετρα, περὶ μῶν δ' καὶ
 θαυμάσιον δάτριον. καὶ περὶ
 πῶν αὐτῆς ὀρχήσεως ἕσαστα.
 τὸ ἢ, πάντα ἐπιξίοντα, μη-
 κύνων τὸν νόσον, ἀπαρξίας
 πορ. ἂ ἢ τὸν ὀρχήσει αὐ-
 τὸν ἔξερξῃ, καὶ ὅπως δὲ
 ἠσκησάτω, καὶ ἂ μὲν αὐτῆς
 να, οἷς ἕρτωνται τὸ ἔρ-
 γον, ἢ δὲ σοὶ διαμῖ, ἡς μά-
 θης, ὃ τῶν ἔργων, καὶ τῶν
 ἀμυτῶν, αἰσῶν οὐσαν πῶ
 τέλει, ἀλλ' ἂ πάσης πωδῶν-
 σις ἰς τὸ ἀρξῶν ἀρξῶν
 μὲν, ὃ μὲν αὐτῆς μόνον, ἀλλ' ἂ

laboriosos, & quos etiam
 nem agresium studio reli-
 ctos videmus, præ igno-
 rantia obitici: sed quia à
 presenti salutatione omni-
 bus modis aliena est, nec
 quicquam cum illo commu-
 ne habet: quandoquidem
 ipse quoque Plato in Legis
 bus nonnullas illius species
 commendat, nonnullas verò
 in totum reprobat, diuidens
 eas iuxta voluptatem & vi-
 litatem, exigens ex illis quæ
 sunt indeciores, antepo-
 nens autem & admirans reli-
 quas. Et de ipsa quidem
 saluandi ratione hæc dicta
 sufficiant. Etenim singu-
 lis persequendis orationem
 extendere, absurdum mihi
 videtur, & ineptum. Nam
 verò ea quæ saluatiorem exi-
 mium habere oportet, tum
 qua ratione ijs quæ perdidit
 est, rellè vii, quibusq; rebus
 autem possit aff. qui, tibi ex-

pediam, ut cognoscas quàm non ista ars omnino sit com-
 prehensu facilis, & cuiusvis ingenio obuia & exposita,
 sed omnium disciplinarum exactissimè cogitarum ad-
 munculo excolenda sit, non musices tantùm, verùm etiam
 rhyth.

καὶ ῥυθμικῆς, καὶ γεωμετρι-
 κῆς, καὶ τῶν φιλοσοφίας μά-
 ρισα, τῆ φυσικῆς, καὶ ἠθικῆς.
 τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν αὐτῆς πε-
 ριγίας, ἀποκορον αὐτῆς νερό-
 μιαν. ὁ μὲν ἔσθ' ῥητορικῆς ἀ-
 φεικτικῆς, ἀπὸ τῆ αὐτῆς μετε-
 χασιασθ' ὅσον ἦθος τε καὶ πα-
 θος ἐπιδακτικῆ ὅτι, ὅν καὶ οἱ
 ῥήτορες γλιχοντα ἐκ ἀπῆ-
 λακται δὲ καὶ γραφικῆς καὶ
 πλαστικῆς, ἀπὸ τῆ τῶν ἐν ταύ-
 ταις ὀρθομίαν μάρισα μι-
 μιμησὴ φάνεται, ὡς μηδὲν
 ἀμάνω μίτε φάδιαν αὐτῆς,
 μίτε Απικλῶ ἐν Δοκῆν.
 πὲ πάντων δὲ Μνημοσύλι,
 καὶ τῶν θυγατέρα αὐτῆς Πο-
 λυμνασιν, ἡλεων ἔχων αὐ-
 τῆ πρόκατα, καὶ μεμνῶσα
 παρῶτα ἀπάντων. κατὰ
 γάρτοι τὸν Ομηρικὸν Κάλ-
 χαντα, τὸν ὀρχησὶν ἄδῆλαι
 καὶ, τὰτι ὄντα, τὰτ' ἰσοόμε-
 να, πρὸτ' ἰόντα, ὡς μηδὲν
 αὐτὸν ἑλληνάσασιν, ἀπὸ ἐν
 πρὸκαρον τῶν μνήμων αὐ-
 τῶν.

que mox ventura trahantur.

Ne quid rerum profus igno-

ret: sed memoriam habeat promptam, & expeditam. Caput

rhythmicæ & Geometricæ,
 cum primis verò philoso-
 phiæ tuæ naturalis & mor-
 talis. Solùm verò Dialecti-
 cam illi tãquam superfluum
 & parùm commodam exi-
 stimatum est. Neque verò
 abhorret à Rhetorica, sed
 & illius est particeps, quate-
 nus mores atque affectus de-
 monstrat, quorum indicans
 dorum cupidi sunt etiã Rhes-
 tores. Sed nec à graphica ex-
 elusa est, & plastice: verùm
 harum in membris expri-
 mendis concinnitatem mas-
 gnopere imitari videtur, a-
 deò ut ne Phidias quidem in-
 tantum, aut Apelles in ea vi-
 detur præcellere. Ante om-
 nia verò præsens & singu-
 laris in saltatore requiritur
 Memoria, eiusquæ filia Po-
 lymnia, ut omnium rerum
 callentissimè memor sit. Ete-
 nim iuxta Calchantem Ho-
 mericum, saltatorem scire
 necesse est,

Quæ sint, quæ fuerint,

Ne quid rerum profus igno-

ret: sed memoriam habeat promptam, & expeditam. Caput

hhhh 4 autem

τῶν. καὶ τὸ μὲν ἀφ' ἀνάγκης τῆς
 ἀποδείξεως, μιμητικὴ τις εἶναι
 ἐπιστήμη, καὶ σακτικὴ, καὶ τῶν
 ἐννοηθέντων ἱξαγορευτικὴ, καὶ
 τῶν ἀφανῶν σαφωσιτικὴ. καὶ
 ὅσοι οὐ δοκῶσι δίδως περὶ τοῦ
 Περικλέους εἶναι, ἐπαυῶν τὸν
 ἀνδρα, τῶν καὶ τὸ τῶ ὄρχηστῶ
 ἀπρότατον ἀν' ἐγκώμιον εἶναι,
 γινώσκοντες τὰ δεινὰ, καὶ ἐρ-
 μιλύουσαι αὐτὰ ἐρμυλέων δὲ
 νυῶ, τῶν σαφωλέων τ' ὀρχημά-
 των ἡγῶ. ἢ δὲ πᾶσα τῶ ἔργῳ
 χορηγία, ἢ παλαιὰ ἰσοπέδῃ
 εἶναι, ὡς περὶ ἄπορον, καὶ ἢ πρόχρησ-
 αὐτῆς μὲν μὲν τι, καὶ μὴ ἀπρε-
 πείας ἐπιδείξει. ἀπ' ἧς χάρις
 ἄνδρος, καὶ τῆς πράξεως τῆς λόγου
 μου γρηγορίας ἀρξάμενον,
 καὶ αὐτῶν ἅπαντα ἐλέγξαι,
 ἀπ' αὐτῶν κατὰ τῶν Κλοπῶν
 πρὸς τῶν Αἰγυπτίων. τότε γὰρ
 τῶ ὄρχηστῶν πρῶτος ὡς
 μὲν ἢ τοῦ ὄρχηστῶν πρῶτος
 εἶται. καὶ τὰ ὄρχηστῶν μάλιστα
 εἶναι ὄρχηστῶν ἰουλιῶν, Αφροδίτης
 γυνῆς, Τίτανων μάχης, Διὸς

autem argumenti est, imita-
 tionis atque demonstrati-
 onis scientia, ac rerum men-
 te conceptarum explicatio,
 neque non obscurum per-
 spicua declaratio. Et quod
 de Pericle literis ac memo-
 riæ prodidit Thucydides,
 eum virum collaudans, hanc
 summam & clarissimam
 esse saltatoris laudem, nosse
 quid deceat, & id ipsum ex-
 plicare posse. Explicatio-
 nem autem, habituum per-
 spicuitatem ego dico. Ca-
 terum ad hanc rem potissis-
 mum facere videtur omnis
 illa rerum præscarum histo-
 ria, ut à me prædictum est,
 cum prompta memoria, tum
 decenti gestulatione cons-
 iuncta demonstratio. Statim
 enim à Chao & primatera
 generatione facta exor-
 dio, cuncta illi ad unguè
 cognita esse necesse est, usque
 ad Cleopatram Ægyptiæ ie-
 pora. Hoc enim seculorum

intervallo circumscripta est nobis multiplex illa saltatori
 paranda cognitio. Media omnia perfectissimè calleat,
 Cæli sectionem, Veneris partus, L. Titanum pugnam, Io-
 uis

γήρῳ, Ρίης ἀπάτῳ, λίθου
 ἑποβολῷ, Κρόνου δουρῷ, τὸ ρ
 ἔπειτ' ἀδελφῶν λήθῳ, ἔ-
 τα ἐξῆς Γιγάντων ἱπανάσι-
 σι, πρὸς ἰσονλίω, ἀνθρώπων
 πλάσι, Προμηθεὺς λόλασι, ἑ-
 ἕρωδ' ἰσχυρὸν ἱκατέρῳ, ἢ μὴ
 τῶτα, Δάλε πλάνω, καὶ Λη-
 τῆς ὠδύνας, καὶ Πύθων ἑ-
 ναόροισι, καὶ Τιτυδ' ἐπιβολῷ,
 καὶ τὸ μίσην ἔ γῆς ἰνευσιόσ
 μφορπίεσι τῶν ἀντῶν. Δω-
 καλίονα ἐπὶ τῶν, καὶ τῶ
 μιγάνλω ἐπὶ τῶν τῶ βίον
 νεουαγίαρ, ἢ λάρνακα μίαρ,
 λαΐφανον τῷ ἀνθρώποις γῆς
 φηλάπτεσσαν, καὶ ἐκ λίθων ἀνα-
 θρώπων πάλω, ἔτα λάχρ' ἑσπ-
 ραζμόν, καὶ Ηρας δόλορ,
 καὶ Σεμίδης κατὰ φηξίρ,
 καὶ Διονύσ' ἀμφοτέρῳ τὰς
 γονὰς, καὶ ὅσα περὶ Ἀθλῶα
 καὶ ὅσα Ηφείσ' καὶ Βερχθῶ-
 νις, τῶ ἔειρ τὰρ περὶ τῆς
 Ἀπικῆς, καὶ ἀντὶρόθιορ,
 καὶ τῶ πρῶτῳ ἐρ Ἀρέφ' πά-

20

uis incunabula & natiuita-
 tem, Rheæ fraudulentam
 imposturam, lapidis suppo-
 sitionem, M Saturni vincua
 la, trium fratrum regna per
 sortem diuisa. Deinde Gi-
 gantum seditiosam rebellio-
 nem, ignem furto Prome-
 thei subtractum, hominum
 formationem, Promethei
 supplicium, amoris viriuf-
 que robur & violentiam.
 Post hæc Deli errationem,
 & Latonæ ex partu dolo-
 res, & Pythonis cadem, &
 Tityi insidias ac mox, quem-
 admodum medium terræ de
 quilarū volatu inuentum sit.
 Ad hæc Deucalionem, ac
 magnum illud id atatis
 naufragium, tum vnicam
 illam arcam humani ge-
 neris reliquas conseruan-
 tem. Præterea quemadmo-
 dum denuò ex lapidibus
 homines prognati sunt.

Mox Iachi dilaniationem,
 & Iunonis dolum & Semeles
 conflagrationem, & Bachi
 vtrunque stirpem. Tum quæcunque de Minerua referun-
 tur in fabulis, quæcunque de Vulcano, atque Erichthonio:
 & disceptationem illam de Attica, & primum in Areopa-
 hhhh s goiue

ἡ φιλία, καὶ ὅπως τὴν Ἀφί-
 κλὴν πάσαις νοσολογίαις ἀξιο-
 ρέτως δὲ τὴν Δύμνην ὅτι πᾶ-
 ντων, καὶ Κόρης ὑπερσίου, καὶ Κρι-
 κίου ἑστίασαν, καὶ Τειλοπόλειμου
 γαργαρίου, καὶ Ἰακείας ἀμυγδα-
 λίας, καὶ τὴν Ἡερόδωτος συμφο-
 ρὰν, καὶ ὅσα περὶ Βορέως, καὶ ὅσα
 περὶ Ὠρασίφας, καὶ Θυόσως καὶ
 Αἰθίας, ἐστὶ δὲ τὴν Μυθίας
 ἱπποδοχίαν, καὶ αὐτὴν ἐς Πέρσας
 φυγὴν, καὶ τὰς Βρεχθεῖας θυ-
 γατέρας, καὶ τὰς Πανδίωνος,
 ἀπὸ τῆν Ὀρίθια ἱπαθῶν καὶ ἐ-
 πραξίαν. ἔτα δὲ Ἀκάμας, καὶ
 ἡ Φυλλίς, καὶ ἡ Πέτρεα δὲ τῆς
 Ἑλένης ἀρπαγῆ, καὶ ἡ σφα-
 τὰ τῶν Διοσκύδωρον ἐπὶ τὴν
 πόλιν, καὶ τὸ Ἰππολύτου πά-
 θος, καὶ Ἡρακλεῖ Ἀἰὼν καὶ Ὀ-
 δλοῦς Ἀφίκα ἢ ἢ τὰ ὅσα ἀνός-
 τως ἀπὸ νομιστοῦ. τὰ ὅσα ἡ
 τὰ Ἀθλεῶν, ὅτις ἂν πάλιν
 δάμαρτος ἔνεκα ἐν πόλει
 τῶν παραρρημιῶν Ἀφί-
 τος.

Castoris atque Pollucis ad-
 uersus orbem expeditio, neque non mors Hippolyti, &
 Heraclidarum reditus. Iure enim & ista in fabulis A-
 teticis censentur. Et haec quidem ex rebus gestis Athenien-
 sium sanè quàm pauca exempli gratia ex multis à me praeter-
 missis percurri. Deinceps verò memoria quoque tenenda est

go iudicium. In summa, totum illum sermonem Atticum fabulosis narrationibus refertissimum. Praecisus tamen memoria tenet Cereris errorem, atque inuentam Proserpinam, & Celei hospitalitatem, & Triptolemi agriculturam, & vitium plantationem factam ab Icaro, & Brigones aerumnas: praeterea quaecunque de Borea, quaecunque de Orithyia, & Theseo & Aegeo memoria prodita sunt. Adde his Medae susceptionem, eiusque denuò in Persas fugam, ac regis Erechthei filias, & natas Pandionis, tum quaecunque in Thracia perpetratae sunt, & fecerunt. Deinde non ignorandus est illi Acanas, non Phyllis, non primus raptus Helena, tum

da est

θορ. Ἰῆς δὲ Μυγάρᾳ, καὶ Νι-
 σῶ, καὶ Συῦτα, καὶ πορφυρεῶς
 πηλοκαμῶ, καὶ Μίνω πόρος,
 καὶ πρὶ τῶν ἀγορῶν ἀχαι-
 σία, οἷς Ἰῆς ὁ Κισαῖρος καὶ τὰ
 Θυβαίων, καὶ τὰ Λαβδαμιδῶν
 παθῶν, καὶ Κασμῶν ἰνδιγμῶν, καὶ
 βοδὸς ὀκλαοῖς, καὶ ἕφρωσ ὀδόν-
 τῶν, καὶ Σπαρτῶν ἀνάδοις, καὶ
 αὐθῖς, καὶ Κασμῶν ἄς θράουοντα
 μεταβολῆν καὶ πῶς ἀνὰ τὰ
 χρισίς, καὶ μαρία καὶ ταχοποιῶν, καὶ
 τῶν γυωκανδῶν αὐτῶν καὶ Νιόβης ἡ
 μεταβολῆν, καὶ ἡ πρὸ πέν-
 θεσιγῆ, καὶ τὰ Περσῶν καὶ
 Αἰγυπτῶν, καὶ τὰ Οἰδί-
 ποδῶν, καὶ Ηρακλῆος οὐδὲν
 τοῖς ἀθλοῖς αὐτοῦ ἅπασιν, καὶ
 ἡ τῶν ποίδων σφαγῆ. ἔθ
 ἡ Κόρινθῶν, πῶς καὶ αὐ-
 τη μύθοι, τῶν Γλαυκῶν καὶ
 τῶν Κρέοντα ἔχουσα. καὶ πῶ
 εὐτόμων, τῶν Βικιροφόντων, καὶ
 τῶν Σαρμῶν, καὶ Ηλῆς μά-
 χλων καὶ Ποσειδῶν, καὶ με-
 ταβολῆν, τῶν Αἰθῶντων
 μαρία,

teris prodita sunt, eiusq̄ liberorum per insaniam facta inter-
 necio. Deinde Corinthus, & ipsa plena fabulis, Glaucam &
 Creonta habens, & ante illos Bellerophonem, & Sibene-
 tham, Solisq̄ & Neptuni pugnam. Post hæc autē Athamāis
 furem

da est Megara, & Nisus, &
 Scyllo, & crines purpurei,
 & Minois regis Creten-
 sum discessus, ac erga bene-
 de se meritam ingratiu-
 do. Quibus postea an-
 tinda sunt cum Cithero-
 ne quæcunque Thebanis ci-
 uibus acta sunt, & Labda-
 cidarum arumæ, & Cad-
 mi peregrinatio, & bo-
 uis prociubitus, & dentes
 serpentina, & seminato-
 rum ortus. Et rursus Cad-
 mi in serpentem transmuta-
 tio, & ad lynam præci-
 nentem murorum substru-
 ctio, & murorum instau-
 ratoris insania, & uxoris
 eius, nempe Niobes sibi ac
 suis exitiosa iactantia, &
 in luclu sileniium: tum quæ-
 cunque de Pentheo, quæ-
 cunque de Actæone, quæ-
 cunque de Oedipode, quæ-
 cunque de Hercule cum om-
 nibus illius certaminibus li-

μαινίαν, ἢ τῶν Νεφέλης πᾶ-
 λω ἐπὶ τὸ κεῖν τῶν ὀφείλων
 θυλάκων, ἢ Μελίκερος ἱπο-
 δόχων ἐπὶ τοῖς, τὰ Πελοπι-
 δῶν, ἢ Μυκῶν, ἢ τὰ ἐν αὐ-
 τοῖς καὶ πρὸ αὐτῶν, ἢ Ἰνάχου καὶ Ἰδῶ,
 ἢ ὁ φράσις αὐτῶν Ἀργῶ, ἢ Ἀ-
 γρῆς, ἢ Θυέστης, ἢ Αἰρεῶν, καὶ
 τὸ χρυσοῦ ἀγροῦ, καὶ Πηλο-
 πιάς γάμου, καὶ Ἀγαμέμνο-
 οῦ σφραγῆ, καὶ Κλυταιμῆ-
 στρας τιμωρίας, καὶ ἴτι πρὸς τὸ
 τῶν ἡτῶν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ὄρου
 τῆς, ἢ τῶν φρυγῶν γαμ-
 βρῶν τὸ Ἀδράστου ἱποδόχῃ, καὶ
 ὁ ἴτι αὐτοῖς ἰχθυοῦς, καὶ ἢ τῶν
 πρῶτων ἀταφεία, καὶ Ἀντι-
 γόνου ὄψις τῶν καὶ Μυρο-
 κίως ἀπάλας, ἢ τὰ ἐν Νεμείᾳ
 δὲ ἢ Ὑφύπύλῃ, ἢ Ἀρχέμορῳ,
 ἀταφικὰ τὰ ὄψις ἑρῆ μνη-
 μονεύματα, καὶ πρὸ αὐτῶν ἴσι.
 τὰ τῶν Δαναῶν παρθένων
 σιμ, καὶ Περσέως ἰχθυοῦ, καὶ
 τῶν ἐπὶ τὰς Γοργόνου ἀθλοῦ
 ἀδῶν παρρημῶν, ὡς οἰκία
 καὶ ἢ Αἰθιοπικὰ διέησις,
 tatori monumenta cum primis necessaria. At etiam que an-
 te illa tempora acciderunt, exacte callebit, Danaës virgini-
 tatem, Persei natiuitatem, certamen quod aduersus Gor-
 gonas suscepit. Adde illis & Aethiopicam narrationem,
 Casio.

Κασσιόπεια καὶ Ἀνδρομέδα καὶ
 Κυβέβη, ὅς καὶ ἄλλοις ἀγκα-
 τίειξεν ἢ τῶν μὲτὰ ταῦτα πρὸς
 πρὸς, καὶ πάλιν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, τὰ
 Αἰγυπτίου καὶ Δαναοῦ ἄστορα,
 καὶ τὴν ἐπιθάμιον ἐπιθου-
 κλῶν. ἐν ὅλῳ δὲ καὶ ἡ Λακκι-
 δαιμων Ἰαθῆτα παρὶχίται,
 τὸν Ἰάκινθον, καὶ τὸν Ἐπὶ-
 λαν, ὅ ἀντιπρὸς Ζεφύρου.
 καὶ τὴν ἐπὶ τῷ δίσκῳ ἢ με-
 ρανίῳ σφαλῶν, καὶ τὸ ἐν ἢ ἀ-
 ματ, ὅ ἀπὸ, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ
 ἀπὸ σφαλῶν ἐπιγραφῶν, καὶ τὴν
 Ἰωνοῦ ἀπὸ ἀνάσσειν, καὶ τὴν
 Διὸς ἐπὶ τῷ ἑατ, Ἀσκλη-
 πιδ, ὅ ἐν τῷ καὶ τὸν Πά-
 ειδ, ὅ ἐν τῷ καὶ τὴν Βλέ-
 νης ἀρπαγῶν, μετὰ τὴν ἐπὶ
 τῷ μῆτι ἑρσιμ. νομισίον ἢ
 τῷ Σπαρτιατίνῃ ἰσοείῳ καὶ τὴν
 Ἰλιακὴν σιωπῶν, ποικί-
 ῶν, καὶ ποικίλων ἀπομ.
 καὶ ἑκαστοῦ γινώσκων ἢ πε-
 σόντων, δὲ ἀπὸ τῆς σκλῆς πρὸ-
 κταί. καὶ μεμνηθῆναι δὲ τῶν
 ἀπὸ, μέλιτι ἀπὸ τῆς ἀρπα-
 γῆς

Cassiopeam, & Androme-
 dam, & Cepheum, quos in-
 ter astra annumeravi quo-
 que hominum id aetatis
 credulitas. Quinetiam illa
 non ignerabit prisca fa-
 cta Aegypti & Danaï, &
 insidias quibus petita sunt
 nuptiae. Non pauca verò
 eius generis suppeditabit &
 Lacedaemon, videlicet Hy-
 acinthum, & Apollinis ri-
 ualem Zephyrum, & pue-
 ri exitium à disco illatum,
 enatumque ex illius sanguis
 ne flosculum, & gemens
 rem in eodem inscriptione
 nem in ea, & Tynceum
 à morte reducem, & Iouis
 ob hoc ipsum aduersus Aes-
 culapitum excandescitiam.
 Præterea Paridis apud Me-
 nelaum hospitium, & He-
 lenæ raptum post factum pro-
 pter pomum iudicium. Pla-
 nè enim existimet Sparta-
 næ historia & Iliacam esse
 adiunctam, copiosam pro-
 fectò & multiplicem. Itaque
 iuxta vnumquemque apud Troiam occisorum fabula a-
 genda scena proponitur. Consentaneum verò est, ut horum
 subin-

γῆς ἀθῶς, ἀρχὴ τῶν ἐν τοῖς εὐ-
 ροῖς γυγνημῶν, ἢ τ' Ἀλέξ
 πλάνας, καὶ Διδῶς ἔρωτος. ἄρ
 ἐκ ἀπόρτια καὶ τὰ περὶ τὸν
 Ορίστου θάματα, καὶ τὰ ἐν
 Σκυθία τῷ ἑρωτὶ τὴν ἑλπίδα
 να, ἐκ ἀποθ' ἀ καὶ τὰ πρὸ τῶν
 τῶν, ἀπὸ τοῖς Ἰτακοῖς συγ-
 γρηῖ, Ἀχιλλεύς ἐν Σκῆρ
 παρθένωσις, Οδυσσεύς μα-
 ρία, ἢ Φιλοκτήτη ἱερμῖα, καὶ
 ἔλος ἢ πᾶσα Οὐδῶν ὅπλα.
 νη, ἢ Κίρκη ἢ Τηλέγονος, ἢ ἢ
 Αἰόλε τ' ἀνέμων δυναστεία, ἢ ἢ
 τὰ ἄλλα μέχρι τῶν τῶν μυνη-
 ρων τιμωρίας, καὶ πρὸ τῶν
 ἢ κατὰ Παλαμίδος ἐπιβολῆ,
 καὶ ἢ Ναυπλίου ὄργη, καὶ ἢ
 Αἰατ' ὅμανία, καὶ ἢ βατίρ
 ἐν τῶν ὑπερῶν ἀπάληα. ἔχα
 πολλαὶ ἀφορμαὶ ἢ ἢ τοῖς
 ὄρῃσιν παρῶν, τὸν
 Οινόμαον, τὸν Μυρτίλον, τὸν
 Κρόνον, τὸν Δία, τὸς πρώτους
 τ' Ὀλυμπιαρ ἀγωνισίας. πολλα
 δὲ ἢ καὶ ἢ κατ' Ἀρκαδίαρ
 μυθο

subinde memor sit, cum pri-
 mis verò eorum quæ mox à
 τῶν ὄργη usque ad Græcorum
 procerum in patriam redi-
 tum peracta sunt. Neque
 Aeneæ erroris obliuiscatur,
 neque Didoni amoris. In-
 ter qua locum quoque habe-
 bunt quæ de Oreste circum-
 feruntur fabulæ, tum quas
 lia satù fidenter ausus est in
 Scythia. Sed nec illa quæ
 ante hæc gesta sunt, inepta
 putabit. Achilles in Scyro
 cum virginibus conuersa-
 tionem, Ulyssis insaniam,
 Philoçteta à Græcis dereli-
 ctionem. In summa, totam
 Ulyssæam errationem, &
 Circe, & Telegonum, &
 Aeoli in ventos imperium, a-
 liaq; usq; ad procorum sup-
 plicia. Ante hæc verò quibus
 lycophantijs Palamedi per-
 niciem machinatus est, & is-
 ra Nauplij, & Aiæcis furens
 in insaniam, & alterius ad pe-
 tras naufragium facientis

exitium. Quin etiam Elis multas occasiones præbebit salu-
 tare conantibus: Oenomaum, Myrtilum, Saturnum, Iouem
 pimos Olympiarum athletas. Atqui nec Arcadia fabu-
 larum

μυθολογία, Δάφνης φρυγί,
 Καμισῶς θειώσις, Κρηταύ-
 ρων παροιμία, καὶ Πανὸς γο-
 νῶν, Αλεφῶ ἔρωσ, καὶ Υφα-
 λῶ ἀφρημία· ἀπὸ λέξιν ἄς
 πλὴν Κρήτων ἀφῆν τῷ λόγῳ,
 πάμπολλα ἕκασθεν ὁ ὄρχη-
 οῖς ἱεραίνονται, πλὴν Εὐρώπην
 πλὴν Πασίφαιον, τὸς ταύρους
 ἀμφοτέρους, τὸν Λαβύρινθον,
 πλὴν Αἰάδην, πλὴν Φαίδραν,
 τὸν Αὐσφύγιον, τὸν Δαίδα-
 λον, τὸν Ἰκαρον, τὸν Γλαύ-
 κον, πλὴν Πολυιδὸς μαντικῶν,
 τὸν Τάλω, τὸν χαλκοῦ τῆς
 Κρήτης τριπόλον. ἕξ ἑς
 Αἰτωλίας μετέλθης, ἕκασ-
 ποτὰ ἢ ὄρχησις Ἰαταλαμ-
 βάνα, πλὴν Αἰθιάων, τὸν Με-
 λέαγρον, πλὴν Αἰαλάντων, τὸν
 Δαλδῶν, καὶ Ἰωταμῶ καὶ Ηρα-
 κλίουσ πάλιν, καὶ Σαρλώων
 γυγῆσιν, καὶ Εχινάδων ἀνά-
 δροσιν· καὶ μετὰ πλὴν με-
 νίαν, Αλκμαίων ὄϊκυσιν.
 ἄτα Νέσσον, καὶ Δειανίρας
 Ἰηλοῦπτιαν, ἢ πλὴν Ἰοῦ Οἴτη
 πυρίαν. ἔχει καὶ Δράκην ποτὰ
 τῷ ὄρχησμοῦ ἀναγκῶσα,
 τὸν

larum expertus est, Daphnes
 fugam, Callistis ferinam
 vitam, Centaurorum temu-
 lentiam, Panos parentes,
 Alpei amorem, & Hy-
 phali peregrinationem ex-
 hibens. Iam si oratione in
 Cretam descenderit, per
 multa inde sumet saltatio.
 Europam, Pasiphaën, tau-
 ros virosque, Labyrinthum,
 Ariadnen, Phædrum, An-
 drogeum, Dædalum, Ica-
 rum, Glaucum, Polyidi vas-
 ticinium, Talo, aneum Creta
 custodem. At si in Ae-
 toliam diuenteris, habet
 & illic non pauca que mus-
 tuò sumet saltatio: Al-
 thaam, Meleagrum, Atas-
 lätum, Dalum, fluminis cum
 Hercule luctam, Sirenum
 procreationem, Echindum
 retributionem, & post ina-
 saniam, Alcmaonis ha-
 bitationem: deinde Nefes-
 sum, & Deianira zeloty-
 piam. cui applicanda est
 Herculis in Oeta monte py-
 ra, & conflagratio. Habet
 etiam Thracia non parum multa saltandi necessaria: nem-
 pe Ota

τὸν Ὀρφεῖα, τὸν Ἰάνου σπα-
 ραγμόν, καὶ τὴν Λάλορ αὐτῆς
 ἡρωιδίῳ, τὴν ἑπιπέσσαρ τῆ
 λυρα, καὶ τὸν Αἰμόρ, καὶ τὴν
 Ροδόπιω, καὶ τὴν Λυκόρρη
 ἡόλασιρ, καὶ Θεσσαλία δὲ ἐπι
 πλάω παρὶχεται, τὸν Πιλίαρ
 τὸν Ιάσονα, τὴν Ἀλκυσιν, τὸν
 τῶν φωνηκονῶν ἡρώρ δόλορ,
 τὴν Ἀργῶ, τὴν Λάλορ αὐτῆς
 πρόπιρ, τὰ ἐν Λύμνω, ἢ Αἰή-
 τῶν, τὸν Μηδείας ὄνηρορ, τὸν
 Ἀψύρῆσ σπαραγμόν, καὶ τὰ ἐν
 τῷ παράπλω γυρόμενα, καὶ μετὰ
 ταῦτα τὸν Πρωτεσίλαορ, καὶ
 τὴν Λαοδάμειαρ. καὶ ἐν τῷ
 Ἀσίαν πάλιν εἰσδῶς, πομπὰ
 ἡ ἑκείνη θάματα. ἡ δὲ Σάμῳ
 ὄνευ, καὶ τὸ Πολυκράτους
 πᾶσῳ, καὶ τῆς θυγατρὸς αὐ-
 τῆς μέχρι Περσῶν πλοσνῆ. καὶ
 τὰ ἐπι ἀρχαιοτέρᾳ, ἢ τῷ Ταν-
 τάλο φλυαεῖα, καὶ ἡ παρ αὐ-
 τῷ θῆορ ἰσῖασῖς, καὶ ἡ Πέλορ
 πᾶσῳ κερκορῖα, καὶ ἡ ἰληφάνη
 τῆσῳ ἄμῳ αὐτῆ. καὶ ἐν Ἰτα-
 λίᾳ δὲ Ἡερδανὸς, καὶ Φαίθωρ,
 καὶ

pe Orpheum, & illius fan-
 ctam à muliereculis dilania-
 tionem, eiusq; caput loquens,
 idemq; una cum Lyra nau-
 tans. Præterea Hamum &
 Rhodopen, tum Lycu-
 gi supplicium. Porro The-
 salia adhuc plura his sub-
 ministrabit, Peliam, Iaso-
 nem, Alcestin, classem
 quinquaginta nauibus con-
 gregatam, Argo, & lo-
 quacem eius carinam. In-
 super res in Lemno gestas,
 Aetean, Medææ somnium,
 Abfyrtil dilacerationem, tum
 omnia illa quæ inter na-
 uigandum acciderunt. Post
 hæc autem Protefilawm &
 Laodamiam. Rursus si in A-
 siam postliminid te contu-
 leris, multam ibi inueniet
 fabularum copiam. Stas-
 tim enim tibi occurret Sas-
 mus, mox Polycratis cala-
 mias, atque filia eius vsque
 ad Persas erratio. Quin es-
 tiam his adhuc antiquiora,
 nimirum Tantalil loquax incontinentia, tum deorum apud
 eundem conuiuium, & Pelopis carnea depastio, eiusq; ele-
 phantinus humectus. In Italia verò Eridanus & Phaëthon,
 & pos

καὶ ἄγροιοι ἀδελφὰ θρῦλῶσσι,
 καὶ ἠλεκτρον διακρύπτουσι.
 ἔστιται δὲ ὁ τοιοῦτος καὶ τὰς
 Εσπερίδας, καὶ τὸν φρουρὸν
 τῆς χυσεῖς ὑπέραις δράκοντα,
 καὶ τὸν Ἀτλαντῆ μύχθον,
 καὶ τὸν Γερνόνω, καὶ τὴν ἰξ
 Ερυνθίαις ἔλασιμ τῶν βοῶν.
 ἐκ ἀγνοίας δὲ καὶ τὰς μυθι-
 κὰς μεταμορφώσεως ἀπάσας,
 ὅσαι εἰς Ἀθήνας, ἢ θηρία, ἢ
 ἄρνητα ἠπάγησαν, καὶ ὅσαι
 ἐκ ζωακῶν ἀνθρώπων ἐγένοντο.
 τὸν Κανία λέγω, καὶ τὸν
 Ταρσίαν, καὶ τοὺς ἑτέροις, καὶ
 ἐν Φοινίκῃ δὲ Μύρραν, καὶ
 τὸν Ἀσσοειον ἐκείνο πρῶτον
 μεταζύμφον. καὶ τὰ αὐτὰ ἔστιται,
 καὶ τὰ νεώτερα δὲ, ὅσα μετα-
 τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν ἐπο-
 μήθη ἀπὸ τῆς Ἀντιπάτρου, καὶ
 παρὰ Σιλόκου, ἐπιπέδω Στρατο-
 νίκης ἔρωτι. τὰ γὰρ Αἰγυ-
 πτίων, μυθικώτερα ὄντα, ἔστι-
 ται μῦθος, συμβολικώτερον δὲ
 ἐπιπέδω. τὸν Επαφον λέ-
 γω, καὶ τὸν Οσίριον, καὶ τὰς
 ἑτέρας εἰς τὰ ἴσα μεταβολὰς
 πρὸ πάντων δὲ, τὰ περὶ τοὺς
 ἔρωτας

lia transmutationes. Ante omnia verò ea quæ circa amo-
 res il-

& populi lugentes sorores,
 & electrum lachrymantes.
 Sciet eiusmodi quoque He-
 speridas, & custodem aus-
 rei fructus Draconem, &
 Atlantis laborem, & Ge-
 ryonem, tum boum ex Er-
 ythia abactionem. Neque
 ignorabit, omnes fabulo-
 sas formarum transformas-
 tiones, quæcunque in arbo-
 res, aut animantes, aut a-
 ues transmutate sunt, &
 quot ex mulieribus viri fa-
 cti sunt. dico autem Canea,
 & vatem Tiresiam. Su-
 per hæc in Phœnicia Myr-
 rham, & lactum illum As-
 syrium, qui geminus est. Hæc
 hæc habebit cognita, & ad-
 huc recentiora, quæcunque
 post Macedonum imperium
 ausus est Antipater, & Se-
 leucus ob amorem Stratonice.
 Aegyptiorum quæ magis
 erunt arcana, cognoscet
 quidem, ea autem saltando
 representabit significantius:
 Epaphum dico, & Osirim,
 præterea Deorum in anima-

ἴφρατας αὐτῶν, καὶ αὐτοῦ τῷ
 Διὸς, καὶ αἰς ὅσα ἰσχυρῶν με
 τρακώσασθαι, ἕσται δὲ καὶ πῶ
 ἐν Ἀδῆ ἀπαθῶν τραγῳδίαρ,
 καὶ τὰς λολῳάσθαι, καὶ τὰς ἰφ'
 ἰκάσθαι αἰτίας, καὶ πῶ Παι
 θε καὶ Θεσίωσ ἀρχὴ τῷ Ἀδῆ ἰ
 τωρεάσθαι. σιωπῶντι δὲ ἡπῶν,
 ἔδῃ τῶν ὑπὸ τῷ Ομηρῶ καὶ Η
 σιόδω, καὶ τῶν ἀείσθων ποιη
 τῶν, καὶ μάξιμα τῶν τραγῳ
 δίας διχομυθῶν, ἀνοήσθαι.
 τῶντα πάνυ ὀλίγα ἐκ πολ
 λῶν, μάλλον δὲ ἑτέρων τῶ
 πῶν ἔξῃσθαι, τὰ βραχ
 ναυδῆσθαι κατέλιξα, τὰ
 ἅπαντα τοῖς ποιηταῖς ἕδῃ
 ἀφῆσθαι, καὶ τοῖς ὀρχησθῆσθαι αὐ
 τοῖς διακινῶσθαι καὶ σοὶ περὶ
 ἕσθαισθαι καὶ ὁμοίωσθαι τ
 προσημῶσθαι. ἅπαντα
 τὰ πρόχῃσθαι, καὶ πῶ τῶν κα
 ρῶν ἰκάσθαι τῶν ὀρχησθῆσθαι
 ποιησθῆσθαι καὶ περὶ τῶν
 μεθῆσθαι ἁναγκῶσθαι. ἰπῆ
 δὲ μιμητικὸς ἔσθαι, καὶ λινῆ
 μασθαι

bi quoque iuxta dictorum similitudinem indaganda. Quae
 omnia in numerato parata saltatori reponenda sunt, ut
 eū tempus exegerit, nullo negotio posuit expromere. N. Quo
 niam verò imitatrix est saltatio, motibusque gesticula
 tione

res illorum variè & mirè
 ficè contingerunt, quaeque de
 Ioue ipso feruntur fabulae,
 tum in quascunque faecies se
 met transfiguravit. Oma
 nem verò inferiorum trage
 diam tanquam digitos vna
 guesque suos tenebit, tum sup
 pliciorum genera, & quae
 cuiusque causa exiterit, &
 Pirithoi & Thefei indiuul
 sam usque ad inferos ami
 citiam. Ut autem vno qua
 si fasce summatim perstrin
 gam omnia, nihil quod ab
 Homero & Hesiodo, tum
 ab reliquis poetis eximij &
 excellentibus maxime tra
 gicis dictum est, ignorabit.
 Haec admodum pauca ex
 nullis, aut potius ex innu
 meris istam sylvam, rerumque
 saltationi necessariarum sala
 tem capita aliquot percen
 sui. Reliqua verò cum poe
 tis, tum ipsis saltatoribus
 demonstranda reliqui, ac ti

ἄσαι τὰ ἀδύνατα λέξουσιν ὑπὸ
 πικρῆται, ἀναγκῶν ἀπὸ,
 ὑπὲρ καὶ τοῖς ῥήτοροι, σαφῆ.
 ὑπὲρ ἀσκήσιν, ὡς ἐκαστοῦ τῶν
 ἁλκυμύθων ἢ αὐτοῦ ἁλ-
 κῶδου, μηδὲν ἐξ ἡγεῖν ἀδύ-
 νητον, ἀπὸ ὅτι ἔφη ὁ Πυθί-
 κος χρησμός, ἅλ τὸν θεῶν ἐ-
 νομ ὄρχησιν καὶ κοφῆ σιωπῆ-
 να, καὶ μὴ καλέουσι τὸ ὄρ-
 χηστὴ ἀνάμ. ὁ δὲ καὶ Δημῶ-
 τριον τὸν κωμικὸν παθεῖν λέ-
 γουσι. ἐπὶ τῷ καὶ αὐτὸς ὁμοί-
 ῶσι κατὰ ὄρα τῆς ὄρχηστῆς,
 λέγουσιν αὐτὸν καὶ τῶν συλ-
 γῶν καὶ τῶν λιπῶν πάρερ-
 ῶν τι τὸν ὄρχηστὴν ἀνάμ, μη-
 δὲν αὐτὸν πῆς τὸ ἄσῆμα σῶ-
 τιστῶν, κινῶν ἢ ἄλο-
 γον ἀπὸς κίνησιν, καὶ μᾶς
 τῶν, ὁ δὲ πῶς αὐτὸν ἢ πῶς ὄν.
 τὸ τὸ ἄνθρώπων τοῖς πρὸ
 τὸ πρῶμα γοντὸν ὁμοίως, ἔ-
 ὅτι Συεικῆ, καὶ πῶς πῶς
 ὁπρῆσῆ, αὐτῶν τε καὶ τῆς
 τισμῶσι, καὶ τῶν ἀδύτων
 ὁφω-

tione ea que cantantur, seu
 met expressuram pollicetur,
 summopere illi necessarium
 est, (quod & rhetores facili-
 tate consueverunt) ut perspi-
 cuitatem exerceat, ut omnium
 quodque quod ab illa demō-
 stratum fuerit, ita clarè, ita
 perspicuè ob oculos positum
 representetur, ut nullius e-
 narratoris egeat opera. Sed
 quod Pythico oraculo pro-
 ditum est, oportet saltatio-
 nis spectatorem & mutuum
 saltatorem intelligere, &
 nihil loquentem audire. Id
 quod O Demetrio Cynico
 quoque accidisse fama est
 quandoquidem & ipse non
 fecit atque tu P in iudiciis
 vocare solebat Orchesticum,
 dicens tibiæ & fistularum
 & strepituum superuacuum
 quiddam esse saltatorem,
 quippe qui argumento con-
 ficiendæ fabulæ parum of-
 ferret, motum modò insul-
 sum & vanum adhiberet, ab

omni ratione atque intelligentia seivatum. Ceterum ho-
 mines qui hac in re præstigijs illuderentur, vestiu serico,
 personatibus aptè accommodato, tibiæ & lascivis cantilenis,

ὄφρα ἴα, οἷς ἑομαῖδα μη-
 δρ ὄν τὸ τὸ ὄρχησθ' πρᾶγμα,
 ὁ τότε, κατὰ τὸν Νέρωνα ὄν-
 δοκιμῶν ὄρχησθ'ς, ἐκ ἀσπ-
 νει. Ὡς φασιν, ἀπ' ἃ καὶ
 τις ἀπ' ὧ, ἐν τῆ ἰσοείας μὴ-
 μη, καὶ λινῆστας ἑάτα δι-
 νγκῶν, ἰδὲν τῷ Διμη-
 τρις ὄγνωμονεσάτω, οἶμα,
 τῶν δεισιπρ, ἰδὲν ὄρχησθ'σιν
 ἑπέτα κατηγορεῖν αὐτῶ. καὶ
 κτίσχετό γε ἀνα αὐλοῦ καὶ
 ἀσμάτων ἐπιδέξασθ' αὐτῶ,
 καὶ ὅτως ἰποίησθ'. ἰουχίαν
 γὰρ ὅτις τε κτυποῦσι, καὶ τοῖς
 αὐλοῦσι, καὶ αὐτῶ παρα-
 γέλας ὡ χορῶ, αὐτὸς ἐφ' ἑαυ-
 τῷ ὄρχησάσθ' τῶν Ἀφροδί-
 της καὶ Ἀρι. μοιχείαν, ἢ
 πορ μιλύοντα, καὶ Ἡφαι-
 σον ἐπιβολάοντα. καὶ τοῖς δε-
 σμοῖς ἀμφοτέρως, τῶν τε Ἀ-
 φροδίτῶν καὶ τῶν Ἀρη σαυ-
 νόουσα: ἢ τὸς ἐφ' ἑσῶτας ἰδὲς
 ἑκασον αὐτῶν, καὶ αὐτῶ μί-
 νελ καὶ τῶν Ἀφροδίτῶν ἰπο-
 δεδοικῶτα δέ, ἢ ἰνῶτόντα.

Αρη,

sidias machinantem, ac vinculis utrosq; & Martem & Vene-
 rem illaqueantem. Deos spectaculo assistentes, Venerem suf-
 fuso rubore pudefactam, suburentem, & miculosius
 Martem

& canentium modulata cō-
 cinnitate, quibus exornare-
 tur, nequaquam saltatoris
 esse officium. Saltator ergo
 Neronis tempestate exi-
 mius & celebris, nec, ut fe-
 rebatur, imprudens, sed si
 quis etiam alius, historiā
 memoria & mouendi ele-
 gantī artificio præcellens
 plurimum, precatus est De-
 metrium, sapientissimis, ut
 mihi videretur, precibus, ut
 eum saltantem spectare ve-
 lit: deinde si videretur, re-
 prehenderet, ac saltationem
 acerbissimè accusatam exi-
 bilaret, atque exploderet.
 Pollicebatur ad hæc, se nul-
 lis tibijs & cantilenis adhi-
 bitis saltaturum: quemad-
 modum & fecit. R Etenim
 strepitibus & tibijs & cho-
 ro imposito silentio, ipse per-
 se saltavit Veneris & Mar-
 tis adulterium, Solem furti-
 ui concubius proditorem,
 Vulcanum machinantibus ino-

Ἄρα, καὶ ὅσα τῆ ἰσοεία τὰν-
 τη πρόσειν, ὡς τὸν Δημή-
 τειον ἑπιρροῦντα τοῖς γιγνο-
 μέοις, τὸντο ἱπανορ ὄρ-
 δουῶα τὸν μέγισον ὄρχει
 εἰ ἀνίκαρε ἦ, καὶ μέγα
 λη τῆ φωνῆ ἀνφθιξαῖα ἄσ
 κῶ ἀνθρωπῆ, ἄ σοίς, ὅχ ὄ-
 ρῶ μόνον, ἀλλὰ μοι δουῶς
 τῶς χειρῶν αὐτῶς λαλῶν. ἐς
 πᾶ ἅ κατὰ τὸν Νέρωνα ἰσπῆ
 ὄρχει, βέλομαι καὶ βαρ-
 βάρου ἀνδρὸς τὸ ἐπὶ τῷ αὐτοῦ
 ὄρχιστοῦ γνώμονον εἶπῶν, ὃ
 περ μέγισον ἱπανορ ὄρχη-
 σικῆς γνώοιτ' ἄν. τῶν γὰρ ἐκ
 τῆ Πόντου βαρβάρων βασιλι-
 κός τις ἀνθρωπῆ, κατὰ τι
 χεῖ ὄρχησῶν ὡς τὸν Νέρωνα,
 ἐθεῖατο μετὰ τῶν ἄλλων τὸν
 ὄρχιστῶν ἐκῶνον, ἔτω σα
 φῶς ὄρχησῶν, ὡς καὶ ται μὴ
 ἱπακοῦντα τῶν ἄδομῶν
 (ἡμίελλω γὰρ τῶν ἀνίτην-
 χαν) σωεῖνα ἀπάντωρ. καὶ
 δὲ ἀπὸν ἦδ' ἐς τὴν οἰκίαν
 τοῦ Νέρωνορ Ἰξίουμῆα, καὶ
 ὃ, τι

eanebantur, audire poterat (erat enim lingua semigræcus
 quispiam) omnia tamen callidè intelligeret. Iam verò cū ite-
 rῶ ad suos regressurus esset barbarus, eumq; Nero benigniùs

Martem supplicantem: præ-
 terea quascunque alias hæc
 fabula partes complectitur,
 adeò ut Demetrius ipsa arti-
 ficiosa saltatione iam exhi-
 laratus, maxima laude sala-
 torem extulerit. Excla-
 mabat enim voce quàm po-
 tuit acutissima in hæc ver-
 ba prorumpens: Audio, ὁ
 homo, cuiusmodi facias: ne-
 que enim tantum video, sed
 mihi videre ipsis loqui ma-
 ribus. Quoniam verò circa
 Neronis tempora nostra ver-
 satur oratio, animus est vi-
 ri barbari super eodem sal-
 tatore tibi referre testima-
 nium, quò laudem præclas-
 sissimam saltandi artificio
 attributam esse cognoscas.
 Quippe è barbaris quiddā
 homo regiis è Ponto, cū
 ex negotio ad Neronem Ro-
 mam venisset, vnaq; cum a-
 lijs hunc spectasset saltato-
 re, adeò saltantē perspicuè,
 ut quanquam nihil eorū que

ὅτι βέλοιο, ἀτῆρ κελόδον.
 τῷ, καὶ ἄλοσην ὑποχρημέ.
 ποτιὸν ὄρχησιν, ἔφη, δὲς, τὰ
 μέγιστα ὄφρα νῆς. ἢ ἂν Νέρων
 ἢ ἔρομης, τι ἄρ ὧι χεῖσι.
 μὲν ἄλλοις ἐκῆ; πεσοίκους,
 ἔφη, βαρβάρους ἔχω, ἐχέμο.
 ζῆλος, καὶ ἐρμιλιῶν ἢ ῥέξ.
 διορ ἀπορῆρ πῶς αὐτός. ἢ ἡ
 οὐδὲ τί τῷ. ἄλωμα, ὄφρα νῶν
 οὐτῷ, ἔκατά μοι ἐρμιλιῶν.
 σα. τοῦτορ ἀγα ἡαδίκω.
 αὐτῷ ἢ μίμησις τῆς ὄρχησας,
 ἐπίσημός τε καὶ σαφὲς φανῆ.
 σα. ἢ ἂν ἀλέση ὄφρα νῆς, καὶ
 ὄ σκοπὸς τῆς ὄρχησας, ἢ ἄπο.
 κελοίς δειρ, ὡς ἔφη, κατὰ
 τὰ αὐτὰ, καὶ τοῖς ῥήτορσι ἐ.
 πιτηδωμένη, καὶ μάρισα.
 ζῶι, τὰς ἡαλονόμενας πῶτας
 μέλεις διεξιῶσι. οἶδι γῶν
 καὶ ἐρ ἰκένους μάλλον ἐ.
 πονουμένη, ὡδικοίνα τοῖς
 ἰποκαμένους προσώποις, καὶ
 μὴ ἀποθὰ ἔναι τὰ πηδ.
 ἢ α τῶν ἐσαχομένωρ ἀει.
 σίωρ ἢ τυραννοκτόνων, ἢ
 πηδ.

atque amantius inuitaret, &
 si quid vellet postulare libe-
 raliter iuberet, seque promptè
 datum polliceretur. Dami-
 hi, inquit, hunc saltatorem,
 & me hoc munere plurimum
 exhilarabis. Percontante ve-
 rò Nerone, cui rei domi tue
 vultis tibi futurus est? Sunt
 mihi, inquit, vicini barbari
 lingua dispares. ad illos in-
 telligendos interpretum pa-
 rare copia haud mihi prom-
 ptum & facile est. Itaque si
 alicuius egens ero, ille in-
 nuens singula quaeque mihi
 interpretabitur. Tantum con-
 secuta erat agilis saltatio-
 nis imitatio, cum clara &
 manifesta apparuisset. Cae-
 terum exercitiū iuxta quod
 immorandum est, & salta-
 tionis seopus est represen-
 tatio, ut dixi, eadem opera
 & rhetoribus exercenda, ma-
 ximè verò ijs, qui decla-
 mationibus, quas vocant, va-
 ceant. At haec quoque in sal-
 tatoribus praecipuè laudi datur, ut personis in scenam intro-
 ductis saltator per omnia gestu respondeat, neque ea quae
 dicuntur, ab introductis optimatibus, aut tyrannicidis, aut
 mendicis,

πρώτων, ἢ γιωργῶν· ἀπὸ
 ἐν ἑκάστῳ τούτων τὸ ἴδιον, καὶ
 τὸ ἐξ αἰρέτου δεικνύσαι. ἐθέλω
 σοὶ καὶ ἀπὸ βαρβάρου
 ῥῆσις ἐπὶ τέτοις ἀπῆμ. ἰδὼν
 ῥῆσις πρὸς ὅσα παρὰ ὀρχηστῆ
 παρὸν καὶ ἀσμενία (τοσούτων
 γὰρ μισθῶν τὸ ἄξιμα ἴσθαι) ἵστα
 τὰ ἴνα, ὄρων τὸν ὀρχηστὴν,
 τίνων οἱ ὀρχηστέωσι καὶ ἴσθαι
 κενούμενοι τὰ λοιπὰ πρὸς ὅσα
 πᾶσα ἄν. ἐπὶ δὲ ἕμαθον ὅτι
 αὐτὸς ἴσθαι κενύεται, καὶ ἴσθαι
 ἴσθαι τὰ πάντα, ἵστα
 θεῖς, ἴσθαι, ὁ βέλτιστος, σῶμα μὲν
 τοῦτο ἴσθαι, ποιεῖς δὲ τὰς ψυ-
 χὰς ἴσθαι. ταῦτα μὲν ὁ βάρ-
 βαρος. ἐν ἀπαικίῳ δὲ καὶ οἱ
 Ἰταλιῶται τὸν ὀρχηστὴν παν-
 τόμιμον καλεῖσιν, ἀπὸ τοῦ
 ὄρωμενός σχεδόν· καὶ γὰρ
 καὶ ἡ ποιητικὴ παραίνεσις ἐ-
 κείνη, τὸ, ὁ παῖς, Ποντίε θυε-
 ρὸς πρὸς ἄνθρωπον ἴσθαι, πᾶ-
 στας πολίτας ἴσθαι, καὶ ὄρω
 χηστῆ ἀναγκῆ, καὶ ἴσθαι πρὸς
 φῶτα τοῖς πράγμασι, σωοῖς
 καὶ οὐ

mendicis, aut agricolis dis-
 crepent, sed in unoquoque
 illorum demonstratur pro-
 prietas & excellentia. Vos
 lo itaque & alterius tibi
 barbari orationem ea ipsa
 de re percensere. ¶ Etenim
 cum quinque personas vidis-
 sei v saltatori apparatus (tot
 enim partibus seu actibus
 constabat fabula) unum vi-
 dens saltatorem, quærebat
 quidnam reliqui essent futuri,
 qui alias personas saltando
 representarent. Postea verò
 quàm certior factus est, il-
 lum omnia saltatione sua re-
 presentaturū: Fefellisti nos,
 inquit, ὁ optime, quòd cum
 corpus unum tibi sit, animas
 plures habeas. Et hæc qui-
 dem barbarus. Non iniurià
 verò & Itali saltatorē Pan-
 tomimi nomine cohonestā-
 runt, ab ipso penè factio ad
 hoc introdueli. Nec inlea-
 gan habenda est illa poëti-
 ca cohortatio: ὦ fili, X Pol-
 lypimentē obtinens in omni-

bus versare orbibus saltatori equidem pernecessaria, quæ re-
 bus adhaerentem oportet semetipsum quibusque factis applica-

καὶ ἑαυτὸν ἰκάζει τῶν θρω-
 μύμων. τὸ δὲ ὄλον, ἢ ἄλλ' καὶ
 πάθη δάξαι, καὶ ὑποκεινῆ-
 σθαι ἢ ὄρχησις ἰπαρχικῆται,
 νυῖ μὲν ἱρῶντα, νυῖ δὲ ὄρχι-
 ζομένην τινα εἰσάγουσα, καὶ
 ἄπορον μνημότα, καὶ ἄπορον
 κλυπημύμων, καὶ ἅπαντα
 ταῦτα μιμητικῶς. τὸ γὰρ
 παραδοξότατον τῆς αὐτῆς
 ἡμίρας, ἄρτι μὲν Αθάμας
 μνημῶς, ἄρτι δὲ Ἰνὸ φου-
 μύμη δέκνυται. καὶ ἄλλοτε
 Ατρεὺς ὁ αὐτὸς, καὶ μετὰ μι-
 κρόν Θυέσης, ἔτα Λίγισθ' ὅ
 ἢ Αιρόπη, καὶ πάντα ταῦτα
 εἰς ἀνθρώπος ὄντα. τὰ μὲν οὖν
 ἄλλα θιάματα, καὶ ἀπόμα-
 τα, ἐνὸς ἰκάζον ἕργον τῶν ἐς
 πίδαξιν ἔχον. ἢ γὰρ ἀλλότ' ἐ-
 σιμ ἢ λιθάρα, ἢ ὄρα φωνῆς
 μελωδία, ἢ τραγικὴ δράμα-
 τυργία, ἢ ἡρωικὴ γελῶ-
 ποιία ὃ δὲ ὄρχησις, τὰ πάντα
 ἔχον συνάδον. καὶ ἔνισι ποιη-
 ῶν καὶ σαμμιγῶν τῶν παρὰ
 σκωλῶν αὐτῶν ἰδῆν, αὐτὸν οὐ-
 εγγα, ποδῶν κτύπον, κυμβά-
 λος, ψῶς

um, tibiam, fistulam, pedum strepitum, clangorem cymbas

li, rem

re. X Præcipue verò morea
 & affectus se demonstratu-
 ram & simulaturam polli-
 cetur saltatio, nunc quidem
 amantem, deinde irascentem
 introducens, mox alium in-
 sanientem, alium animo per-
 turbatū, ac omnia talia val-
 de concinnè & modestè. Et
 quod omnium maximè mi-
 randum est, vna eademq; die
 nunc quidem Athamania su-
 rentem, nunc Ino metuen-
 tem exprimit. Et aliàs ipse
 ille Atreus est, aliàs Thy-
 stes, post pusillū Aegisthus,
 deinde Aerope. Et omnia
 hæc vnius hominis artificio-
 sè refert industria. Alia qui-
 dem spectacula & discipli-
 na vnam quampiam rem o-
 stendunt: aut enim tibia est,
 aut cithara, aut vocis modus
 latio, aut fabula tragica, aut
 plausibilis aliqua comœdia.
 cæterum saltator hæc om-
 nia simul comprehensa in se
 complectitur, & est varium
 quendam & mixtum ex om-
 nibus illius videre appa-
 ra-

ψῆφον, ἠποκετοῦ ἀφωνίαν, ἀδόντων ὁμοφωνίαν· ἐτι δὲ τὰ μὲν ἄλλα, θατέρου τῶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἔργα ἐστὶ, τὰ μὲν ψυχῆς, τὰ δὲ σώματος, ἐν δὲ τῇ ὀρχήσει ἀμφοτέρω συμμεικτα. καὶ γὰρ δὴ νοίας ἐπίδαξιν τὰ γινόμενα ἔχει, καὶ σωματικῆς ἀσκίσεως ἐνέργειαν. τὸ δὲ μέγιστον, ἡ σοφία τῶν θρωπέων, καὶ μηδὲν ἕξω λόγου. Λεωβάνης γοῦν ὁ Μιτυληνῶν, ἄνθρωπος καλὸς καὶ ἀγαθός, χριστόφους τοὺς ὄρχηστας ἀπικάλει, καὶ ἦ ἐπι τῶν θείων αὐτῶν, ὡς βελτίων ἀνασπίψων ἀπὸ τοῦ θείου. Τιμοκράτης δὲ, ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, ἰδὼν ποτὶ ἄπαξ, ἕνα ἐξ ἐπιτηδόντων ἐπιστάς, ὀρχησλὼν τὰ αὐτοῦ ποιοῦντα· οἶον μὲν, ἔργη, θιάματ' ἢ πὸς φιλοσοφίαν ἀδῶς ἀπιστείνων; ἢ δ' ἐστὶν ἀληθῆ, ἀπὸ ψυχῆς ὁ Πλάτων λέγει, τὰ τεῖα μὲν αὐτῆς καλῶς ὀρχησῆς δὲ.

uauit verecundia, quam à philosophia hauseram? Quod si vera sunt quæ de anima Platonem disseruisse constat, trea

li, representatoris vocē concinnam, canentium concentum consonum & unanimum. Præterea alia quidem alterutrius in homine partis sunt opera: alia enim sunt mentis, alia corporis: ceterum in saltatione ista mixta sunt. Etenim mentis demonstrationem, corporei exercitij actione, ipsis rebus quas fiunt inesse videmus. Maximi verò omnium ducenda est rerum quæ geruntur sapientia, & quod nihil citra rationem comititur. Quocirca Z Lesbonax Mitylenæus, planè vir honestus ac bonus, saltatores Chirifophos, id est, manu sapientes nominare solitus est: ibatq; frequenter ad illorum spectacula, quæ si melior à theatro subinde esset reuersurus. Timocrates autem eius præceptor, viso quondam semel, non de industria assistens, saltatore suis rebus indulgente: Quæli me, inquit, spectaculo pri-

λέανυσί, τὸ θυμικόν, ὅταν
 ὀργισθῆσιν ἐπιλέανυσται· τὸ
 ἐπιθυμητικόν, ὅταν ἐρῶν-
 τας ποκρίνεται· τὸ λογισ-
 κόν, ὅταν ἕκαστα τῶν παθῶν
 χαλιναγωγῆ. τοῦτο μὲν γὰρ
 ἐν ἅπαντι μέρα τῆς ὀργή-
 σιως, καθάπερ ἡ ἀφ' ἐν τῶν
 αἰσθησῶν, παρὶσπαρται·
 καθάπερ δὲ πένον, καὶ τῆς
 ἐν τοῖς ὀργήμασι μὲν ὀμορφί-
 ας, τί ἄλλο, ἢ τὸ τῷ Ἀριστο-
 τέλους ἰσπανηθῆσθαι, τὸ καλ-
 οῦσθαι ἰσπανοῦσθαι, καὶ μὲν
 τρίτον ἡγομένον τὰ θαυ-
 καὶ τοῦτο ἔστιν ἡκούσα δὲ
 τινος καὶ περιπλοτέρου τι νε-
 ανισομίν. πρὸς τῆς τῶν ὀργ-
 χησικῶν πρὸς πάσῃσι σιωπῆς,
 ὅτι καὶ αὐτὴ Πυθαγορικόν τι
 εἶδος ἐστὶν ἀνιῆται. ἔτι δὲ καὶ
 τῶν ἄλλων ἐπιτηδεύματων,
 τῶν μὲν τὸ τερπνόν, τῶν δὲ
 τὸ χεῖριστον ἡσυχουμένων,
 μόνη ἡ ὀργησὶς ἀμφω ἔχει,
 καὶ πολὺ γὰρ τὸ χεῖριστον
 ὀφελιμώτερον, ὅσα μὲν

eius partes pulcherrimè ex-
 stendit saltator : vim ira-
 scendi, quoties iratum ex-
 primit; desiderandi, quo-
 ties amantem representat:
 ratiocinandi, quando singu-
 los affectus quasi frenis qui-
 busdam coercitos explicat.
 Et hoc in omnes saltationis
 partes, quæ admodum ta-
 ctus inter sensus corporeos,
 disseminatum est. Porro au-
 tem cum pulchritudinis tan-
 tam rationem habere soleat,
 atque inter saltandum de-
 centis & concinna formo-
 sitatis, quid aliud quam Ari-
 stotelis pulchritudinem cõ-
 firmare videtur, eandem col-
 laudantis, atque inter bona
 tertio loco constituentis &
 Audiui verò alium super sal-
 tantium personarum silen-
 tio longè iuueniliùs differē-
 tem, quòd eo Pythagorica
 disciplinæ dogma subobscu-
 rè significari videatur.

τὰ α Praterèd cum aliæ vitæ
 actiones, illæ quidem oblectationem, aliæ verò vilitatem
 exercentibus suppeditent, soli saltationi utraque hæc iuxta
 adesse videmus, ac vilitatem longè præstantiorem, qua-
 tenus

τὰ τῷ τερπνοῦ γίνονται. πό-
 σθ γὰρ τὸ ὄρεον ἡδίων, ἢ
 πηκταύοντας ναυσίκοις, καὶ
 αἵματι βρομίνος, καὶ παλαι-
 οντας αἵμοις ἐν κόνα, οὐδ' ἢ
 ἔρχοις ποταμῶν ἀσφαλίει.
 ρον αἶμα καὶ ἀμορφότερον,
 καὶ τερπνότερον ἰπιδείκνυ-
 ται; τὴν μὲν οὖν γε σωτήνορ
 κίνησιν τῆς ὀρχηστικῆς, καὶ
 εὐφράς αὐτῆς, καὶ περιεργω-
 γὰς, καὶ πηδῆματα, καὶ ἡλι-
 ασμοῦς, τοῖς μὲν αἵμοις τερ-
 πνὰ εἶναι συμβέβηκεν ὀρεῶσι,
 τοῖς δὲ ἐνεργέσιρ αὐτοῖς ὑ-
 γιανότατα. γυμνασίω γὰρ
 τὸ κάμισόν τε αἶμα καὶ ἀσ-
 ευθμότατον τὸτο φάτω ἀρ-
 ἔγω γε εἶναι, μαλακίωρ μὲν
 τὸ σῶμα, καὶ κάμνον καὶ κερ-
 φίλον, καὶ ἀχρεῖς εἶναι πῆς
 μεταβολῆ διδάσκον, ἰσ-
 χυῖο τε οὐ μικρὰν περιποι-
 οῦ τοῖς σάμασι. πῶς οὖν οὐ
 παναρμόνιον τι χεῖμα ἢ ὀρ-
 χησις; θύγουσα μὲν τὴν ψυ-
 χλὸ, ἀσχύσα δὲ καὶ τὸ σῶμα,
 τέρπουσα δὲ τοὺς ὀρεῶντας,
 διδά

tenus cum voluptate illa ex-
 hibetur. Quamto enim hoc
 spectatu iucundius, quam vi-
 dere pugnis deceriantes iu-
 uenes, ac sanguine diffluen-
 tes, aliosq; lucentes in pul-
 uere, quos non raro saltatio
 & longè tutius simul atque
 decentius, & maiori cū vo-
 luptate demonstrat. Quocir-
 ca apti decentesq; in saltan-
 do motus, ac corporis inuer-
 siones & circumductiones,
 insuper saltus & resupina-
 tiones quibus vitur, alijs e-
 quidem sæpenumerò fuere
 oblectamento spectantibus:
 ipsis autem hæc eadem exer-
 centib. saluberrima. β Ete-
 nim illud ego gymnasiij pul-
 cherzimum, & maximè om-
 nium conducibile haud dua-
 biè dixero, quòd corpus e-
 molliant, & membra flexi-
 biliora iuxta ac leuiora effi-
 ciant, & ad omnem muta-
 tionè promptiora instituant,
 neq; mediocri robore corpo-
 ra solidius confirmet. Qui
 ergo saltatio res erit non omnium elegantissima, & quæ &
 mentem acuat, & corpus exerceat, & spectantes oblectet, &
 multa

διδάσκουσα δὲ πολλὰ τῶν
 πόλων ὑπὸ ἀνοῖς καὶ κυμβά-
 ροις ἢ μελῶν ὀρυθμίας, καὶ
 κηλέσῃ, διὰ τὴν ὀφθαλμῶν
 καὶ ἀκοῆς· ἀ γοῦ φωνῆς ὀ-
 μοιείαν ἴστωις, πῶν ἂν ἀ-
 παρόθι ἴσῃοις, ἢ ποῖον πολε-
 φωνότιρον ἀκουσμα, ἢ ἰμ-
 μελίστηρον; ἢτε ἀλλοῦ καὶ
 σέειγ· τὸ λιγυρώτερον, ἄ-
 νις καὶ τούτων ἰν ὀρχήσῃ ἄ-
 πολλαῖα σοι πάριστιν, ἐὼν ἡ-
 γερ, ὡς ἀμένων τὸ ἴθ· ὁ-
 μιλῶν τῇ τοιαύτῃ θία, ἡνέ-
 σῃ, ὅταν ὀρχῆς τὸ θέατρον, μι-
 σοῦν καὶ τὰ κακῶς γιγνόμε-
 να, ἐπιδαυρόν δὲ τοῖς ἀδι-
 κρηάντων παυδαζογού· ὁ δὲ
 ἔσι μάλιστα ἐπὶ τῶν ὀρχηστῶν
 ἢ παινίσσαι, τὸ τοῦ ἴθ· ἰρῶ, τὸ ἢ
 ἴσχυρτε ἅμα καὶ ὑγρότητα τ
 μελῶν ἐπιιδῶσῃ, ὅσπερ ὁ-
 μοίως παρὰδοξον εἶναι μοι
 δοκῆ, ὡς εἴ τις ἰρ ὡ ἀλλοῦ καὶ
 Ἡρακλέους τὸ καρτερόν, ἢ Α-
 φροδίτης τὸ ἀδρόν δ' αὐνοῖ.

ἰθιλω

tiem rectè exercere, utrunque iuxta mihi admirandum viden-
 tur: ut si quis in eodem argumento iam robur Herculeum,
 mox Veneris teneram & delicatam ostendat molliem.

ἰδέσθαι ἢ ἰδέσθαι καὶ ἰσοδύναμοι
 ἔσονται, ὅποσον καὶ εἶναι τὸν
 αἴσιον ὀρχησῶν, ἔστι τε ψυχῆ
 καὶ σώματι· καὶ τοι τῆς ψυχῆς
 ψυχῆς πᾶσι τὰ πλεονα.
 μνημονικόν τε γάρ, καὶ ὀυ-
 φυῶν καὶ ξαντῶν, καὶ ὀξυῶν ἰ-
 πνοῦσα, καὶ κοροῦ μάλα
 ἰσοχάδου φημι δὲν αὐτῶν,
 ἔτι δὲ κριτικόν τε ποιημά-
 των καὶ ἁσμάτων, καὶ μιλῶν
 τῶν ἀρίστων ὀρχηστικῶν, καὶ
 τῶν κακῶς ποιημένων ἰ-
 αλητικῶν. τὸ δὲ σῶμα, κα-
 τὰ τὸν Πολυκλέτου κανόνα,
 ἢ δὴ ἐπιδείξω μοι δοκῶ μί-
 τι γὰρ ὀψιχλὸς ἄρα ἔσω, καὶ
 πύρα τοῦ μίτρου ἐπιπένης,
 μήτε ταπεινός, καὶ ναυόδης
 πλὴν φύσιν, ἀπὸ ἑμῶν ὀ-
 ἀκείβως· οὔτε πολύσαρ-
 κῶς, ἀπιδανὸν γάρ· οὔτε λε-
 πλὸς ἢ ὀπερβολὴν, σκελετῶ-
 δὸν τῶτο, καὶ νηρικόν. ἰδέσ-
 θαι γοῶ σοι καὶ δῆμος τινός, ὁ
 φάσκει τὰ τοιαῦτα ἰσημοί-
 νουσα,

neque carnosus admodum, & obesus (absurdum enim est)
 neque rursus corpore impensè tenui: hoc enim aridi cada-
 ueris præ se fert imaginem. Memorabo verò tibi populi
 cuiusdam ad huiusmodi notanda non inertis exclamatio-
 nes.

γ Iam verò oratione tibi os-
 tensurus sum, qualè ὀ cor-
 pore ὀ animo optimum sal-
 tatorē esse oporteat. Et
 sanè mentis dotes iam ma-
 gna ex parte executus sum.
 Quippe memoria præcelle-
 re, ac præcipua ingenij indo-
 le clarum, ad hæc solerti ὀ
 acuta intelligentia prædiū
 esse illum oportere aio, ὀ
 qui potissimū̄ temporis ras-
 tionem habere poterit: præ-
 terea autem, vi poematū̄ in-
 geniosus censor sit, tum can-
 eum atq; carminū̄ præstans-
 tissimorum peritus expēsor,
 vitiosè verò factorū̄ repre-
 hensor argutus. Caterū̄
 corporis modū̄ iuxta ἢ Po-
 lycleti canonem adumbra-
 bo, vi neq; impensè altus sit,
 neque præter modum cras-
 sus, neque brevis nimium aut
 humilis neq; natura depres-
 sus, nanus aut pumilio, sed
 moderatè staturæ p omnia:

νιδά, βοὰς ἀπῆν. οἱ γὰρ
 Ἀντιοχῆς, ὄφρ' ἴσῃ ὡλίς,
 καὶ ὄρχησι μάλιστα προδῶ-
 ούσα, οὕτως ἐπιτηρεῖ τῶν
 λογομένων καὶ τῶν γιγνομέ-
 νων ἕκαστα, ὡς μηδ' ἕνα μη-
 δ' ἓν αὐτῶν διακαυθάνει.
 μικροῦ μὲν γὰρ ὄρχησού ἐς
 σιληθῆναι, καὶ τὸν Εὐτορεῖ
 ὄρχουμένου, μίᾳ φωνῇ πάντα
 τὸν ἀνθρώπου, ὡς Ἀστυνάξ,
 Εὐτορεῖ δ' αὖ; ἀπορῆσι σο-
 τερικῆς οὐκ ἔστιν ὑπὲρ τὸ μέ-
 τριον, ὄρχᾶσθαι τὸν Καπα-
 νεια ἐπιχαροῦναι, καὶ πε-
 βάσθαι τοῖς Θυδῶν τάχε-
 σιν, ἐπιρῆθαι, ἑφάσθαι, τὸ
 τῆχαι, οὐδ' ἔτι σοι δ' ἄκλι-
 μακαι. καὶ ἐπὶ τοῦ παρῆναι
 δει, καὶ πικροῦς ὄρχησθαι, πη-
 δᾶν μὲν ἅλα πρῶτον, δει-
 μεθα, ἑφάσθαι, φᾶσθαι τῆς θυ-
 μίλης. τὸ δὲ ἐναντίον τῶν
 πάντων ἀπὸ ἐπιδόχου, κα-
 πῶς ἔχει, ὡς νοσοῦντι. τῶν
 ἐξ ἑλπίδος ἕκαστα ἐπιμένειν,
 ἀν

nes. Antiochia ciues habet
 ingeniosissimos, quibus stu-
 dio est saltationem omnibus
 alijs antepōnere exercitijs :
 adeoquē dictorum & facto-
 rum obseruantes sunt, ve
 nihil omnino earum rerum,
 illorum subterfugere possit
 iudicium. Ergo cū cor-
 pusculo admodum modi-
 culo saltator in scenam in-
 gressus saltaret Hectorem,
 vno ore omnes exclamaue-
 runt Astyanctem videmus
 tibi autem Hectorem mans-
 sisse dicemus. Rursus alio
 tempore quopiam præter
 modum longo Capanea sal-
 tate conante, idemquē The-
 banorum muros adiecturus
 esset : Transcende, inquit
 muros, nihil tibi scā-
 lis opus est. Quinetiam im-
 pendio corpulentum & obe-
 sum saltatorem falsè subsan-
 narunt, qui cū ingentem
 saltum facere adniteretur,
 Theatrum nobis, inquit
 suffulciendum fuerat. Contra, nimiū arido & tenui,
 tanquam malè habenti, bene valere certatim precati sunt.
 Horū profectò non conceiandi risus gratia mentionem adā
 δούλι

ἀπ' ὧς ἴδης, ὅτι καὶ δῆμοι
 ὅλοι μιζάντων σπουδῶν ἰποῖν
 σανθ' ἐπὶ τῷ ὄρχησικῷ, ὡς καὶ
 ῥυθμίσαν τὰ καλά καὶ τὰ
 ἀσχηρὰ αὐτῶς διατάσσει. ἄν-
 κινητ' δὲ τὸ μετὰ τοῦτο
 πάντως ἔσω, καὶ τὸ σῶμα δι-
 λυμένον τε ἄμα, καὶ συμπλη-
 ρῶς, ὡς λυγρὸν αὐτῶν τε, ὅπῃ και-
 ρός, καὶ σωστάσθαι καρτερῶς,
 ἢ τότε δλοι, ὅτι δὲ οὐκ ἀπύλο-
 λακτὰ ὄρχησις καὶ ἴνα ζω-
 νίς χρονομίας ἀμὰ μετέχῃ
 καὶ Ἐρμῆ καὶ Ποσειδῶνος καὶ
 Ἡρακλέους ἐν αὐλῆσιν καλῶν,
 ἴδοις ἄν, ἐκάσῃ τῶν μιμή-
 σιων ἐπιόχῃν. Ἡροδότῳ μὲν
 οὐδ' τὰ δὲ ὑμμάτων φανό-
 μιν, πιστότερα ἂν ταῦν ὡς
 τῶν δλοκῶν ὄρχησις δὲ καὶ τὰ
 ἄτων καὶ ὁσθαλμῶν πρόσ-
 σον. ἄτῳ δ' ἔτι καὶ ὄρχησις, ὡ-
 ς ἂν ἐρῶν τις ἄς τὸ θέατρον
 παρῆλθοι, ἔσω φρονίδην ἰδῶν
 ὅσα ἰρωδὸς κακὰ τέλη, καὶ λύπη
 ἐχάρητος, ἐξέρχεται τὸ θέατρον
 φαιδρ-

cium præstō est. Usque ad eò verò mouet saltatio, ut quī-
 dam miserè & perditè puellam quandam deperiens, in thea-
 trum ingressus, conspectis quorum causa amor esset, malis
 mentis sanitatem receperit, ac nuncupatis vocis theatro

egrem

duxi : sed ut cognosceres
 multas quoque gentes ma-
 gno studio saltandi coluisse
 artificium, ad eò ut & vir-
 tia & virtutes in illo potues-
 rint sagaciter deprehenden-
 re. Sit ergo saltator corpo-
 re per omnia mobili, & so-
 lido simul atque firmo, ut
 flecti postulante tempore,
 & firmiter consistere, si o-
 pus sit, possit. Quòd au-
 tem saltatio à manuum ge-
 sticulatione in certaminibus
 proponi solita aliena non
 sit, sed particeps sit & Mer-
 curij & Pollucis & Her-
 culis editarum in certamine
 virtutum, deprehendere po-
 teris haud obscure, singulas
 rum imitationum periculum
 faciendo. Herodoto au-
 thori grauisimo, ea quæ o-
 culis apparent, certiora vè,
 deniur, quàm quæ percipiū-
 tur auribus. Saltationi &
 oculorum & aurium iudis

φαιδρότερῳ, ὡσπὶρ τι φάρ-
 μακον ληθεῖσθ' ἀνδρῶν, καὶ κατὰ
 τὸν ποικιλῶν, νηπιυθῆς τε καὶ
 ἄχολορ πῖψιν, σημάσιν δὲ τῆς
 πῆ τὰ γιγνώμῃα οἰκατόκτος,
 ἢ τῷ γινώσκῃν ἕκασον τῶν ὀ-
 ρώντων τὰ δ' ἐκνύμῃα, τὸ λα-
 κρῶν ποικίλεις τὸς θιατῆρ,
 ὁπότῃα τὶ οἰκατῶν καὶ ἕλεις
 νόρ φάνηται, ἢ μὲν γε Βακ-
 χικὴ ὄρχησις, ἐν Ἰωνίᾳ μάλισ-
 τα, ἢ ἐν Πόντῳ σποδαζομένη,
 καὶ τοι Σατυρικὴ οὔσα, οὔτω
 κηέρωται τοὺς ἀνθρώπων ἐ-
 κῆ, ὡς κατὰ τὸν τῆσ' ἀγμένωρ
 ἕκασοι κειρὸν, ἀπάντων ἐπι-
 λαθόμενοι τ' ἄκων, ἡ ἀδω-
 τῶσι ἡμέρας, Τιτᾶνας καὶ
 Κορύβαντας, ἢ Σατύρους καὶ
 Βουκόλῃσ' ὄρῶντων. καὶ ὄρ-
 χοῦνταί γε ταῦτα οἱ ὄνυφῆ-
 συβοί, ἢ πρωτόγοντοῖ ἐν ἕκασ-
 τῇ τῶν πόλειων, οὐχ ὅπως ἀ-
 δόμενοι, ἀλλὰ καὶ μὲν α φρο-
 νύτης ἐπὶ τῷ πράγματι μᾶλ-
 λὸν κειρ, ἢ ἐπὶ ὄνυφῆσας καὶ
 λατουργίας, καὶ ἀξιόμασι

περὶ ο.

gulis ciuitatib. primores atq; principes, nō reuerentiæ gratia,
 sed potiùs ob hoc ipsum magnos sese ferebant, magis quā ob
 generis claritudinē, & obsequia, & dignitates quæ debebātur
 nobili.

egreditur fronte iam serē-
 nata hilarior, quasi phar-
 macum quoddam priorum
 malorum obliuionem indu-
 cens, & iuxta poetam dolo-
 rem & acerbitem omnem
 abstergens, hausisset. Quod
 autē ista populo fuerint fam-
 miliaria, ac quisq; spectan-
 tium ea quæ inter saltandum
 demonstrantur callidè, co-
 gnoscat, argumento sunt
 spectatorum profusa nō ras
 rō lachrymæ, quoties casus
 aliquis acerbus & miserabi-
 lis productus fuerit Bacchi-
 ca saltatio in Ionia præci-
 puè & Ponto tāto certè stu-
 dio celebris, quam & satyrā
 vocant, vsq; ad eò hominibus
 ea detentis voluptati esse cōs-
 sueuit, ut statuis temporib.
 cæterarū verū oblii omniū,
 perpetuos dies desideāt spe-
 Etantes Titanas & Corybā-
 tas, & Satyros & bubulcos.
 Saltabātq; id genus saltatio-
 nes nobilissimi quisq; ex sim-

ἡγεμονικοῖς. ἐπὶ δὲ τὰς ἀρε-
 τὰς ἐφ' ἃς τὰς ὀρχησικὰς, ἀ-
 κούει καὶ τὰς κακίας αὐτῶν.
 τὰς μὲν οὖν ἐν σώματι ἡδὴ
 εἶδα· τὰς δὲ τῆς θλιβοῦσας
 οὐκ ἐπιτηδεῖν, οἶμα, δὴ-
 ναιοῦ ἄν. πολλοὶ γὰρ αὐτῶν,
 ἐν ἀμαθίας (ἀμύχανον γὰρ
 ἀπαντας εἶναι σοφούς) καὶ
 σοδοικίας θανάτῳ ἐν τῷ ὀρχή-
 σθαι ἀκύνωται· οἱ μὲν ἄ-
 λογα κινούμενοι, καὶ μηδὲν,
 ὡς φασι, πῆς πλὴν χορδῆς
 ἔτρα μὲν γὰρ ὁ πῶς, ἔτρα
 δὲ ὁ ἔνθμος λέγει. οἱ δὲ ἀ-
 ρυθμια μὲν, τὰ πράγματα δὲ
 μεταχρονᾶ, ἢ πρόχρονᾶ, οἷον
 ἐξ ὧ ποτε ἰδὼν μίμνημα·
 τὰς γὰρ Διὸς γονὰς ὀρχού-
 μῶς τις, καὶ πλὴν τοῦ Κρό-
 νου κιννοφαζίαρ, παρῶρ ἄ-
 τοτὰς Θυῖσου συμφορὰς, ὧ
 ὁμοίῳ παρηγμένῳ· καὶ ἄμ-
 λῳ πλὴν Σιμίελω ποικεῖος
 μὲν, βαρομῆλω κερῶ-
 νῳ, πλὴν Γλαῦκω αὐτῷ ἑτα-
 ῖς, μεταχρονᾶσθαρ οὐσαρ.
 ἀπὸ οὐ ἀπὸ γὰρ τῶν τοιού-
 των

sus alius Semelem percussam
 fulmine representaturus, Glaucen illi assimilabat, tempoz
 re longè posteriore. Atqui nequaquam eiusmodi saltas
 kkkk
 torum

nobilibus. Postèd verò quàm
 virtutes saltatorias percur-
 ri, audi iam nūc. deinceps &
 saltatorum vitia. } Sedenim
 quæ corpus plerunq̄ comi-
 tantur, iam ostendi: mentis
 autem vitia ad hūc ferè mo-
 dum, ut opinor, obseruabis.
 Per multi enim illorum pro-
 pter inscitiam (fieri enim
 non potest ut omnes sapien-
 tia exornati sint) iurpibus
 inter saltandum solæcis mis
 delinquunt. Illi quidem dum
 citra rationem mouentur, ac
 nihil, ut aiunt, ad chordam.
 Alia quippe pes, alia rhy-
 thmus loquitur. Cæterim
 aliꝝ quidem saltando à rhy-
 thmo non discrepāt, res au-
 tem parūm apud & tempoz
 stitue saltationi accommo-
 dant: quorum ego permul-
 ta videns memini. Quidam
 enim Iouis parentes saltans,
 neque non Saturnum deuoz
 tentem liberos, Thyestæ ca-
 lamitates ad saltabat. Rurs
 sus alius Semelem percussam

των ὀρχησῶν, ὀρχήσεως ἀδ-
 τῆς, οἶμαι, καταγνωστὸν, οὐ-
 δὲ τὸ ἔργον αὐτὸ μισητόν,
 ἀπὸ τῶν μὴ, ὡσπὲρ εἰσι, ἀ-
 μαδὸν νομισίον, ἵππων τιον
 δὲ τῆς ἰνόμεως, καὶ κατὰ ἔθῃ
 μὲν τῆς τέχνης, ἡκανῶς ἕκαστα
 δρωτάς. ὅπως δὲ, τὸν ὀρχη-
 στὴν λέει πανταχόθεν ἀπηγε-
 βῶσθαι, ὡς εἶναι τὸ πᾶν ὠρυθ-
 μον, ἀμορφοῦ, σύμμετρον,
 αὐτὸ αὐτῷ ἰοικέσθαι, ἀσκοφάν-
 τιστον, ἀνπίστονον, μηδὲ
 μὴ ἐπιπέτῃς, ἐν τῶν ἀείδων
 κήρυγμασιν τὰς ἰνόμεσας,
 ὄξιν τῶν ποιητῶν, βαδῶν
 τὰς ἰνόμεσας, ἀνθρώπων μά-
 ρισιν, ὁ γὰρ ἔπειτα αὐτῶν
 τὸν ἄρ γίγνοι, τοῖς ἰνόμε-
 σιν τῶν θεατῶν, ὅταν ἕ-
 καστος τῶν ὀρχησῶν γνωρίζῃ
 τὰ αὐτῶν μάλλον δὲ ὡσπὲρ ἐν
 κατόπισθον τῶν ὀρχησῶν ἑαυτὸν
 βλέπει, καὶ ἂν πάσῃ αὐτὸς
 καὶ ἂν ποιῶν ἴσθαι, τότε δὲ ἔθῃ
 κατὰ

torum gratia, saltationem
 respiciendam esse censeo: ne-
 que ipsum odio persequen-
 dum exercitium, sed illi po-
 tius, ut sunt imperitii habens
 di sunt. Laudandos autem
 eos qui legitime ac iuxta
 rhythmum sacris artificiosè
 cuncta obeunt. In summa,
 oportet saltatorem omnibus
 numeris esse absolutissimū,
 ut totum quod agit, sit con-
 cinnum, sit aptè accommo-
 datum, ac intra mensuram
 cohibitum, sibi ipsi non di-
 uersum, à sycophantia mor-
 su alienum, reprehensioni
 minimè obnoxium, & in quo
 nihil desiderari possit. Est
 præterea summopere neces-
 sarium, ut saltator opti-
 mis cogitationibus tempe-
 ranter instructus sit, acuto
 ingenij acumine docilis, me-
 te ad deliberandum profun-
 da. Summa verò in illo res
 quiritur humanitas. Statim enim solidam à spectatori-
 bus tandem consequitur, quoties quisque videntium sua ip-
 sius acta illo representante cognouerit. Magis verò ve-
 lut in speculo, in saltatore se ipse conspexerit, ium qualia
 passus sit, quæquæ quondam faciliare illi studio furit. Ne-
 que

κατήχων αὐτοὺς οἱ ἄνθρωποι
 ὅς ἡδονὴς διώκονταί, ἀπ' ἀ-
 θρόοι πῆς ἢ πάσων ἐκχίον-
 ται, τὰς τῆς αὐτοῦ ψυχῆς ἑ-
 κας ὁ ἀκόνας ὀρῶντο, καὶ
 αὐτοὺς γνωρίζοντο. ἀτεχνῶς
 γὰρ τὸ Δελφικὸν ἱκάνο, τὸ
 Ἐνῶθι σαυτὸν, ἐκ τῆς θεῆας ἐ-
 κάνης αὐτοῖς περιζίννεται ἢ
 ἀπέρχοντα ἀπ' τοῦ θεάτρον,
 ἀτιχρὴ ἀρεῖσθαι, καὶ ἀφά-
 γαν, μεμαθητότων, ἢ ἀπὸς
 τερον ἡγνόουσι διαχρόντων.
 γίννεται δὲ ὡσπερ ἐν λόγοις,
 οὕτω καὶ ἐν ὄρχήσῃ, ἢ πῆς
 τῶν πομπῶν λεγόμενῃ λαο-
 ληγία, ὑπερβαίνοντων τὸν
 μέτρον τῆς μιμίσεως, καὶ πλε-
 ρα τοῦ δέοντος ἐπιτενοῦ-
 ται, καὶ εἰ μὲν τι δάξαι δέ-
 σι, ὑπερμέγιστον ἐπιδακνυμι-
 νων, ἢ εἰ ἀπαλόρ, καὶ ὑπερ-
 πολλὸν θυλωμένων, ἢ τὰ ἀν-
 θεώδη, ἄχρη ἢ ἀργίον ἢ θυεῶ-
 δος πῆς ἀγύλων οἰονέγατο.
 ἢ μέμνησαι ἐδῶρ ποιδνῆα ὄρ-
 χηστέδ,

strantibus : rursus si quid
 molle ac tenerum representandum est, illud plus satis effe-
 minantibus : porro actiones graues atque viriles ad immani-
 tatem usque ferinam euehentibus. Quod ego quondam sal-
 tatore[m] facientem videns, memoria teneo, antea quidem

kkkk 2 mirum

que enim tunc præ volupta-
 te homines se cohibere que-
 unt, sed certatim ad effusa-
 dendas laudes proruiunt, quis-
 que sue ipsius animæ simu-
 lacra conspiciens, ac semet-
 ipsum cognoscens. Plane e-
 nim Delphicum illud verbum,
 Nosce te ipsum, ex eiusmodi
 reportant spectaculo, atque
 è theatro discedunt, postea
 quam quæ expetenda quæque
 fugienda sint, perdidicerint,
 & eorum quæ prius ignora-
 bant, peritii euaserint. Acci-
 dit verò quemadmodum in
 orationibus, sic pari quoque
 ratione in saltationibus, eâ
 quæ multis vitio datur caco-
 zelia, hoc est, mala affectas-
 tio, imitationis modum trās-
 gredientibus, ac prout quàm
 par fuerat, actione exceden-
 tibus, & si magnum quid-
 dam demonstrandum est, il-
 lud præter modum demon-

χυσιών, ὃ δολιμοῦντα πρό-
 τερον σιωπῶν ἢ τῶν ἄλλων, καὶ
 θαυμάσιον ὡς ἀνθρώπος ἄ-
 ξιον, οὐκ οἶδα ἅτις τι τῶ-
 ν ἄλλων ἀσχημονα ὑπέκεινται,
 ἢ τῆς ἰσχυρῶς μιμητικῆς ἐξο-
 κείαντα. ὁρχοῦντο ἔτι
 τὸν Αἴαντα, κατὰ τὴν ἡλικίαν
 ἀνδρὸς μανώδηρον, ἐς τοσοῦ-
 τον ὑπερξέπεινον, ὥστε οὐκ ὁ
 ποκείνασαι μανίαν, ἀλλὰ
 μανίαν αὐτὸς ἀκότως ἀν-
 τὶν ἰδούσῃ. ἵνός τῃ τῶν τῶ
 σιδυρῶ ὑπολήματι κτυποῦ-
 ταν τὴν ἰσχυρῶς μιμητικῆς.
 ἵνός δὲ τῶν ὑπερξέπεινον τὸν
 αὐτὸν ἀρπάζσας, τοῦ Ὀδυσ-
 σέως πλησίον ἵσῳ, καὶ ἱ-
 πὶ τῆ νύκτι μέγα φρονῶντο,
 διῆλθον τὴν κρητικὴν καὶ νυ-
 κτῶν, ἢ ἂν γὰρ μὴ ὁ πῆλος ἀντί-
 σθε, ἢ τὸ πολὺ τῶν πληγῶν ἀπὸ
 διέξατο, ἀπὸ τῆς ἀπὸ τοῦ
 δάμαρ Ὀδυσσεὺς, ὁρχοῦντο
 παραπαύοντι περιπατῶν. ἀλ-
 λὰ τό γὰρ θέατρον ἅπαν σιω-
 μεμῆντο τῶν Αἴαντι, καὶ ἐπὶ
 δαμ, ἢ ἰδούσῃ, ἢ τὰς ἰσχυρῶς
 ἀπὸ τῶν

mirum, necnon celebrem sal-
 tandi artificem, cetera sanè
 prudentem, nec hominum
 opinione indignum. verum
 haud scio quo casu tunc in
 ita deformè representatio-
 nem immoderata effusio-
 ne delapsus sit. Quippe cum
 illi Ajax desaltandus esset
 mox furens post victoriam,
 tantum à salutationis decoro
 excidit, ut nullo modo Aia-
 cis furentis insaniam repres-
 sentare, sed ipse omnium iu-
 dicio planè furere atque de-
 bacchari videretur. Vnius
 enim ferreis caleamētis in-
 streptium vestimentū violen-
 tēter discidit, alterius è Mu-
 sicorum numero correptam
 tibiam, Vlyssis iuxta stantia
 ob positam amorum victo-
 riam gestientis capiti illudē
 incussit: & plaga violentiā ex-
 cepisset, infelix ille Vlysses
 perussit, ad verberantis sal-
 tatoris pedes prolapsus. At-
 hui vniuersa spectantium co-
 rona simili morbo vesaniæ correpta vnà cum Aiace pa-
 riter insaniebat, & exilientes vociferabantur, ac vestes
 ἀσε

ἠπερρίπλωι. οἱ μὲν συρφετῶ-
 λας, ἢ αὐτὸ ἰδιῶται, τοῦ μὲν
 ὠσημίον. ὅν ἰσοχασμί-
 νοι, οὐδὲ τὸ χάρον ἢ τὸ κρεῖτο-
 τον ὄρωντων, ἀκραρ δὲ μί-
 μισιν τοῦ παθῆναι τὰ τοιαῦ-
 τα οἰόμενοι ἔιναι. οἱ ἀσείδη-
 ροι δὲ, συνήντων μὲν καὶ ἀ-
 δέμφοι ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις,
 οὐκ ἐλιγχοντων δὲ σιωπῇ τὸ
 πρᾶγμα. ὧς δὲ ἰσπανοῖς καὶ
 αὐτοὶ πλὴν ἀνοιαρ τῆς ὀρχή-
 σως ἐπικαλύπτοντων καὶ ἀ-
 κείως ὄρωντων, ὅτι οὐκ Αἴ-
 αντ. ἀπὸ ὀρχησοῦ μανίας
 τὰ γιγνώμενα λῶ. οὐ γὰρ ἀρ-
 κιδέσ τε τοῖς ὀρχησοῦ, ἀλ-
 λὰ καὶ μακρῶ τούτου γελιοῦ-
 τιρον ἐπραξεν. καταδὰς ἦν
 εἰς τὸ μίσην ἐν τῇ βουλή, δύο
 ἰπαικῶν μίση. ἰκαθίβιτο,
 πάντων διδίοταν μὴ καὶ αὐτῶν
 τινα, ὡσπερ κείον, μασίω-
 ση λαθῶν. καὶ τὸ πρᾶγμα οἱ
 μὲν ἰσαύμασον, οἱ δὲ ἐκλωρ.
 οἱ δὲ ἰσώπλονον, μὴ ἄρα ἐν
 ᾧ ἄρα μιμίσις εἰς πλὴν τῶ
 πάθους

audaciam partim ex illis admirabantur, partim ridebant:
 nonnulli verò suspicabantur, ne ex immodica insanie affe-

ctatione

πάθοις ἀλύθαιρ ἡπλήχθῃ.
 καὶ αὐτὸν μὲν τοι φασὶν ἀ-
 ναύφαντα, οὐτῶ μετανοῶ-
 σα ἰφ' οἷς ἰποίησθ, ὥτε καὶ
 νοσῆσαι ἀπὸ λύπης, ὡς ἀληθῶς
 ἐπὶ μανίᾳ καταγνοσμεθον.
 καὶ ἐδάκρως γὰρ τοῦτο σαφῶς
 αὐτός. αὐτοῦτων ἦ ἀδδῖς
 τῶν συσσιωτῶν αὐτῶν, τῶν
 Αἰαντα ὀρχήσασθαι αὐτοῖς,
 παρασησάθῃ. τῶν ἡκκῆ-
 τῶν, ἔφθ πῶς τὸ διαφορ. ἰ-
 κανόν ἴσιρ ἀπαξ μανίῳι.
 μάδισα δὲ αὐτῶν λῶιασθ ὁ
 ἀνταγωνιστῆς, καὶ ἀντίτῃς
 ἦ. τοῦ γὰρ ὁμοίου Αἰαν-
 τῶ αὐτῶ γραφῆτῶ, οὐτῶ
 κοσμίως καὶ σωφρόνως πῶ
 μασίαν ἡκκῆριαν, ὡς ἔπαινε
 Ἡλῶια, μείνας ἐντὸς τῶν ὀρ-
 χήσας ὀρχῶν, ἢ μὴ παροινέ-
 σασ ἐς πῶ ἀποκρίσιρ. ταῦτά
 σοι, ὦ Φιλότῃς, ὀλίγα ἐκ παμ-
 πῶων παρ' ἐδάξῃ ὀρχήσας
 ἔργα καὶ ἐκτελεσμάτα, ὡς
 μὴ

statione vero furoris morbo
 implicatus esset. Et sanè
 perhibebant illum, postquã
 à tanta vesaniæ temulentia
 sobrius esset factus, in tana-
 tum ob hæc quæ turpiter ad-
 miserat, affectum esse poen-
 tentia, ut præ nimia mentis
 castitia egrotus decuma-
 beret, reuera ita propter im-
 modicè affectatam insania-
 am perturbatus. Atqui ne
 ipse quidem hoc occultè aut
 dissimulante habuit, sed
 satis manifestè declarauit.
 Siquidem postulantibus in-
 terum equalibus, ut Aiace-
 in illorum gratiam desalt-
 taret, abhibito representan-
 tore, inquit ad theatru: Sa-
 iis superque esse semel insa-
 niuisse. Maximè verò om-
 nium eius onimum discer-
 ciauit amulus. Cum enim
 idem Ajax illi ex composito
 desaltandus esset, adeo mo-
 destè et temperante eius representauit insaniam, ut ma-
 gnam inde laudem reportaret, saltationis fines nusquam
 egressus, neque representando furente in quenquam de-
 bacchatus. ἢ Hæc tibi, ὦ amice, pauca sanè ex perquam mul-
 tis decerpta, ostendi saltationis studia atque exercitia, ne
 profusè

μη πάντων ἀχθοίς μοι, ἱρωτι-
 κῶς θωμένῳ αὐτά. ἢ δὲ βρ.
 ληθείς ποινῶν σοὶ μοι τῆς
 θίας, ἢ οὐδ' ἀχθὸν πάντων ἀνω-
 σόφου σου, καὶ ὀρχησμανή-
 σου τὰ γὰρ πέσει. ὡς οὐδὲρ
 δίκασμα τὸ τῆς Κίρκης ἐκεί-
 νο πέσει εἰπάτω, τὸ Θαυμά-
 μ' ἔχει, ὡς οὐτι πῶρ τάδε
 φάρμακ' ἐθελχθίς. θηλε-
 τίση γὰρ, μὴ μὰ Δί', ὄνον οὐ-
 κισπῶν, ἢ σὺν καρδίᾳ ἔ-
 ξας, ἀπ' ὁ μὲν νόσσοι ἐμ-
 πιδόσθερος ἔστα. οὐδὲ, ὕψ' ἢ
 δουῆς, ἢ δὲ ὀλίγον ἢ κυκλῶνός
 ἀπὸ μεταδόσης ποίῳ. Ἔ-
 περ γὰρ ὁ Ομηρος περὶ τῆς Ερ-
 μῆς ῥάβδου ἢ χρυσῆς λέγει, ὅτι
 καὶ ἀνθρώπων ὄμματα θέλγει δι-
 αὐτῆς, ὡς ἐθελχίη, τὸς δὲ αὐτῆ
 καὶ ἄνθρωπος ἐγείρα, τὸτο ἀ-
 τεχνῶς ὀρχησῆς ποίῳ, καὶ τὰ
 ὄμματα θέλγῃσσι, καὶ ἐργυ-
 ρῆσσι ποίῳσσι, καὶ ἐπὶ ἔρονσσι
 πῶν διάνοισιν, πῶς ἐκασα τῶν
 φρωμένων. Κρά. καὶ μὲν ἕδω ἔ-
 γὰ, ὁ Λυκίον, πείθομαι τί σοι,
 καὶ

planè efficit saltatio, & oculos demulcēs, & excubare faciens,
 & mentē ad singula humanæ vitæ acta accuratius discutiē-
 da excitiās. CRA. Atqui iā tuīs me, Luciane, dictis persuasisti,

kkkk 4 iamq̄

profus indignè aut dolē-
 ter patiaris, si ista libentē
 & magna eū voluptate spes-
 ctare soleam. Ceterū si
 animus est te mecū eiusmodi
 participem esse spectaculi,
 sat scio illius illecebris te ca-
 ptum iri, insuper etiam tri-
 pidiaturum. Itaq; nihil opus
 est ut illud Circes dictum ti-
 bi occinam:

Obstupui q̄ te nil phar-
 maca nostra bibentem
 Demulcēre.

Haud dubiè enim demulces-
 beris: & per Iouem, neq; as-
 ni caput, neq; porci cor has
 bebis, verū mēs tibi firmior
 erit & cultior. Tu verò præ
 voluptate quam spectando
 mirificam capies, non mul-
 tum Cyceoni potando tri-
 bues. Nam quod Homerus
 de Mercurij virga aurea af-
 firmat, quod illius admini-
 culo, quorū oculos voluerit,
 in somnum soluat, rursus a-
 lios dormientes exciet: hoc

ἢ ἀναπλησάμενα ἔχω ἢ τὰ ὠ-
τα ἢ τὰ ὄμματα καὶ μνήμη-
σά γε ὦ Φιλότης, ἐπιφθασ εἰς τὸ
θίατρον ἴης ἢ ἐμοὶ παρὰ σε
αὐτῷ θίαν καταλαβάναν,
ὡς κὴ μοί, ὅς ἐκείθεν σοφώτε-
ρος ἢ κίμιν ἰπενόις.

iamq; mihi patent & aures
& oculi. Et vide, & amice,
vi memoria teneas, ut si quā-
do posthac in theatru iueris,
ne tecū vnā pariter specta-
tū abducas, ne tu solus inde
nobis sapientior regrediaris.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

ARGVMENTVM.

HAbes, studiose Lector, ex hoc Dialogo priscorum
hominum & ingenij, & studij, & eruditionis testi-
monium præclarum & memorabile, ex quo quantum
à priscorum honestate & industria absumus & degen-
tauerimus, haud difficulter cognosces. Priora enim se-
cula floruerunt saltationibus & mimis & histri-
onibus; quorum eruditioni & ingenio pauci nunc etiam emi-
nenter docti respondere possint. Quòd si tales id æta-
tis suæ saltatores, cuiusmodi verè eruditos ipsos flo-
ruisse ingenijs existimandum est, nempe poetas Tra-
gicos & Comicos, qui suas fabulas hisce desaltandas
obtulerunt? Nostræ autem quid in se habent aut inge-
nij aut honestatis saltationes, nisi ridiculam quandam
chordacā? & verè chordacā, & cōplexus meretricios,
quib. animi incenduntur ad libidinē. Imò pueri, puel-
læ, viriq;, matronæ, plebsq; patresq;, profani & sacri,
sæpe ad mediā ipsam noctem: interdum ad alterum
solem choreas protrahunt, in quibus videre est, quanta
cura obseruent vt rem omnium stultissimā, insanisq; que
spectaculum, quā scitissimè moderentur: quā rem nisi
tibiariū concentus temperaret, & infania commenda-
ret, nihil absurdius, nihil furenti similis spectari posset.
Et ex hac tamen laudata saltatione, castæ matronæ, in-
corruptaq; virgines, meretricies prodeunt prostituta.

A POSTEA.

[*POSTEAQVAM tu Craton.*] Saltationis laus & origo Macrobius lib. 3. cap. 14. Saturnalium, ubi de Saltandi & cantandi apud veteres ratione scribit, sic ait: Ecce enim ubi ab illo ordiatur tempore quod fuit optimis moribus. Inter duo Punica bella, ingenui, quid dicam ingenui? filij senatorum in ludum saltatorum commeabant, & illa crotala gestantes saltare discabant: taceo quod matrone etiam saltationem non inhonestam putabant, sed inter probas quoque earum erat saltandi cura, dummodò non curiosa, vsque ad artis perfectionem. Hinc Salustius in Catilinario Semproniam reprehendit, non quòd saltaret, sed quòd elegantius quàm necesse est probat. Aemilius Probus in vita Epaminundæ scribit, cantare & saltare in Græcia laude digna, visse. Cælius Rhodiginus lib. 5. Lectionum antiquarum de Græco penu desumpsit, Saltationis rationem non fuisse veteribus vulgarem aut contemptibilem. b Iam olim acerba.] Sumpsit exordium ab occasione, cui docilitate. c Cum vir sit discipuli.] Reprehensio saltationum, à persone conditione. Hominem ingenuum minimè decet turpi incumbere spectaculo. Aemilius Probus in vita Epaminundæ scribit, quòd Romæ turpe erat cantare, & saltare. Salustius in Catilinario dixi, canere, psallere & saltare esse instrumenta luxuriæ, quibus adolescentium animi ad libidinem incitantur, vnde Horatius lib. 3. Carm. Od 6:

Motus docere gaudet Ionicos
Matura virgo, & fingitur artubus
Iam nunc, & incestos amores
De tenero meditatur vngui, &c.

L Murena Servius Sulpicius in maledictò loco obiecit, quòd esset saltator. In huius defensione Ciceronis verba sunt hæc: Nemo ferè saltat nisi forte insanit, neque insolitudine, neque in conuiuiò moderato, atque honesto: intempestiuò conuiuij, amœni loci, multarum delitiarum comes est extrema saltatio. Idem libro 3. de Oratore, saltationis duo genera esse significat: alteram Scenicam & histrionicam, quæ insanis & viro indigna est: alteram virilem, quæ ab armis aut palaestra sumpta est. Hanc Quintil. lib. 1. cap. 11. veteribus Romanis dedecori fuisse negat. d Cum primis.] Saltationi opponit tragædiarum &

kkkk

5 comm. a-

comædiarum certamina, quam collationem Lucianus infra re-
 fusat. e Papæ.] *Confutat hanc collationem f. Istud de.]*
Confutatio reprehensionis ab absurdo. g O' amice.] Proposi-
 tio, & una totius orationis. h Principio.] *Argumentum ab*
antiquitate. i Syderū chorea.] Exemplo syderum. k Co-
 ribantas.] *Corybantum & Curetum. Hoc idem de Curetibus*
& Iose, leges apud Strabonem, & in his qua annotauimus in
Dialogo Venereis & Cupedinis. Sunt autem Corybantes, Cybe-
les, sine Rheæ sacerdotes, qui in sacrificijs matris deorum ar-
mati saltantes, casti & puri sunt assumpti: Corybantes appel-
lati, quod inter saltandum capita iactent. l In Creta.] In-
 sula in medio Ponto, centis vrbium fama clara, unde *εργηριππο-*
δης à Grecis appellatur: In longitudine ducenta millia & septua-
ginta passuum: in latitudine quinquaginta millia habet. Ho-
die Candiam vocant, à montibus eius occiduis, qui Λόφοι. i can-
didi dicuntur: nullum animal noxium in creta, viniq; opti-
mi feruillissima, quod Cretici, sive Maluaticū vocatur. m Ho-
merus quoq; Metionem.] Amplificat testimonio Homeri.
 n Neoptolemo.] *Pyrrhus ex Deidamia Achillis filius.*
Neoptolemus appellatus est, propterea quod admodum adole-
scens ad bellum Troianum fuit perductus. Is Pyrrhicum tri-
puclij genus inuenisse fertur, quod Pollux libro 4. Pyrrhico cui-
dam tribuit, o Lacedæmonij.] Lacedæmoniorum exemplo
 amplificat. p Videres itaq;.] *Hypotyposis saltationum La-*
conum. q Homerus.] Alia Homeri exempla. r Mitto il-
 lud.] *Eorum que in sacris solemnia fuerunt. s Proteum.]*
Protei fabulam notiozem arbitror, quam vt hic sit recensenda.
Exat apud Homerū Odys. 4 & apud Maronem lib. 4. Geor-
gicōn. Illam Herodotus historia prima, & post eum Diodorus
aliq; plures, ad Aegyptiorum regum morem referunt. Sed præ-
stat vt Diodori ex lib. 2. verba transcribam: Consuetudo, inquit,
regibus Aegyptijs causam huiusmodi transmutationes fingendi
præbuit. Nam Aegyptijs mos erat regibus, vt leonis aut tauri
aut draconis priorem partem in capite ferrent, insignia prin-
cipatus: quandoque verò arborem, aliquando ignem, quan-
doque redolentia supra caput inguentia. Hæc tum ad decorem
spectant, atq; ornatum: tum susporem ac superstitiosionem quan-
dam

dam aspicientibus inſiſcebant, &c. quæ breuitatis cauſa prætereo. Extat & de eo apud eundem Lucianum non illepidus Dialogus, quem videre poteris. Illic enim paulò plura annotauimus. t Protei eſſe amulos.] Id eſt, ipſum referre Proteum: hoc eſt, in omnem ſpeciem vertentes ſe, ſurſum ac deorſum ſeiſpos diſtorquentes. u Empuſam ſuſpicoꝝ.] Meminis huſius etiam Ariſtophanes in Ranis:

Καὶ μὲν ὄρω νῆ ῥὴ δὴα μέγα.

Ποῖον δ' ἤ, ἄριστον, πᾶσι θεοῖσιν γὰρ γίγνεται.

Τότε μὲν βῆς, νῦν δ' ἕρδεις, τότε δ' αὖ γυνὴ

Ωραῖοτάτη τις, πῆ ἴσι, φῆς ἐπ' αὐτῷ ἦω.

Αἰ' ἕκ τε αὖ γυνὴ ἴσιν αἰδ' ἦδη κόβων.

Εμπύσα τοῖσιν γ' ἴσι. Id eſt,

At maximam profectò video beluam.

Qualem? Nouam, quæ in cuncta ſubitò vertitur,

Modò, bos, modò autem mula, rurfum foemina

Pulcherrima. Age, vbi eſt? rectà ad illà ià ià feror.

At rurfus haud eſt mulier, imò iam canis.

Empuſa proinde eſt.

Interpres aſcribit, Empuſam ſpecterum quoddam eſſe, quod ab Hecate ſoloat emitit videndum miſerit & calamitoſis. Id ſubinde conſuevit alijs atque alijs formis exhibere ſeſe, maximè meridianis horis, iſ qui parentant manibus. Sunt qui ipſam hanc Hecaten affirmant eſſe. Narrant autem, vno videri pede. Vnde & nomen indiſtū putant ἐμπύσα, οἷοι ἐὶ αἰπύσα. In Hebr. eorum Pſalmis Αὐμύριον dicitur meridianum. x Salios.] Salios duodecim Martis Gradus ſacerdotes Muma Pompilius legit, vt ait Linius lib. 1. ab V. C. quoruſ primus præſul vocabatur. Quem numerū deinde Tullus Hoſtilius duplicaſſe ferunt. Quorum ſacra & feſti dies canis ſumptuoſis cū canis & ſymphonia oppipare celebrare ſoliti ſunt Romani, in quibus ſubiles coronas, & alià conuiujs oblectamenta adhibebant. Quod ſacerdotum quanti fuerit, ex eo colligere licet, quòd niſi ex patricijs ad hunc honorem nemo admiſſus ſit, niſi liber & cuius patrinus & matrinus foret. Diſti ſunt autem à ſaliendo, quòd facere in comitijs quotannis & ſolebant & debebant, verſicoloribus tuſpicis ornati, per urbem tripudiantes, carmina Salaria appellata canente.

canentes pergebant, succincti aneis baltheis, togis nexis fibulis, quas vrabeas vocabant. in capite pileos gestabant dictos apices, accincti gladijs: dextra lanceam aut virgam ferebant, laeva peltam Thraciam, quod Ancyre dicebatur: hoc est, circumancisum. id caelo lapsum in Numa regiam existimatum, ad cuius formam duodecim numero summa arte confecit Mamurivus artifex: nulla alia mercede ex opere contentus nisi quod in fine sacri, Mamurij nomen accineretur. praeful in saltando primas tenebat partes, & ducem agens, duos ex alijs Salijs habebat comites, quorum alterum vatem, alterum magistrum vocabant. Sanè non Romani solum in sacris quibusdam, saltationibus & hyporchemais vrabantur: sed aliae omnes ferme nationes. Nam ut scribit Athenæus, deis peculiares suae fuerunt saltationes. Quin nulla sacra in Delo fiebant, quibus non esset adhibita saltatio. Nec ab Orpheo aut Musæo vlla inflata sacra fuisse constat, sine saltatione. Indi mandè & vesperi cum saltatione Solem salutabant. Longus sim, si velim omnes recensere. y Priapum.] Sic planidis: Priapum Iuno Marti dedit, quærum adhuc rudem, s. d. multa præditum virilitate, qui non prius à Marte armorum disciplina peritus, quam saltator bonus factus est. Vnde & illi merces à Iunone constituta, ut ab eo decimam spoliatorum partem in bello reciperet. & Cùm itaque tria sint celeberrimarum saltationum genera] Saltationum non vnum fuit genus prioribus, siquidem Iul. Polux lib. 4. cap. 14. inter varia saltationum genera commemorat ἰμμελέων Tragicorum, à cantu nuncupatam: ἡσθητικῶν Comitorum, σικωιδῶν Satyricorum. ὑπὸ πτελοῦ τελεσιῶν εἰσιπλις vocat, quod armati saltarent. Refert illic & alia saltationum genera, si quis auct ea cognoscere. Denique Homeri scholiastes in Iliad. τ. tria saltationum genera commemorat. Vide etiam Cælium Rhodiginum Læctionum antiquarum lib. 5. cap. 3. & 4. Erasmus in adagio, Pyrrichen oculis præseferens. A Demitor.] Argumentum à laude, quæ à veteribus celebratur saltatio. B Hanc tamen.] Exempla Homeri. C At verò.] Hesiodi. D Ipse.] Socrates. E Socratis Aspasia.] De Aspasia Milefia femina, formosissima pellice, vide 13. Athenai, ubi de Phryne & alijs in temporis famigeratis scortis multa dicuntur.

dicuntur Plutarchum quoque in Pericle. F. Videris autem.] Collatio tragædiæ & comædiæ, quibus saltationem anteponeit. G. Cùm cæcis quoque sint perspicuâ.] Hyperbole frequens in Luciano de re vehementer perspicua. Plutarch. τῶν συμποσιαστικῶν, Decade 2. refert, Antigonum regem vinculum, allato instrumento prægrandibus scripto literis, dixit: τῶν πρῶτον ἔτι τοῦ πλῶθός δὴ λῶ: Hæc quidem vel cæco perspicua sunt. H. Quod autem saltationum.] Hæterus ex antiquitate & veterum vsu laudavit saltationem, tom ex difficultate artis eiusdem dignitatem ostendit. I. Verùm hoc orationis.] Repetitio propositionis, cum commotione. K. Iam verò ea quæ saltatorem.] Quarum rerum cognitio saltatori necessaria. L. Titanum pugnam.] Iouis & Titanum bellum non minus quàm Troianum durans, nec fuit contentio de paupere regno quemadmodum inter Eteoclem & Polynicem: sed de ipso celo. nec potuit absolui, priusquam Iupiter sibi vnuculos Cyclopas, fulmen, tonitru, & alios tales ministros, quibus cruentus ille deus ritur, aduocaret. M. Saturni vincula.] Iupiter patrem Saturnum regno expulisse, & apud inferos in perpetuo carcere conclusisse dicitur. Virg. l. 8. Aeneid.

Primus ab æthereo venit Saturnus olympo,
Arma Iouis fugiens, & regnis exul adeptus,
Et Claudianus de Raptu libro primo:

— patefacta ciebo

Tartara, Saturni veteres laxabo catenas.

N. Quoniam verò imitatrix.] Agilitas saltatoris & perspicuitas gestulationis. O. Demetrio Cynico.] Probæ exemplo Demetrii Philosophi, & testimonio. P. In iudicium.] Accusat orchestricen, id est, saltationis artem, Superuacuum.] Parygon, hoc est, præter rem adiutamentum. Q. Saltator.] Subiungit historias. R. Etenim strepitibus.] Homericæ fabula. S. Quippe è barbaris quidam.] Alia barbari cuiusdam. T. Etenim cum.] Aliud alterius barbari. V. Saltatorem.] Orchesten. X. Polypi mentem.] Pro tempore. alios atq; alios mores, alium atq; alium vultum sumens. Sumptum videtur ex hoc disticho incerti authoris, quod Clearchus in prone. b. i. s. e. s. t. e. Athenæo, citat:

πολύπλοκός μὲν τέκνον ἔχων νόον ἀμφίλοχ' ἦρας,
 πῶς ἐφαρμύζων δὲ θεῶν δὴ μὲν ἰκνε Id est,

Polypi ingeniosis nate Amphiloche heros,

Vt tēmet populo quemcunq; accesseris apres.

De Polypi ingenio meminisse idem Lucianus in sermone Menelaei & Protei. Præterea Plin. lib. 9. cap. 29. Plutarchus in Causis natural. citat ex Pindaro versus hos: πορπύς ἦρος ζῶων μέλι-
 ζα ἢ νόον θεῶν φέρων τῆς πόσεως πολίσεως ὀμιλεῖ. i. Marine
 beluae coloris maxime mentem accommodans, cum omnibus ci-
 uisatibus consuetudinem habet. Eupolis apud Athenæum: A-
 νη πολίτης πολὸπός ἐστι τῶ ποτον. i. Urbanus homo. qui mori-
 bus sit polypus. γ. Præcipue verò mores.] Effectus & va-
 sus artis. Z. Lesbos Mityl.] Sobrietas & prudentia salu-
 tatorum. α. Præterea cum.] A. iucundo & vili. β. Etc-
 nim illud ego.] Effectus, & qua saltationem sequuntur.
 γ. iam verò orat.] Hæcenus ingenij dotes: iam & corpo-
 ris recenset, in saltatione. δ. Polycleti can.] Polycleti no-
 bilis cum primis statuarij meminisse Plinius, & de eo memoran-
 da tradit lib. 34. cap. 4. & Usque adeo verò.] Redir ad af-
 fectus artis. ζ. Sed enim quæ.] Virtus saltatorum, ex qui-
 bus rursum dignitas & difficultas artis colligitur. η. Hæc ti-
 bi, ô amice.] Conclusio, à necessitate.

ΕΥΝΟΥΧΟΣ. ΕΥΝΥΧΥΣ, ΣΙΕΥ
 PAMPHILVS

Η ΑΜΦΙΛΟΟΥ, ΚΑΙ ΠΗΑΜΦΗΛΙ ΕΤ
 Λυκίης. Lycini.

Erasmo Roterodamo interprete.

ΑΡΓΥΜΕΝΤΥΜ.

Historica quædam narratio est, qua Dioclis & Bagoæ
 Peripateticorum philosophorum inter se contentio-
 nem exponit. Eunuchus autem inscribitur, quod potis-
 sima contentionis pars in eo versetur, utrum Eunuchus
 debeat aut possit philosophorum agere: cum alter ab in-
 dignitate rei, & ab accidentibus philosophicæ profes-
 sionis hoc negare: alter autem exemplis, & sine seu of-
 ficio